

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ

το τέλος της μυθολογίας

Ο ΝΩΕ

ή Ουτναπιστίμ ή Νάτα ή Ζιουσούνδρα ή Νίουα Χούα
ή Δευκαλίων ή Νου Μώκ ή Μανού
ή Νάνα ή Τεοκιπακλί ή Νάα ή Νού'ου ... ΚΑΙ

Η ΚΙΒΩΤΟΣ

- Υπήρξε ποτέ κάποιος Κατακλυσμός; - Μια ανεπανάληπτη Θεομηνία - Η έκταση του Κατακλυσμού - Ο Κατακλυσμός ήταν ένας; - Η συλλογική ανάμνηση της ανθρωπότητας
- Το έπος του Γκιλγκαμές - Η αξιοπιστία της Βιβλικής αφήγησης
- Οι έρευνες για τη θρυλική Κιβωτό - Θα ξαναγίνει Κατακλυσμός;

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ

Μονογραφία Ν° 1

- § Η ιδέα του Μονοθεϊσμού
- § Η γέννηση του Πολυθεϊσμού
- § Φαραώ: Ο γιός του Ρα
- § Οι κατακτητές Υκώς
- § Οι Χαμιρού φεύγουν
- § Ο γιος του Ρα και οι ιερείς του Ρα
- § Ο Άμμωνας-Ρα, ο "κρυπτόμενος θεός"
- § Αχενατών, ο "αγαπημένος του Άτονα"
- § Η τέχνη της Αμάρνα
- § Ένας θεός μοναδικός
- § Ο ενοθεϊστής ειρηνιστής, ιερατικός Φαραώ
- § Οι εξωτερικοί κίνδυνοι
- § Ένα άδοξο τέλος - ένα ένδοξο εγχείρημα
- § Αυτός που γεννήθηκε για να ζει με την αλήθεια
- § Ο ηθικός Παλαιοδιαθηκικός Μονοθεϊσμός
- § Ο εσωτερικός Καινοδιαθηκικός Μονοθεϊσμός
- § Επίλογος

Προσφορά 1η:
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
Απολογία προς Ανδριανό, 126 μ.Χ.

Προσφορά 2η:
ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ
Εθνικές και Ιουδαϊκές μαρτυρίες για το Χριστό και τους πρώτους Χριστιανούς

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ - 1^ο τεύχος

ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κάθε βιβλίο στην ιστορία της ανθρωπότητας, δεν επενέργησε τόσο ριζοσπαστικά και τόσο αποφασιστικά στην εξέλιξη του κόσμου, ούτε γνώρισε τέτοια παγκόσμια διάδοση και αποδοχή όσο η Βίβλος.

Η Αγία Γραφή (Παλαιά και Καινή Διαθήκη) είναι το πλέον διαδεδομένο βιβλίο του κόσμου καθώς έχει μεταφραστεί ολόκληρη ή τμηματικά σε 2.300 και πλέον γλώσσες και διαλέκτους και από την εποχή που εφευρέθηκε η τυπογραφία μέχρι σήμερα είναι το πρώτο σε πωλήσεις βιβλίο (μπέστ σέλλερ) και συνεχίζει την θριαμβευτική του πορεία μέσα στον χρόνο.

Για τους πιστούς Χριστιανούς οι Γραφές είναι “τα λόγια του Θεού” (ΡΩΜ, 3[Γ]:2) και οι ιστορίες τους είναι πέρα για πέρα αληθινές και αξιόπιστες. Όμως στην εποχή του Γαλλικού “διαφωτισμού” (17ος/18ος αι.) ο μεσαιωνικός άνθρωπος “ξύπνησε” μετά από 12 αιώνες ζοφερών δεσμών που είχαν σφυρηλατηθεί υπό το δίπτυχο ζυγό, ιερατείο και μοναρχία. Με θράσος ο Ιουστινιάνειος Κώδικας (νόμος XVI) του 6ου αι., -την εποχή δηλαδή που αρχίζει ο Μεσαίωνας- δήλωνε ότι: “...Η ιεροσύνη και η αυτοκρατορία είναι τα μεγαλύτερα δώρα, που ο Θεός μέσα στο άπειρο έλεος του, έχει χαρίσει στους πιστούς...”

Όμως, τα αποστατημένα ιερατεία της ιεράς εξετάσεως έκλεισαν στους πιστούς την οδό που άνοιξε ο Χριστός προς τον Πατέρα και η αυτοκρατορία παρουσίαζε τον κάθε αλαζόνα και παράφρονα δυνάστη ως εκλεκτό “ελέω Θεού”... Τα παιδιά του Διαφωτισμού άρχισαν λοιπόν να ρωτούν και ν’ αμφισβητούν τα πάντα. Τότε πολλοί διανοούμενοι και “έπιστήμονες” θεώρησαν τις αφηγήσεις των Γραφών ως “ευσεβείς μύθους” και άρα το περιεχόμενό τους, οι οδηγίες τους και οι προειδοποιήσεις τους δεν έπρεπε να ανησυχούν κανένα. Όλα ήταν προϊόντα μιας παρωχημένης εποχής, δημιουργήματα του φόβου, της αμάθειας και των προλήψεων ...

Η αρχαιολογική (από τα συνθετικά: λόγος περί των αρχαίων) σκαπάνη έπεσε σαν καταπέλτης πάνω σ’ όλους αυτούς που με χαρακτηριστική αλαζονεία ειρωνευόντουσαν κάθε αρχαία πηγή. Ακόμη και το έπος της Ιλιάδας του Ομήρου, δεν ήταν απλά ένα ωραίο παραμύθι αλλά είχε ιστορική βάση όπως απέδειξε ο Ερρίκος Σλήμαν στην Τροία. Πόσα φοβερά πράγματα σχετικά με τις διηγήσεις των Γραφών θα αποκάλυπτε όμως στο μέλλον η αρχαιολογική σκαπάνη;

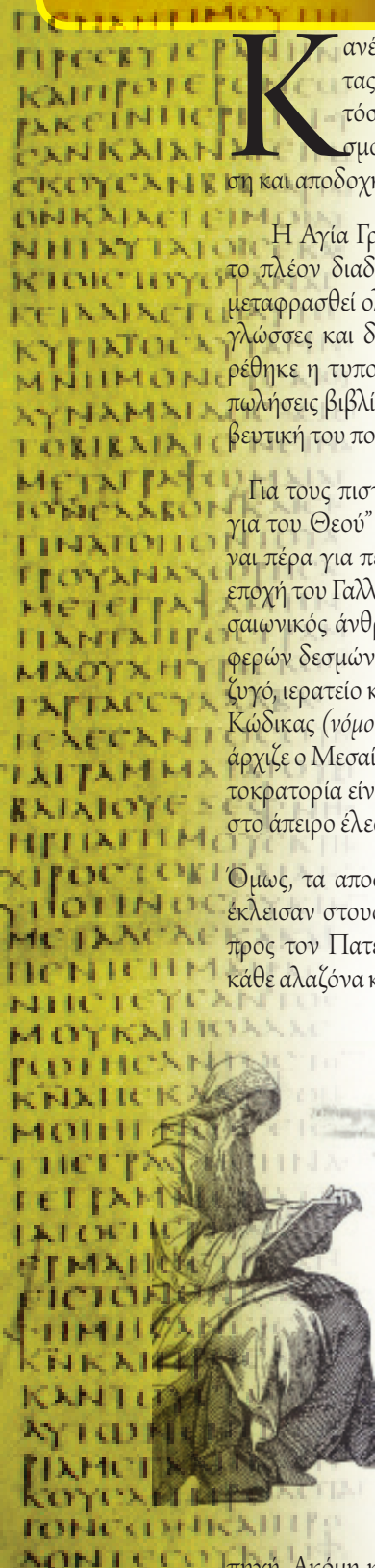
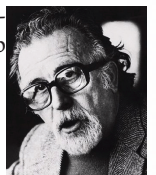
-Τα ονόματα των φυλών του Ισραήλ βρέθηκαν σε πλάκες της Τελ Αμάρνα που μιλούν για την εισβολή των Χαβιρού (Εβραίων) στη Χαναάν. -Η πλάκα του φαράω Μερνεπτάχ (1234 π. Χ.), από μαύρο συηνίτη, είναι η πρώτη εξωβιβλική πηγή που αναφέρει την λέξη “ισραήλ” στο μέσον του προτελευταίου στοίχου της: “... Η Χαναάν λεηλατήθηκε. Ο Ισραήλ ερημώθηκε, το σπέρμα του δεν υπάρχει...” -Η Μωαβιτική λίθος, έκανε αναφορά στον “Άμρι τον βασιλιά του Ισραήλ”, το πρίσμα του Σενναχειρίμ περιέγραφε την εισβολή των Ασσυρίων στο Ισραήλ, το Χρονικό του Ναβοδίνου μιλούσε για την κατάληψη της Βαβυλώνας απ’ τον προφητευμένο Κύρο.

-Εκατό χρόνια αργότερα περί το 1950, οι εκθέσεις των Γάλλων αρχαιολόγων Α. Παρρό (Α. Parrot) και Σ. Σαϊφέρ (C. Schaeffer), επιβεβαίωσαν την ύπαρξη πολλών ονομάτων της Βίβλου της πατριαρχικής εποχής του Αβραάμ ανάμεσα στα αρχαία που βρέθηκαν στην Μάρι και την Ουγκαρίτ. -Η Ουρ και ο Σαργών για τους οποίους κανείς ποτέ δεν είχε ακούσει έξω από την Βίβλο αναβίωσαν με όλη τη λαμπρότητα τους, ο πύργος της Βαβέλ αποκαταστάθηκε, ο κατακλυσμός ανιχνεύθηκε, το ημερήσιο σιτηρέσιο του εξορίστου βασιλιά Ιωαχέμ στη Βαβυλώνα ανακαλύφθηκε με κάθε λεπτομέρεια, στην Μεγιδώ βρέθηκε το ορεινό φρούριο του Δαβίδ, και η Πειθώμ και η Ραμεσσή ανασκάφηκαν ... Επιτέλους οι πέτρες, όπως είπε ο Χριστός “**άρχισαν να μιλούν**” ... (ΛΟΥΚ., 19[ΙΘ]:40)

Την ίδια εποχή μια είδηση που για πολλούς φάνηκε απίστευτη έσκασε σα βόμβα. Σε μια σπηλιά κοντά στη νεκρά θάλασσα, στη περιοχή Κουμράν, βρέθηκε ένας ολόκληρος σε αρίστη κατάσταση προχριστιανικός πάπυρος του Ησαΐα και μαζί του αντίγραφα σχεδόν όλων της βιβλίων της Παλαιάς Διαθήκης ...

“Όπως χαρακτηριστικά έγραψε, ο αρχαιολόγος που έφερε στο φως τον τάφο του πατέρα του Αλεξάνδρου, Φιλίππου Β’ της Μακεδονίας, “... τα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης, τα γεννημένα μέσα στη λαμπρή και τραγική ιστορία του Εβραϊκού λαού...με την προφητική τους γλώσσα και το πυκνό ιστορικό τους περιεχόμενο, φωτίζονταν από τα αρχαιολογικά ευρήματα με ένα καινούργιο φως. Έβλεπε κανείς χειροποίηστα τα παλάτια και τις πόλεις, τους βασιλείς και τους στρατούς τους ... πρόσωπα και πράγματα της Βίβλου αποκτούσαν σάρκα και οστά.” «Η Βίβλος ως Ιστορία λαών και πολιτισμών» του Βερνερ Κέλλερ - Εκδ. Ιστορική Βιβλιοθήκη, Αθήνα - 1968

Μανώλης Ανδρόνικος, (1919-1992)

“ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ”:
Τριμηνιαία περιοδική έκδοση
Ανοιξη - Καλοκαίρι -
Φθινόπωρο - Χειμώνας

**Επιτροπή έρευνας
και συγγραφής:**

Π. Η. Αδαμόπουλος,
B.A., Κλασικός πολιτι-
σμός και Φιλοσοφία,
Metropolitan University
of London

Ν.Α. Ζάγκα,
Master Ιστορίας Αρχαίας
Ελληνικής Φιλοσοφίας
Πανεπιστημίου Αθηνών

Χ.Σ. Χαλκιάς
Columbia College, ΗΠΑ

DTP-Καλλιτεχνική Επιμέλεια:

Β. Χούσος

Διορθωτικό:

Τάκης Καραθανάσης

Επιμέλεια Εξωφύλλου:

Βελισσάριος

Πνευματική Ιδιοκτησία:

Κέντρο Βιβλικών και
Πατερικών Σπουδών
«Η Αποστολική Πίστη»

Επικοινωνία:

ΗΑΠ, Τ.Θ. 30630 - Αθήνα 10033

e-mail: info@theapostolicfaith.gr

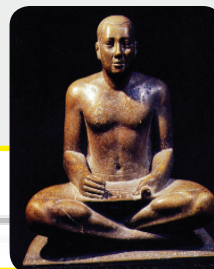
τηλ. 6932511400

Η σειρά των αφιερωμάτων αυτών σκοπό έχει να δείξει την αξιοπιστία των αναφορών της Βίβλου (Παλαιάς και Καινής Διαθήκης) χάριν της οποίας δημιουργήθηκε σε πολλά πανεπιστήμια έδρα Βιβλικής Αρχαιολογίας. Τα αφιερώματα συνοδεύονται από θαυμάσιο επεξηγηματικό υλικό, πλήθος έγχρωμες φωτογραφίες, χάρτες, αναπαραστάσεις και σχεδιαγράμματα.

Οι αναφορές στους ανθρώπους της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης γίνεται λόγω της σχέσης τους με τον Θεό και όχι λόγω της φυλετικής προέλευσης. “Όλοι οι άγιοι προέρχονται από την ίδια χώρα και μιλούν την ίδια γλώσσα”, όπως αποκάλυψε ο άγ. Μαρτίνος (1743-1803)

Δεν μας απασχολεί εάν ο άγιος Φραγκίσκος ήταν Ιταλός, εάν ο ευαγγελιστής Λουκάς ήταν Έλληνας, εάν ο Ι. Γουέσλεϊ ήταν Άγγλος, εάν ο άγιος Σεραφεΐμ του Σάρωφ ήταν Ρώσος και αν ο Δαβίδ ήταν Εβραίος. Τους σεβόμαστε γιατί πιστοποιούν με τον πλέον πασιδίηλο τρόπο το αίσθημα του ανήκειν σε μια οικογένεια ανθρώπων της πίστεως στον ένα αληθινό Θεό.

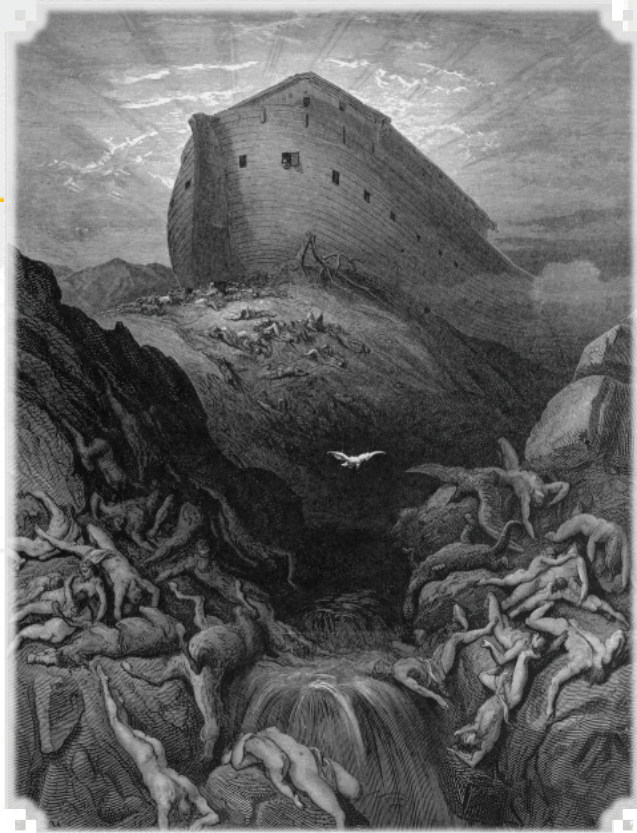
Τέλος, πρέπει να ειπωθεί ότι οι περισσότερες ιστοσελίδες στο Διαδίκτυο τις οποίες πολλοί μελετούν, δημοσιεύουν κατά κανόνα αστήρικτες υποθέσεις και σκουπίδια χωρίς ίχνος ιστορικής γης και ακαδημαϊκής έρευνας. Δυστυχώς οι περισσότεροι άνθρωποι αγνοούν ότι καμιά σοβαρή και πολύχρονη έρευνα δεν είναι δυνατόν ποτέ να προσφερθεί δωρεάν στο Διαδίκτυο.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ: Ο ΝΩΕ και ο κατακλυσμός
Μονογραφία Ν° 2, Ελληνική έκδοση: ISBN: 978-960-98881-0-3

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- » ¶ Πρόλογος
- » ¶ Υπήρξε ποτέ κάποιος Κατακλυσμός;
- » ¶ Μια ανεπανάληπτη Θεομηνία
- » ¶ Η Κιβωτός
- » ¶ Η έκταση του Κατακλυσμού
- » ¶ Ο Κατακλυσμός ήταν ένας;
- » ¶ Η συλλογική ανάμνηση της ανθρωπότητας: Ευρώπη-Αφρική-Ασία-Αμερική-Ωκεανία
- » ¶ Το έπος του Γκιλγκαμές σε παράλληλη αναφορά με την Βιβλική αφήγηση
- » ¶ Αξιοπιστία της Βιβλικής αφήγησης
- » ¶ Οι έρευνες για τη θρυλική Κιβωτό απ'τον 6ο π.Χ. μέχρι τον 21ο μ.Χ. αι.
- » ¶ Επίλογος: Θα ξαναγίνει Κατακλυσμός;

» ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ:

- » *Το Έπος του Γκιλγκαμές -*
- » *Πρώτη φορά πλήρες στην Ελληνική.*

Ηλεκτρονική έκδοση: Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ: www.HistoryBible.gr
Χορηγός έκδοσης: www.WordofGod.gr

Ο ΝΩΕ

ή Ουτναπιστίμ ή Νάτα ή Ζι-
ουσουνδρα ή Νίουα Χούα ή Δευκα-
λίων ή Νου Μώκ ή Μανού ή Νάνα
ή Τεοκιπακλτί ή Νώα ή Νού'ου ...

ΚΑΙ

Η ΚΙΒΩΤΟΣ

Υπήρξε ποτέ κάποιος Κατακλυσμός;

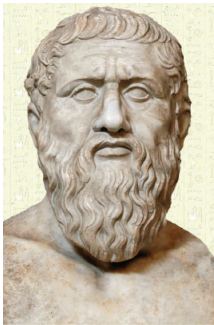
Αθηναίος (Πλάτων): Εσείς πώς κατανοείτε τους αρχαίους θρύλους; Υποκρύπτουν κάποια αλήθεια;

Κλινίας ο Σπαρτιάτης: Για ποιούς θρύλους μιλάς;

Αθηναίος (Πλάτων): Για αυτούς που κάνουν αναφορές σε καταστροφές της ανθρωπότητας από πλημμύρες ... και οι οποίες αφήνουν πίσω τους ελάχιστους επιζώντες.

Κλινίας ο Σπαρτιάτης: Μα αυτές οι ιστορίες είναι από όλους απόλυτα πιστευτές.

Αθηναίος (Πλάτων): Τότε ας συζητήσουμε για μία από τις μαζικές καταστροφές, εκείνη που προκάλεσε ο μεγάλος Κατακλυσμός.

«ΝΟΜΟΙ», Πλάτωνος

Πλάτων
(428-348)

Οι ασφαλιστικές εταιρείες αποκαλούν όλα τα παραπάνω «πράξεις του Θεού».

Οι αναμνήσεις ενός κοινού υποστρώματος της παγκόσμιας μυθολογίας επιβεβαιώνουν ένα μεγάλο Κατακλυσμό.

Μιά ανεπανάληπτη Θεομηνία = Θεία οργή

«Κάποτε υπήρχε τόση κακία πάνω στη γη, ώστε η δικαιοσύνη κατέφυγε στους ουρανούς και ο βασιλιάς των θεών αποφάσισε να δώσει τέλος στην ανθρώπινη φυλή. Η οργή του Δία δεν περιορίστηκε στους ουρανούς ... Πολύ γρήγορα, η ξηρά και η θάλασσα δεν ξεχώριζαν πια μεταξύ τους ... Σχεδόν όλοι οι άνθρωποι πνίγηκαν απ' το νερό κι όσοι γλύτωσαν, μη έχοντας να φάνε, πέθαναν απ' την πείνα.» **Πόπλιος Οβίδιος – Publius Obidius (43 π.Χ.-17 μ.Χ.), «Μεταμορφώσεις»**

Ο εκφυλισμός του προκατακλυσμιαίου κόσμου οδήγησε στην καταστροφή του. Δεν ήταν μια καταστροφή που έπεσε πάνω σε φιλήσυχους και ειρηνικούς ανθρώπους αλλά σ' έναν διεφθαρμένο και γενετικά εκφυλισμένο προκατακλυσμιαίο κόσμο που ασκούσε λατρείες με ανέκφραστα φαύλες και βδελυρές πράξεις. Αυτά οδήγησαν σε μια “θεομηνία”, δηλαδή στη Θεία οργή. Η ερμηνεία αυτή είναι πανάρχαιη, ο Όμηρος συνολογεί ότι, όταν θυμώνει ο Δίας πνίγει τους ανθρώπους: «*ότε λαβρότατον χέει ὕδωρ Ζεύς...*» (Ιλ., π' 387)

Είναι όμως και πάντοτε επίκαιρη. Οι ασφαλιστικές εταιρείες μιλούν για «action of God», ενώ μετά το δολοφονικό τσουνάμι στη νότια Ασία οι εφημερίδες του 21^{ου} μ.Χ. αι. κατακλύστηκαν από πηχυαίους τίτλους: “*Οργή Θεού χτύπησε τους παιδεραστές στην ...καθιερωμένη συνάντησή τους στ' αμαρτωλά νησιά ...*”

Από το λεξικό του Σκαρλάτου Βυζαντίου (1798-1878) έχουμε μία συγκεχυμένη πληροφορία για την εσχατολογική προφητεία του Ενώχ (Αννακός) περί της καταστροφής από τον Κατακλυσμό (βλ.: Επιστ. ΙΟΥΔΑ 1[Α]:14-15).

“...(στη Λυκαονία) ... λέγουν ότι υπήρξε κάποιος Αννακός (Ενώχ), ο οποίος έζησε πάνω από 300 χρόνια (βλ.: ΓΕΝ. 5[Ε]:21-24) ... εδόθη δε προφητεία από αυτόν ότι όταν πεθάνει όλοι θα διαφθαρούν ... Γενομένου δε του Κατακλυσμού επί Δευκαλίωνος όλοι διεφθάρηκαν...” Στη Γένεση (6[ΣΤ]:5-8) όμως υπάρχει πιο αξιόπιστη περιγραφή:

«Και βλέποντας Κύριος ο Θεός ότι πλήθυναν οι κακίες των ανθρώπων πάνω στη γη και πως ο καθένας διανοείτο επιμελώς μέσα στη καρδιά του πάνω στα πονηρά όλες τις ημέρες, θυμήθηκε ο Θεός ότι δημιούργησε τον άνθρωπο από τη γη και αναλογίσθηκε και είπε ο Θεός: ‘Θα απαλείψω τον άνθρωπο, τον οποίο δημιούργησα, από το πρόσωπο της γης, από άνθρωπο μέχρι κτήνος και από ερπετά μέχρι πετεινά του ουρανού, επειδή μεταμελήθηκα (σ.μ. άλλη μτφρ. ‘θυμήθηκα’, ‘θύμωσα’) ότι δημιούργησαν αυτά.»

(μτφρ. από το υπό έκδοση «Εμφατικό Τρίγλωσσο»)

«Ιδών δε Κύριος ο Θεός ότι επληθύνθησαν αι κακίαι των ανθρώπων επί της γης και πας τις διανοείται εν τη καρδιά αυτού επιμελώς επί τα πονηρά πάσας τας ημέρας, και ενεθυμήθη ο Θεός ότι εποίησεν τον άνθρωπον επί της γης και διενοήθη και είπεν ο Θεός απαλείψω τον άνθρωπον ον εποίησα από προσώπου της γης από ανθρώπου έως κτήνους και από ερπετών έως των πετεινών του ουρανού ότι εθυμώθην ότι εποίησα αυτούς.» (Ο΄) *1

Ο ΝΩΕ: ΕΝΑΣ ΔΙΚΑΙΟΣ ΚΑΙ ΕΝΑΡΕΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ο Κατακλυσμός συνέβη στη χαραυγή του ανθρωπίνου γένους, όχι στη δημιουργία του. Είναι μια ιστορία που τη διηγήθηκαν ξανά και ξανά μέχρι που τελικά καταγράφηκε ως ο αναλλοίωτος μύθος, μιας συγκλονιστικής ιστορίας. Ας τη δούμε:

Ένας δίκαιος κι ενάρετος άνθρωπος, ο Νώε, που σημαίνει ανάπαυση, ο οποίος σύμφωνα με την Βαβυλωνιακή παράδοση κατοικούσε στη Φαρά, μια πολίχνη δίπλα στον Ευφράτη - περίπου 100 χλμ. βορειοδυτικά του παραδείσου της Εδέμ- εκλέχθηκε από τον Θεό για να φτιάξει ένα κιβωτιοειδές πλοίο προσκαλώντας παράλληλα τους συνανθρώπους του σε μετάνοια (Βλέπε: 2 ΠΕΤΡ. 2[B]:5).

Ο Φίλων, ο Ιουδαίος Ελληνιστής του 1ου π.Χ. αι., διευκρινίζει και συνοψίζει:

“... έζησε ένας άνδρας που στη δικαιοσύνη του δεν έμοιασε κανένας σύγχρονός του, αυτόν οι μεν Έλληνες τον λένε Δευκαλίωνα, οι δε Χαλδαίοι Νώε τον αποκαλούν, στην εποχή του έλαβε χώρα ο μέγας Κατακλυσμός.” (Κμν: ζήσασαι ενός ανδρός ουκ άξιοι δικαιοσύνην συμβιούντος, τούτον Έλληνες μεν Δευκαλίωνα, Χαλδαίοι δε Νώε επωνομάζουσιν, εφ΄ ου τον μέγαν κατακλυσμόν συνέβη γενέσθαι.)

Ο Νώε ήταν εγγονός του Μαθουσάλα και γεννήθηκε 126 χρόνια μετά το θάνατο του Αδάμ, αλλά ο παππούς του έζησε 243 χρόνια μαζί με τον αρχάνθρωπο Αδάμ και 600 χρόνια μαζί με τον εγγονό Νώε και πέθανε ακριβώς το έτος λίγο πρίν λάβει χώρα ο Κατακλυσμός. Δυστυχώς μόνο η γυναίκα του Νώε και οι τρεις γιοι του, Σημ, Χαμ και Ιάφεθ, μαζί με τις συζύγους τους τον πίστεψαν και τον ακολούθησαν στην κιβωτό.

Στη Γένεση (7:1-4,10), συνεχίζεται η αφήγηση ως εξής: «Και είπε Κύριος ο Θεός στον Νώε: 'Είσελθε εσύ και όλος ο οίκος σου μέσα στην κιβωτό, γιατί σε είδα δίκαιο ενωπιόν Μου μέσα στη γενιά αυτή. Και από τα κτήνη τα καθαρά (σ.σ. τα κατάλληλα για θυσία) εισήγαγε προς εσένα επτά-επτά, αρσενικό και θηλυκό και από τα κτήνη τα μη καθαρά δύο-δύο, αρσενικό και θηλυκό, και από τα πετεινά τα μη καθαρά δύο-δύο, αρσενικό και θηλυκό, για να διατηρήσεις σπέρμα πάνω στη γη. Επειδή μετά από επτά ημέρες ακόμη Εγώ φέρνω βροχή πάνω στη γη σαράντα μέρες και σαράντα νύχτες και θα εξαλείψω κάθε τι που υπάρχει, το οποίο δημιούργησα από το πρόσωπο της γης' ... Και συνέβη, μετά τις επτά ημέρες. Το νερό του κατακλυσμού ήλθε πάνω στη γη.» (μτφρ. Εμφατικό Τρίγλωσσο)

Courtesy: Noah's Arc (1928)

“και είπεν Κύριος ο Θεός προς Νώε είσελθε συ και πας ο οίκος σου εις την κιβωτόν ότι σε ειδον δίκαιον εναντίον μου εν τη γενεα ταύτη, από δε των κτηνών των καθαρών εισάγαγε προς σε επτά επτά άρσεν και θήλυ από δε των κτηνών των μη καθαρών δυο δυο άρσεν και θήλυ και από των πετεινών του ουρανού των καθαρών επτά επτά άρσεν και θήλυ και από των πετεινών των μη καθαρών δυο δυο άρσεν και θήλυ διάθρεψαι σπέρμα επί πάσαν την γην έτι γαρ ημερών επτά Εγώ επάγω νετόν επί την γήν τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας και εξαλείψω πάσαν την εξανάστασιν ην εποίησα από προσώπου της γης και εποίησεν Νώε πάντα όσα ενετείλατο αυτώ Κύριος ο Θεός ... και εγένετο μετα τας επτά ημέρας και το ύδωρ του κατακλυσμού εγένετο επί της γης” (Ο’)^{*2} «Τα νερά, σύμφωνα με το θρύλο, σκέπασαν κάθε βουνό και κατάπιαν πολλές πόλεις.» **Λουκρήτιος (95-55 π.Χ.)**

Η ΚΙΒΩΤΟΣ

«... η ιερή λέμβος του 'Αμμωνα, αντίγραφο της Κιβωτού, ήταν σχεδιασμένη ως πλοiάριο με σκαλισμένη και επιχρυσωμένη πλώρη και πρύμνη ...» Κριστιάν Ντερός-Νομπλκούρ, *L'Empires des Conquerants*, Paris, 1970-2007

Η κιβωτός, με μήκος περίπου 150 μ., πλάτος 20 μ. και ύψος 15 μ., είχε είσοδο απ' τα πλάγια. Επίσης είχε στέγη και θυρίδα που απείχαν έναν πήχη απ' την κουπαστή (ΓΕΝ. 8[Η]:6,3), η οποία βρισκόταν πάνω από τρία καταστρώματα.

Φτιάχτηκε από ξύλο γόφερ, δηλαδή κυπαρίσσι ή πεύκο, πάντως ρητινώδες δένδρο κι ήταν ουσιαστικά ένας πλεούμενος στάβλος, -όχι ζούγκλα (Κοίτα: ΗΣ. 11[ΙΑ]:6-9)-, περίπου 40.000 τόνων. Η πίσσα που ξεχειλίζει ακόμη απ' τη γη στους τόπους εκείνους αδιαβροχοποίησε τα πατώματα και τις σκεπές του πρώτου πλοίου της γης. Τα ζώα που διασώθηκαν θα ήταν 7.000 είδη, δηλαδή περίπου 5.000 τόνοι και η τροφή τους 5Χ5= 25.000 τόνοι, άρα ένας τέτοιος χώρος μπορούσε να τα στεγάσει και να τα συντηρήσει. Χρειάστηκαν 120 χρόνια για να κατασκευασθεί και, όταν ολοκληρώθηκε η τιτάνια κατασκευή, ο Νώε ήταν πλέον 600 ετών. (βλ.: ΓΕΝ. 7[Z]:6)

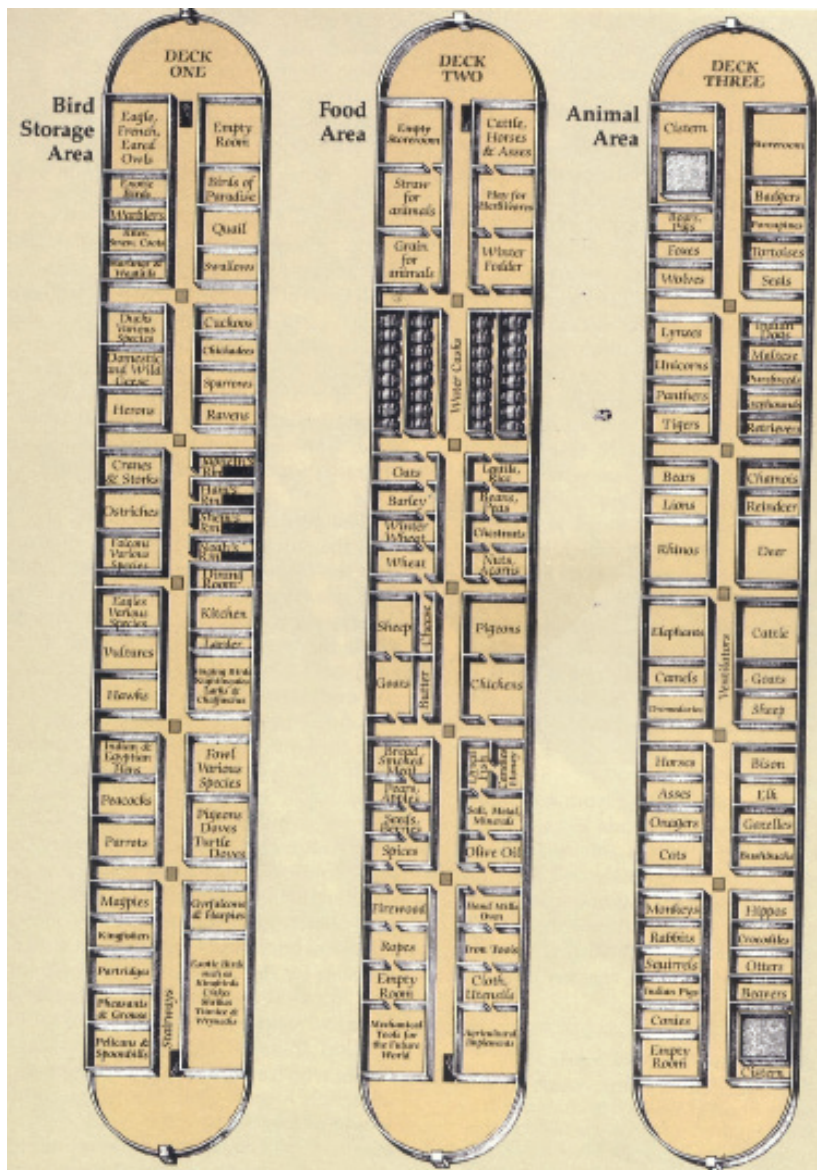
Καθώς έφθασε ο καιρός και τα σύννεφα για πρώτη φορά επρόκειτο να ξεχυθούν στη γη,^{*3} τα ζώα διαισθανόμενα την επικείμενη καταστροφή ζήτησαν άσυλο στην κιβωτό. Αφού ο Νώε εφοδίασε με τρόφιμα την κιβωτό μπήκε μέσα με την οικογένεια του. Επτά μέρες μετά που εισήλθαν στην κιβωτό ξεκίνησε ο κατακλυσμός ο οποίος προκάλεσε κατακλυσμική καθίζηση, η οποία ενδεχομένως έφερε νερά απ' την Κασπία και την Μαύρη θάλασσα μ' αποτέλεσμα όλη η περιοχή να γίνει θάλασσα.^{*4}

Μετά από 40 μέρες δημιουργήθηκε ένας ωκεανός έκτασης χιλιάδων τετραγωνικών μιλίων, διάσπαρτος από σώματα ανθρώπων και ζώων που επέπλεαν μέσα σε ένα συνοθύλευμα απροσδιορίστων συντριμμιών. Πουθενά δεν υπήρχε ούτε μια ζωντανή ψυχή. Ο Νώε παρέμεινε στην κιβωτό ένα χρόνο και 17 ημέρες. Η κιβωτός έπλεε 5 μήνες (150 μέρες) και 7 μήνες καθόταν πάνω σε ένα βουνό ώσπου να στραγγίξουν τα νερά. Πριν βγούν από την κιβωτό ο Νώε έστειλε ένα κοράκι, (το μετέπειτα ιερό πουλί του ήλιου-Απόλλωνα), να δει αν η στάθμη του νερού κατέβηκε. Το πουλί πήρε ύψος κάνοντας κύκλους με τα σιλπνά μαύρα φτερά του αλλά δεν επέστρεψε ...

Courtesy: The Bible - 20th Century Fox (1966)

Στη συνέχεια έστειλε ένα περιστέρι το οποίο την πρώτη φορά επέστρεψε άπραγο, αλλά επτά μέρες αργότερα όταν το ξανάστειλε επέστρεψε μ' ένα κλαδί ελιάς στο ράμφος του. Άρα επήλθε ανάπαυση, τα νερά υποχωρούσαν και φάνηκε «στερεά γη» (*terra firma*) και το περιστέρι βρήκε τροφή διότι δεν τρώει ψοφίμια όπως το κοράκι.

Επιστημονική αναπαράσταση των τριών επιπέδων της Κιβωτού και των δυνατοτήτων της να στεγάσει τα βασικά 7.000 είδη ζώων.

Ο όγκος της Κιβωτού έφθανε τα 40.000 κυβικά μέτρα και το συνολικό εμβαδόν της ήταν περίπου 8.900 τ.μ. Ο Νώε στερέωσε την όλη κατασκευή είτε με ξύλινα ή μπρολί και χάλκινα καρφιά (GEN. 4:22). Η ύπαρξη του τσόχαρ, ύψους ενός πήχη πάνω από τα 3 καταστρώματα ήταν αναγκαία για αερισμό και φωτισμό. Δεν είχε καρίνα ή πηδάλιο ήταν κιβωτός/κιβώτιο, η ίδια λέξη στα Εβραϊκά συναντάτε στην Εξοδο 2:3,10. Το μήκος της Κιβωτού ήταν 6πλάσιο του ύψους της, ίδιες αναλογίες χρησιμοποιούνται στην σύγχρονη ναυπηγική. Η αναλογία μήκους-βάθους 10:1 ήταν η μόνη ενδεδειγμένη να αντέξει τον κατακλυσμιαίο κυματισμό και τον έντονο προνευστασμό, το κενό δηλαδή που δημιουργείται όταν ένα κύμα σηκώνει τη μία άκρη του σκάφους και έπειτα το αφήνει να πέσει με ορμή προς τα κάτω. Η άνωση-η δύναμη που κάνει ένα πλοίο να επιπλέει- ήταν ομοίομορφη λόγω της κατασκευής αλλά και της σωστής κατανομής του βάρους. Όλα αυτά σαφώς απαιτούν ένα σχεδιασμό Θεϊκής προέλευσης.

Η κιβωτός ταξίδεψε -ακολουθώντας τον αέρα και τα ρεύματα- περίπου 750 χλμ. βόρεια φθάνοντας στο Αραράτ, στους πρόποδες του οποίου υπάρχει ακόμα σήμερα η πόλη Ναχιχεβάν που σημαίνει "εδώ κατέληξε ο Νώε" και υποδεικνυόταν ο τάφος του ... (!)

Όμως ο Νώε με την οικογενειά του μετανάστευσε νότια, πίσω στην παλιά κατοικία του όπως θα δούμε στο τεύχος της **Ιστορικής Βίβλου** με τίτλο: *Βιβλική Ανθρωπογεωγραφία*.

Η ΕΚΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ

Ο Κατακλυσμός έλαβε χώρα περί το 3.300 π.Χ. σύμφωνα με τον Langton, ενώ ο Andre Parrot υποστηρίζει ότι έγινε γύρω στα 3.000 π.Χ. και εκεί περίπου τον τοποθετούν επίσης οι Hallo, Mallowan, Raikes, και Kramer.

Σύμφωνα με τη Βιβλική χρονολόγηση ο Αδάμ γεννήθηκε περί το 4.470 π.Χ. και έζησε 930 χρόνια, άρα πέθανε περί το 3.540 π.Χ. Την εποχή λοιπόν του Κατακλυσμού η ανθρωπότητα είχε ηλικία σχεδόν 1.200 σεληνιακών ετών, δηλαδή περίπου 10 γενεές, με μέσο όρο 150 χρόνια κάθε γενιά. Οι άνθρωποι ζούσαν κυρίως στη Μεσοποταμία αλλά μεμονωμένες οικογένειες έφθασαν μέχρι το Λεβάντε (Συρία-Χαναάν) και την Αίγυπτο. (Βλέπε: «Ιστορική Βίβλος» ΠΡΟ-ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΙΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ, Μονογραφία Νο 9, υπο έκδοση).

Αν λάβουμε υπ' όψιν τις στατιστικές παραμέτρους μέσου όρου ζωής/θανάτου, το σύνολο των ανθρώπων την εποχή του Κατακλυσμού πιθανολογείτε ότι ανερχόνταν σε 60-70.000 άτομα.

Οι πρώτες ανασκαφές του Βρετανικού μουσείου υπό τον Άγγλο αρχαιολόγο Sir Leonard Woolley, περί το 1929 στην Ουρ (Μεσοποταμία), έφεραν στο φως κάτω από αλληπάλληλα στρώματα παλαιότερων κατοικήσεων, ένα στρώμα λάσπης 3 μέτρων. Στη συνέχεια ανακάλυψαν παρθένο έδαφος από ποταμίσια άμμο, στο οποίο δεν υπήρχε κανένα αρχαιολογικό εύρημα, ούτε καμία ένδειξη ζωής και κάτω από αυτό βρέθηκε ένα άλλο διαφορετικό στρώμα από έναν προκατακλυσμιαίο πολιτισμό, η προ-Κατακλυσμιαία Ουρ.

Κυριολεκτικά ένας διαφορετικός κόσμος. Ο ίδιος ο σερ Λ. Γούλλη, στο βιβλίο του, “Η Ούρ της Χαλδαίας: 12 χρόνια ανασκαφών στην πατρίδα του Αβραάμ”⁵, γράφει:

“...Κάτω από το στρώμα που βρέθηκαν οι βασιλικοί τάφοι ανοίξαμε ένα μικρό λάκκο μόλις 1,5 X 1,5 μ. διαστάσεων ... ένα κράμα από πλίνθους, στάκτες και σπασμένα αγγεία ... έφθανε σε βάθος ενός μέτρου και ξαφνικά σταματούσε. Αντί για θραύσματα αγγείων και στάχτες, βρήκαμε καθαρό νωπό πηλό ...

δεν έκρυβε κανένα ίχνος ζωής ... (φθάσαμε) ... σε βάθος 2,5 μέτρων και τότε αρχίσαμε να βρίσκουμε πάλι σπασμένα κομμάτια αγγείων που ήταν βαμμένα με κόκκινο χρώμα ... 'αυτά ήταν σίγουρα από τον Κατακλυσμό' ... και αυτή ήταν η σωστή απάντηση αλλά δεν μπορούσα φυσικά να αποδείξω την ύπαρξη του κατακλυσμού μέσα από ένα μικρό σκάμμα που δεν ξεπερνούσε το ένα τετραγωνικό μέτρο ...”

Σε ακόμη βαθύτερα στρώματα ο Γούλλη βρήκε αγγεία φτιαγμένα στο χέρι χωρίς χρήση τροχού. Αργότερα και σ' άλλα μέρη βρέθηκε λάσπη που η μικροσκοπική ανάλυση της απέδειξε ότι είχε δημιουργηθεί από στρώματα χρώματος που είχαν μεταφερθεί εκεί από το νερό. Όλα μαρτυρούσαν την ύπαρξη μιας εκτεταμένης πλημμύρας που δεν μπορούσε να αμφισβητηθεί. «Η γη κόχλαζε, το ίδιο και τα ρεύματα του ωκεανού. Ο κόσμος και ο ουρανός αγκαλιάστηκαν σε μια τόσο καταστροφική σύγκρουση, ώστε ολόκληρη η γη βρέθηκε στο χάος, ενώ οι ουρανοί γκρεμίστηκαν από ψηλά.» **Ησιοδος** (περ. 700 π.Χ.)

Ο προαναφερθείς L. Woolley σε άλλο έργο του “*Η Ουρ των Χαλδαιών*” (*Ur des Chaldees*) συνεχίζει: “... Οι ανασκαφές συνεχίστηκαν και ξαφνικά ο χαρακτήρας του εδάφους άλλαξε όψη. Αντί για στρώματα, πού ήταν σχηματισμένα από πήλινα αγγεία και από ερείπια, βρεθήκαμε μπροστά σε ολότελα καθαρή άργιλλο, ομογενή σε όλη της την έκταση. Η σύνθεσή της μαρτυρούσε πως είχε αποτεθεί εκεί απ' τα νερά. Οι εργάτες είπαν πως φτάσαμε στην ύλη κάποιου ποταμού ... Τους έδωσα εντολή να σκάψουν βαθύτερα. Συνέχισαν να βρίσκουν άργιλλο καθαρή σε βάθος μεγαλύτερο από ενάμισι μέτρο. Τότε, επίσης απότομα, όπως είχε παρουσιασθεί, σταμάτησε η άργιλλος και αποκαλύφθηκαν στρώματα σχηματισμένα από πήλινα αγγεία και ερείπια.” (Κάτω: Η έκταση του Κατακλυσμού κατά τον Γούλλη)

Σερ Λέοναρντ Γούλλη (1880-1960)

Η έκταση της πλημμύρας στη Μεσοποταμία

Αυτό σήμαινε, πως ένα χάσμα σημειώθηκε στη συνέχεια της ιστορίας. Από πάνω ο γνήσιος πολιτισμός των Σουμερίων ξεδιπλωνόταν απαλά.

Από κάτω υπήρχε ένας πολιτισμός ανακατεμένος. Καμιά φυσική πλημμύρα ποταμού δε θα μπορούσε ποτέ ν' αφήσει ένα τόσο τεράστιο απόθεμα λευκής αργίλλου. Ενάμισι μέτρο πρόσχωση σημαίνει έναν τεράστιο όγκο νερού και η πλημμύρα που την δημιούργησε θα πρέπει νά' ταν πρωτοφανής σε έκταση στην ιστορία της ανθρωπότητας. Η ύπαρξη ενός τέτοιου όγκου αργίλλου αποδεικνύει, ότι μια απότομη διακοπή πραγματοποιήθηκε στο ντόπιο πολιτισμό. Ένας ολόκληρος πολιτισμός που υπήρχε πρώτα, δε βρίσκεται πιά από πάνω. Και φαίνεται πως έχει καταβροχθισθεί από τα νερά ... Αυτή η πλημμύρα είναι ο κατακλυσμός, για τον οποίο κάνει λόγο η ιστορία και στον οποίο αναφέρεται το περιστατικό του Νώε."

(Για περισσότερα στοιχεία κοιτά: *Archaeology and Old Testament Study: Jubilee Volume of the Society for Old Testament Study, 1917-1967*)

Σύντομα και αλλού άρχισαν να ανακαλύπτονται κατακλυσμιαία στρώματα: πρώτα στην περιοχή όπου κατά παράδοση ήταν ο κήπος της Εδέμ, την Εριδού, βρέθηκαν κοχύλια γλυκού νερού κι από κάτω τα αντικείμενα, μετά στη Φαρά (Σουρουπάκ) όπου κατά παράδοση ήταν η κατοικία του Νώε, έπειτα στην Κείς ή Κις προάστειο της Βαβυλώνας, όπου θεωρείτο απ' τους Βαβυλώνιους ως η πρώτη πόλη που αποικήθηκε μετά το κατακλυσμό.

Ειδικά εκεί ο αρχαιολόγος Stephen Langdon βρήκε ένα στρώμα λάσπης μόλις ενός μέτρου ανακατεμένο με αμέτρητα όστρακα και κοχύλια του γλυκού νερού κι

από κάτω αντικείμενα άθικτα και πεταμένα με την εντύπωση ότι όλος ο κόσμος έφυγε ξαφνικά και τα άφησε όλα. Προοδευτικά κατανοούσαν ότι πρόκειται για ένα βάλτο επεκτεινόμενο σε τεράστια απόσταση. Αυτός είχε συνήθως τρία μέτρα βάθος και μετά πάλι στεγνό έδαφος.

Ανοίγουν πηγάδια σε μεγάλες αποστάσεις και από κάτω πάλι ανακαλύπτεται άλλος πολιτισμός, χωρίς μέταλλα, πρωτόγονος! ... Μια τεράστια πλημμύρα λοιπόν τουλάχιστον 630 επί 130 χλμ. όπως απεδείχθη από την έρευνα είχε καλύψει όλη τη Μεσοποταμία. *⁶

Πραγματικά μια τεράστια πλημμύρα είχε συμβεί περί το 3.300 π.Χ.

Άλλοι θεωρούν ότι προήλθε απ' το λιώσιμο των πάγων, άλλοι απ' την μετατόπιση των πόλων, *⁷ άλλοι από σύγκρουση με αστεροειδή, άλλοι απ' την τήξη των γιγαντιαίων νεφών, που σαν δακτυλίδι κύκλωναν τη γη [τα "ύδατα της μεγάλης αβύσσου" ή "καταρράχτες των ουρανών" (ΓΕΝ. 1:2, 7:10-12)], όμως δεν έχει σημασία ποιος μηχανισμός τέθηκε σε λειτουργία, αλλά το γεγονός αυτό καθεαυτό.

Σύμφωνα με τη θεωρία των γεωλόγων William Ryan και Walter Pitman, τα νερά αύξησαν τόσο τη στάθμη της Μεσογείου ώστε μέσα απ' τον Βόσπορο ένα ποτάμι με όγκο νερών 200 φορές αυτών του Νιαγάρα δημιούργησε τη σκοτεινή και βαθιά Μαύρη Θάλασσα, τον Εύξεινο πόντο των αρχαίων, που σήμερα είναι τρεις φορές μεγαλύτερος από την Αγγλία, αλλά αρχικά απλωνόταν από τη Μόσχα μέχρι τα Ιμαλάια.^{*8}

Το Σεπτέμβριο του 2.000, ο αρχαιολόγος Robert Ballard, ειδικευμένος στην ανακάλυψη υποθαλασσιών αρχαιοτήτων, ανακάλυψε κτίσματα σε βάθος 100 μέτρων στη Μαύρη θάλασσα, ανοιχτά των Τουρκικών ακτών και μια ακτογραμμή σε βάθος 400 μέτρων πράγμα που αποδεικνύει ότι την εποχή του Κατακλυσμού έγιναν εκτεταμένες καταβυθίσεις. Κατάλοιπα της τεράστιας πλημμύρας βρέθηκαν στο Αραράτ, στα Ιμαλάια –σκελετοί από φάλαινες- ακόμη και στις Άνδεις όπου υπάρχει μια ορατή γραμμή από αλάτι με ένδειξη βαθμιαίας απορρόφησης του θαλασσινού νερού. Σε άλλα βουνά βρέθηκε πλήθος από θαλάσσια όστρακα και κόκαλα ψαριών και αμμόλοφοι με ένδειξη βαθμιαίας αποξήρανσης του θαλάσσιου νερού. Μολονότι δεν μπορούμε να είμαστε δογματικοί σχετικά με το εύρος του Κατακλυσμού -η Βιβλική λέξη «ερετς» μπορεί να σημαίνει 'χώρα' αλλά κι 'ολόκληρη τη γη'- είναι όμως αδιαμφισβήτητη η πληροφορία ύπαρξης του Κατακλυσμού. Όπως θα το έθετε και ο Πλούταρχος (46-119 μ.Χ.): «'Εργον αξιόπιστον εκ των τότε χρόνων μνήμη φερόμενον εις τους νυν αφίεται ...»

Βίοι Παράλληλοι - Κίμων

«Η γη τρεμούλιασε, τα θεμελιά της σείσθησαν, ο ήλιος σκοτεινίασε, αστροπελέκια άστραψαν, κεραυνοί μούγκρισαν και ένας εκκωφαντικός θόρυβος που όμοιός του δεν είχε ακουστεί ποτέ αντήχησε πάνω από βουνό και πεδιάδα ... (ο ουράνιος Πατέρας) ... άνοιξε τους υδατοφράκτες του ουρανού, αφαιρώντας δύο απο τις Πλειάδες, επιτρέποντας έτσι στο 'Ανω και Κάτω ύδωρ (κοίτα: GEN. 1[A]:7), το αρσενικό και θηλυκό στοιχείο της Τεχόμ (σ.μ. ουσιαστικά η Βαβυλωνιακή θεότητα Ταμιάτ, εκπρόσωπος τους χάους που βασίλευε πριν την δημιουργία του κόσμου), την οποία είχε χωρίσει στα δύο τις μέρες της δημιουργίας να επανενωθούν και να καταστρέψουν τον κόσμο σε ένα κοσμικό σφιχταγκάλιασμα.»

Πλάτων (428-348 π.Χ.)

Ο ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ ΗΤΑΝ ΕΝΑΣ;

Υπήρξε ένα και μόνο γεγονός που γέννησε όλες τις ιστορίες. Τοπικοί 'κατακλυσμοί' έγιναν, αλλά δεύτερος ή τρίτος κατακλυσμός δεν υπήρξε. Ο Θεός ο ίδιος διαβεβαίωσε τον Νώε:

Και οσφράνθηκε ο Κύριος ο Θεός οσμή ευωδίας, και είπε ο Κύριος στοχαζόμενος: 'Δεν θα καταραστώ πια τη γη για τα έργα των ανθρώπων, επειδή, ο λογισμός του ανθρώπου επιμελώς έχει κλίση προς τα πονηρά από τη νεότητά του, ούτε θα πατάξω πια κάθε σάρκα ζωντανή, όπως έκανα. Όλες τις μέρες της γης (όσο καιρό μένει η γη), σπέρμα (σπόρος, σπορά) και θερισμός, ψύχος και καύμα, θέρος (καλοκαίρι) και άνοιξη, ημέρα και νύχτα δεν θα παύσουν να υπάρχουν- **μτφρ:Εμφ. Τριγλ. -ΓΕΝ. 8[Η]:21-22 *9**

Ο συνδυασμός της καταστροφής του ηφαιστείου της Θήρας με τον Κατακλυσμό είναι καθαρά θέμα παραπληροφόρησης. Οι καταγραφές του Κατακλυσμού από τους Σουμερίους και τους πολιτισμούς της Μέσης Ανατολής είναι τουλάχιστον 1.000 ετών αρχαιότερες από την έκρηξη του ηφαιστείου της Θήρας: «Ο θρύλος του Κατακλυσμού, κοινός στο έπος του Γκιλγκαμές, την Παλαιά Διαθήκη και τους αρχαίους μύθους, δεν μπορεί να προήλθε από την καταστροφή της Θήρας, επειδή ο μύθος κυριαρχεί στους πολιτισμούς της Μέσης Ανατολής και έχει σουμεριακή προέλευση, οπότε προηγείται της παρακμής της Μινωϊκής Κρήτης περισσότερο από χίλια χρόνια ...» **Frank Joseph, The Destruction of Atlantis, Inner Trad. Intl., USA-2002**

Τις αντιφάσκουσες μυθολογίες αντέκρουσε αρκετά ικανοποιητικά ο επίσκοπος Θεόφιλος Αντιοχείας (+182 μ.Χ.) στο έργο του «Προς Αυτόλυκον»:

Οι κατακλυσμοί του **Δαρδάνου** και του **Ωγύγη** τους οποίους παρουσιάζουν πολλοί ως «απόδειξη» ότι ο Κατακλυσμός δεν ήταν ένας αλλά πολλοί, δεν είναι τίποτε άλλο παρά το παλλιροιακό κύμα που προήλθε από την έκρηξη του ηφαιστείου της Σαντορίνης. Ο Δαρδάνος από τη μία πλευρά είναι το παλλιροιακό κύμα που σάρωσε τις ακτές της Κρήτης, της Συρίας, της Αιγύπτου και της Τύνιδος και κατέστρεψε τον στόλο του Μίνωα II. Ο Ωγύγης από την άλλη πλευρά είναι το παλλιροιακό κύμα του ηφαιστείου της Σαντορίνης που έφθασε μέχρι την Αθήνα και την Ελευσίνα που προς στιγμή καταποντίστηκαν. («Εθνος», 30/01/2000). Η παγκόσμια μυθολογία αγνοεί παντελώς αυτούς τους τοπικούς 'κατακλυσμούς' αντιθέτως ο Κατακλυσμός του Νώε όπως γράφει η «Υδρία» τομ. 20, σ. 193-3, μεταφέρθηκε στην Ελλάδα επενδεδυμένος με Ελληνικά ονόματα και τοπωνύμια.

«Ο Πλάτων, λοιπόν, όπως προείπαμε, δηλώνοντας ότι συνέβηκε ο Κατακλυσμός, είπε ότι αυτός δεν επεκτάθηκε σ' όλη τη γη αλλά μόνο στις πεδιάδες και ότι όσοι διέφυγαν στα υψηλότερα βουνά διασώθηκαν.^{*10} Άλλοι δε λένουν, ότι υπήρξε ο Δευκαλίων και η Πύρρα, οι οποίοι διασώθηκαν μέσα σ' ένα κιβώτιο, και ότι αφού βγήκαν από το κιβώτιο έριχναν πίσω πέτρες και από τις πέτρες γεννήθηκαν οι άνθρωποι, γι' αυτό επονομάστηκαν λαοί (σ.μ. από το λάας=λίθος) τα πλήθη των ανθρώπων. Άλλοι δε επίσης είπαν ότι ο Κλύμενος^{*11} γεννήθηκε στον δεύτερο κατακλυσμό. Ότι λοιπόν αποδεικνύονται άθλιοι και πολύ ασεβείς και ανόητοι οι συγγραφείς που έγραψαν αυτά και αυτοί που μάταια τα φιλοσόφησαν, είναι πασιφανές από τα προλεχθέντα. Ο δε δικός μας^{*12} προφήτης και υπηρέτης του Θεού Μωϋσής, εξιστορώντας τα περί γενέσεως του κόσμου, διηγηθείς με ποιόν τρόπο έγινε ο Κατακλυσμός πάνω στη γη, χωρίς να μυθολογεί για την Πύρρα, ούτε για τον Δευκαλίωνα ή τον Κλύμενα, ούτε για πεδιάδες που κατακλύσθηκαν και αυτοί που διέφυγαν στα όρη διασώθηκαν.

Ούτε δηλώνει ότι έγινε δεύτερος κατακλυσμός, αλλά αντιθέτως λέγει ότι δεν θα υπάρξει πλέον στον κόσμο κατακλυσμός με νερά, πράγμα το οποίο ούτε συνέβη, ούτε πρόκειται να συμβεί. Οκτώ δε αναφέρει ότι ήταν οι ψυχές που διασώθηκαν στην κιβωτό, η οποία κατασκευάστηκε κατόπιν προστάγματος του Θεού, όχι από τον Δευκαλίωνα, αλλά από τον Νώε στα εβραϊκά, που σημαίνει ερμηνευμένο στην ελληνική 'ανάπαυση', καθώς δηλώσαμε σε άλλη συγγραφή ότι ο Νώε εξήγγειλε στους τότε ανθρώπους ότι ο κατακλυσμός θα έλθει, προφητεύοντας λέγοντας σε αυτούς, εμπρός ο Θεός σας καλεί σε μετάνοια.^{*13} Για το λόγο αυτό ευλόγως αποκαλέστηκε Δευκαλίων (σ.μ., απ' το Δεύτε και Καλείν)», **Προς Αυτόλυκον, 3:18,14**^{*14}

Γιατί δεν είναι αξιόπιστη η Ελληνική μυθολογία;

Διότι πρόκειται σε μεγάλο βαθμό για αντιγραφή της κατά πολύ αρχαιότερης ανατολικής μυθολογίας. Αντιγράφουν τους Σουμερίους στις ημέρες παραμονής του Νώε μέσα στην Κιβωτό και την Βίβλο επί του θέματος ότι μετεμελήθει ο Θεός (ΓΕΝ. 6 [ΣΤ]:6): «Επι γαρ του Δευκαλίωνος γενομένου και αποπνιγόντων των ανθρώπων ο Ζευσ μεταμελόν» (Anonymi In Librum Primum Analyticorum Posteriorum Commen.XVI, 22) -Ο Δίας (Μαρδούκ) δεν ικανοποιήθηκε απ' τις συμφορές που ήλθαν πάνω στους ανθρώπους εξαιτίας της Πανδώρας (Εύας) κι αποφάσισε ν' αφανίσει τους ανθρώπους λόγω της ασέβειας και της σκληρότητάς τους με έναν κατακλυσμό. Μοναδικοί επιζώντες ήταν ο Δευκαλίωνας και η Πύρρα, που ακολούθησαν τη συμβουλή του Προμηθέα (Ουτναπιστίμ) και έφτιαξαν μια κιβωτό. Ο κατακλυσμός διήρκησε 9 μέρες (όσες σχεδόν στο Έπος του Γκιλγκαμές) και την 10η μέρα προσάραξε στον Παρνασσό ή στην Όθρυ της Θεσσαλίας ή στον Άθω ... Μετά προσέφεραν θυσία κι εμφανίσθηκε ο αγγελιοφόρος του Δία Ερμής ρωτώντας τους τι επιθυμία έχουν. Ο Δευκαλίων ευχήθηκε να αναστηθεί το ανθρώπινο γένος. Τότε τους είπε να προχωρούν ρίχνοντας πίσω τους λίθους και από τον Δευκαλίωνα φύτρωναν από την γη άνδρες κι από την Πύρρα γυναίκες. Από τους λίθους προήλθε μυθολογικά και ετυμολογικά ο «λαός», οι Λέλεγες κατά τον Ησίοδο. Όμως ο Δευκαλίων και η Πύρρα γέννησαν και δικά τους παιδιά, τον Έλληνα και τον Κάνδυβω, την Πανδώρα, την Θυία και την Μελανθώ, δηλαδή τον «περιούσιο» λαό. Δεν θυμίζει αυτό κάτι για τους απογόνους του Νώε; Ο Έλληνας είχε τρεις γιούς τον Δώρο (Δωριείς), τον Αίολο (Αιολείς) και τον Ξούθο, ο οποίος απέκτησε τον Αχαιό (Αχαιοί) και τον Ίωνα (Ίωνες). Κάτι παρόμοιο συναντάμε στους 7 πρώτους μυθικούς βασιλείς της Ρώμης που ουσιαστικά αντιπροσωπεύουν επτά φύλα.

Οι αρχαίοι Έλληνες τιμούσαν τον Δευκαλίωνα (Νώε) ως τον πιο αγαθό και ευσεβή άνθρωπο.

Οι τάφοι τους και ο τόπος διαβίωσης του Νώε και της γυναίκας του αποτελούν ένδειξη της αυθαίρετης μυθολογικής ερμηνείας των Ελλήνων. Για τον Αριστοτέλη ο κατακλυσμός έγινε στη ... Δωδώνη, ενώ για άλλους ο Δευκαλίωνας μόνο μετά τον κατακλυσμό κατοίκησε στη Δωδώνη. Για άλλους το ζευγάρι κατοίκησε στον Οπούντα της Λοκρίδας ή στον Κύννο, όπου έδειχναν και τον τάφο της Πύρρας. Άλλοι έδειχναν τον τάφο του Δευκαλίωνα στην Αθήνα, δίπλα στο ιερό του Ολυμπίου Διός (!), ενώ ο Πλούταρχος πληροφορεί ότι ο τάφος του Δευκαλίωνα ήταν στους Δελφούς!

Επίσης, ο **συνδυασμός της καταστροφής του ηφαιστείου της Θήρας περίπου το 1550 π.Χ. με τον Κατακλυσμό είναι καθαρά θέμα παραπληροφόρησης.** «Ο θρύλος του Κατακλυσμού, κοινός στο έπος του Γκιλγκαμές, την Παλαιά Διαθήκη και τους αρχαίους μύθους, δεν μπορεί να προήλθε από την καταστροφή της Θήρας, επειδή ο μύθος κυριαρχεί στους πολιτισμούς της Μέσης Ανατολής και έχει σουμεριακή προέλευση, οπότε προηγείται της παρακμής της Μινωικής Κρήτης περισσότερο από χίλια χρόνια ...» **Frank Joseph, The Destruction of Atlantis, Inner Trad. Intrl., USA-2002**

Τέλος, στα νεώτερα χρόνια λες, και δεν ήταν αρκετές οι ερωτήσεις ως προς το αν ο Κατακλυσμός ήταν «τοπικός» (δηλαδή περιορισμένος στην Εύφορη ημισέληνο) ή παγκόσμιος και αν ήταν ένας ή πολλοί, επιπρόσθετα ο γνωστός Ελβετός ξενοδόχος Έριχ Φον Νταίνικεν που έχει κάνει επιχείρηση το να ερεθίζει τον θαυμασμό και την φαντασία των αναγνωστών του με αβάσιμες και παράδοξες θεωρίες για τον αρχαίο κόσμο, ξαναχτύπησε με θέμα τον Κατακλυσμό ...

Η αρχική εξιστόρηση προέρχεται -ανακάλυψε!- από την Νότιο Αμερική και από εκεί την πήραν οι Αιγύπτιοι ... Πώς έγινε αυτό; Μα, οι απόγονοι του Γκιλγκαμές πήραν μαζί τους το Έπος στη Νότια Αμερική -θα πήγαν μάλλον με ιπτάμενα χαλιά- και αυτό αποδεικνύεται από τις ομοιότητες των δύο πολιτισμών! Από εκεί το Έπος έφθασε στη βιβλιοθήκη της Αιγυπτιακής αυλής όπου ο Μωϋσής το διάβασε ... Και συνοψίζει ο Νταίνικεν: «Αν κάνουμε την υπόθεση ότι το Έπος του Γκιλγκαμές ήρθε στην Αίγυπτο από τους Σουμέριους μέσω των Ασσυρίων και Βαβυλωνίων, και ότι ο νεαρός Μωϋσής το βρήκε εκεί, χρησιμοποιώντας το για τους δικούς του σκοπούς, τότε η Σουμερική εξιστόρηση του Κατακλυσμού και όχι η Βιβλική θα είναι η γνήσια αφήγηση.»

Τον δρόμο που ακολουθεί η λογική του Νταίνικεν είναι δύσκολο να τον ακολουθήσουμε, αλλά τρία σημεία πρέπει να εντοπιστούν: 1. Ήδη, είδαμε ότι οι επιστήμονες παραδέχονται ότι η Βιβλική περιγραφή περιέχει αρχαϊσμούς που δείχνουν ότι προηγήθηκε της Βαβυλωνιακο-Ασσυριακής έκδοσης για τον Κατακλυσμό. 2. Ένα απόσπασμα απ' το Έπος βρέθηκε στην αρχαία Βιβλική πόλη της Μεγιδδώ και είναι αρχαιότερο απ' το αντίγραφο του Ασσύριου βασιλιά Ασουρμπασιπάλ κατά πολλές εκατονταετίες. Αυτό το απόσπασμα ανήκει στην εποχή πριν από τον Μωυσή, αλλά όχι πριν τον Αβραάμ. Μια πολύ πιο ρεαλιστική αντίληψη, που δε θα αντέφασκε στις γνωστές σχετικές μαρτυρίες, είναι ακριβώς ότι όπως τούτο το Έπος του Γκιλγκαμές φέρθηκε μέσω της Εύφορης Ημισελήνου, απ' τη Μεσοποταμία στην Παλαιστίνη, το ίδιο θα μπορούσε μια παρόμοια διαδρομή να είναι πραγματική καθώς άλλωστε φαίνεται από την σύνθεση της Γένεσης που προέρχεται από «υπομνήματα». Ίσως ο Αβραάμ να έφερε τη διήγηση μαζί του από τον ίδιο δρόμο, όταν μετανάστευσε από την Ουρ στη γη Χαναάν. Μ' αυτό τον τρόπο θα ήταν εφικτό κάποτε να φτάσουν οι διηγήσεις στα χέρια του Μωυσή, έχοντας έρθει στην Αίγυπτο από τους απογόνους του Αβραάμ και του Ιακώβ.

Γ) Παραδόσεις για κατακλυσμό είναι γνωστές παγκοσμίως και συχνά είναι αξιοσημείωτα κοντά στην αφήγηση της Βίβλου.

Έτσι αυτά που ο Έρικ φον Νταίνικεν υποστηρίζει ότι το Έπος μπορεί να κατάγεται από τη Νότια Αμερική -από την περιοχή Τιαουανάκο της Βολιβίας- απορρίπτεται μόνο από το απόσπασμα που βρέθηκε στη Μεγιδώ.

Γιατί;

Διότι το κείμενο, αν έγινε γνωστό στο Περού, θα έγινε περίπου το 500 μ.Χ. αν και ο πολιτισμός τους υπήρχε χίλια χρόνια νωρίτερα. Και τότε ακόμη κι αν αμέσως έγραφαν τις αφηγήσεις τους σε τούτες τις παλαιές χρονολογίες, θα ήταν περίπου χίλια χρόνια αργότερα από τότε που το Έπος του Γιλγαμές βρέθηκε μέσα από την Εύφορη Ημισέληνο για να πάρει το δρόμο της Μεγιδδώ, όπου έμεινε μέχρι και την ανασκαφή της στη δική μας τη γενιά.

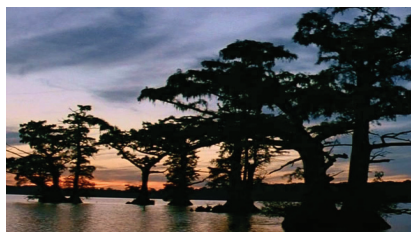
Η υπόθεση ότι το Έπος του Γιλγκαμές - Βαβυλωνιακή αφήγηση για τον Κατακλυσμό- μπορεί να έχει προέλθει από τη Νότια Αμερική και κατόπιν να έφθασε στην Αιγυπτιακή αυλή όπου ο Μωυσής μπόρεσε να το βρει, είναι αρχαιολογικά ανυπόστατη.

Ήταν γνωστό πολύ πριν από την ίδρυση των Νοτιοαμερικανών εγκαταστάσεων στις οποίες ο Νταίνικεν αναφέρεται.

Ας αφήσουμε κάποιον πιο ειδικό, όπως τον Ρ. Μπόνντ να δώσει μια πολύ επιστημονική και παραστατική περίληψη:

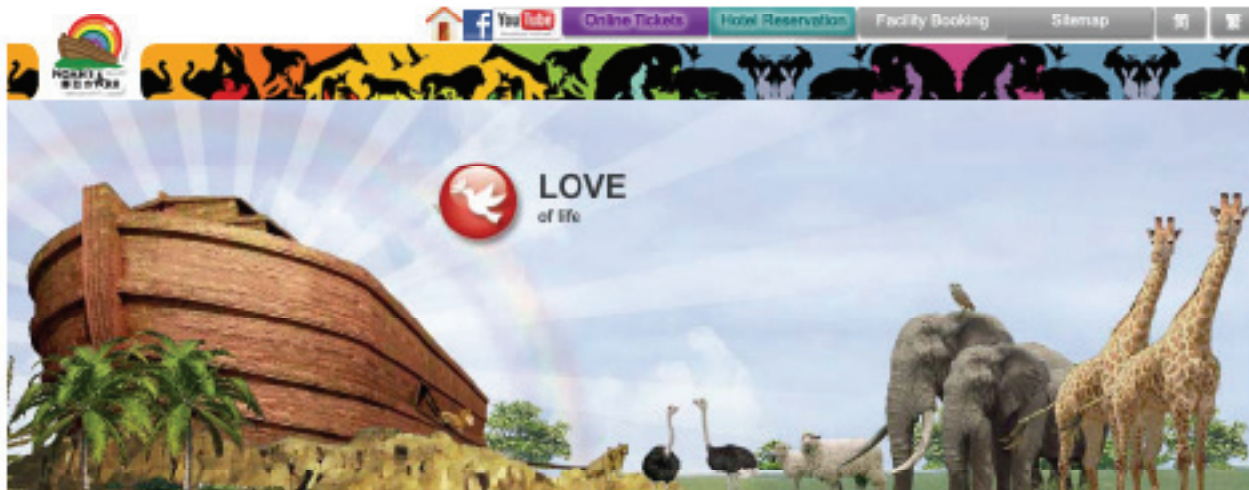
«Η Βιβλική περιγραφή του μεγάλου Κατακλυσμού είναι η μόνη γνωστή περιγραφή; Υπάρχουν σχετικά όχι λιγότερες από τριάντα τρεις ξεχωριστές περιγραφές ανάμεσα σε διάφορους λαούς και φυλές που ζουν σήμερα. Απ' αυτό τον αριθμό μόνο η Αιγυπτιακή και η Σκανδιναβική περιγραφή δε φαίνεται να συμπίπτουν απόλυτα με την περιγραφή του Μωυσή. Διαφέρουν στο ότι στην περιγραφή τους αποδίδουν μερική καταστροφή από τη βροχή και την υπόλοιπη από απευθείας ενέργειες πολλών θεών. Η Ελληνική περιγραφή αναφέρει μια προειδοποίηση από τους θεούς, ότι ο μεγάλος κατακλυσμός θα ερχόταν στη γη εξαιτίας της κακίας των ανθρώπων, ότι μια κιβωτός κατασκευάστηκε, ότι παρέμεινε σ' ένα ψηλό βουνό και ότι ένα περιστερί στάλθηκε έξω -απ' αυτήν- δύο φορές. Ο 'Φάχα', που οι Κινέζοι λένε ότι είναι ο γενάρχης τους, παρουσιάζεται σαν να σώθηκε με τη γυναίκα του, τους τρεις γιους του και τις τρεις κόρες του από τον κατακλυσμό που έγινε 'γιατί ο άνθρωπος αποστάτησε από τον ουρανό'. Οι Άγγλοι, οι Ινδοί, Αζτέκοι του Μεξικού, οι Ίνκας του Περού, οι κάτοικοι των Νήσων Φίτζι κι ακόμη οι Αμερικανοί, έχουν τις παραδοσιακές τους ιστορίες για τον Κατακλυσμό.»

Ο Αυστραλός καθηγητής Dr. Clifford Wilson, αυθεντία στους αρχαίους πολιτισμούς αφιέρωσε πολύτιμο χρόνο για να αποδείξει πόσο αυθαίρετα και αντιεπιστημονικά είναι τα σχόλια του κ. Νταίνικεν, σύμφωνα με τον οποίο «διαστημόπλοια συντρίβονται στα όρη της αρχαιότητας» ...

«Σε κάθε περίπτωση, ο ήρωας κατασκευάζει ένα σκάφος που αλείφεται μέσα κι έξω με πίσσα. Η Βίβλος και οι άλλες διηγήσεις περιγράφουν τον Κατακλυσμό κατά τον οποίο όλοι οι άλλοι καταστράφηκαν, και λένε για το μεγάλο πλοίο ότι ακούμπησε πάνω σ' ένα βουνό, όπως και για ορισμένα πουλιά που στάλθηκαν έξω από την κιβωτό. Όλες οι περιγραφές συμφωνούν πως ο ήρωας αποβιβάστηκε και πρόσφερε θυσία κι ακόμη ότι όμοια πλημμύρα δε θα χτυπήσει ξανά τον άνθρωπο. Εντούτοις οι ανομοιότητες είναι ακόμα πιο σημαντικές από τις ομοιότητες και δείχνουν ολοκάθαρα ότι η Βαβυλωνιακή αφήγηση αποτελεί μια παραποιημένη έκδοση του Βιβλικού αρχετύπου. Καθώς είδαμε η Βιβλική περιγραφή είναι πολύ διαφορετική από το Βαβυλωνιακό μύθο. Ο χονδροειδής πολυθεισμός της βαβυλωνιακής ιστορίας, με τους θεούς να συνωθούνται φοβισμένοι και κατόπιν να μαζεύονται σαν πεινασμένες μύγες πάνω σε μια θυσία, είναι τελείως ξένος με την ανώτερη αντίληψη περί του παντοδύναμου Θεού που εμφανίζεται στη Βιβλική αφήγηση. Καθώς συγκρίνουμε την Βαβυλωνιακή, όπως και άλλες αρχαίες αφηγήσεις του Κατακλυσμού, με την αφήγηση της Βίβλου, φαίνεται ξεκάθαρα πως η περιγραφή της Βίβλου είναι απείρως ανώτερη. Δεν έχει τα στοιχεία του χονδροειδούς, της προκατάληψης ή της μαγείας. Η ανάπτυξη του θέματος είναι παρασταστική αλλά τέλεια αποδεκτή από εκείνον που είναι έτοιμος να δεχτεί την (ριζοσπαστική) αντίληψη για έναν Θεό, ο οποίος μπορεί και αποκαλύπτει τον Εαυτό Του.»

Το γεγονός είναι πολύ απλό: «Ο Κατακλυσμός δεν άφησε κανένα ζωντανό παρά μόνο τον ονομαζόμενο από εμάς Νώε μαζί με τους δικούς του, από εσάς δε Δευκαλίωνα.» (Ο Κατακλυσμός μηδένα λιπών αλλ' ή τονμόνον συν τοις ιδίοις παρ' ημίν καλούμενον Νώε, παρ' υμίν δε Δευκαλίωνα.) Ιουστίνου φιλοσόφου και μάρτυρος (100-165 μ.Χ.) Β' Απολογία 7:1

About Noah's Ark Visit Noah's Ark Main Ark

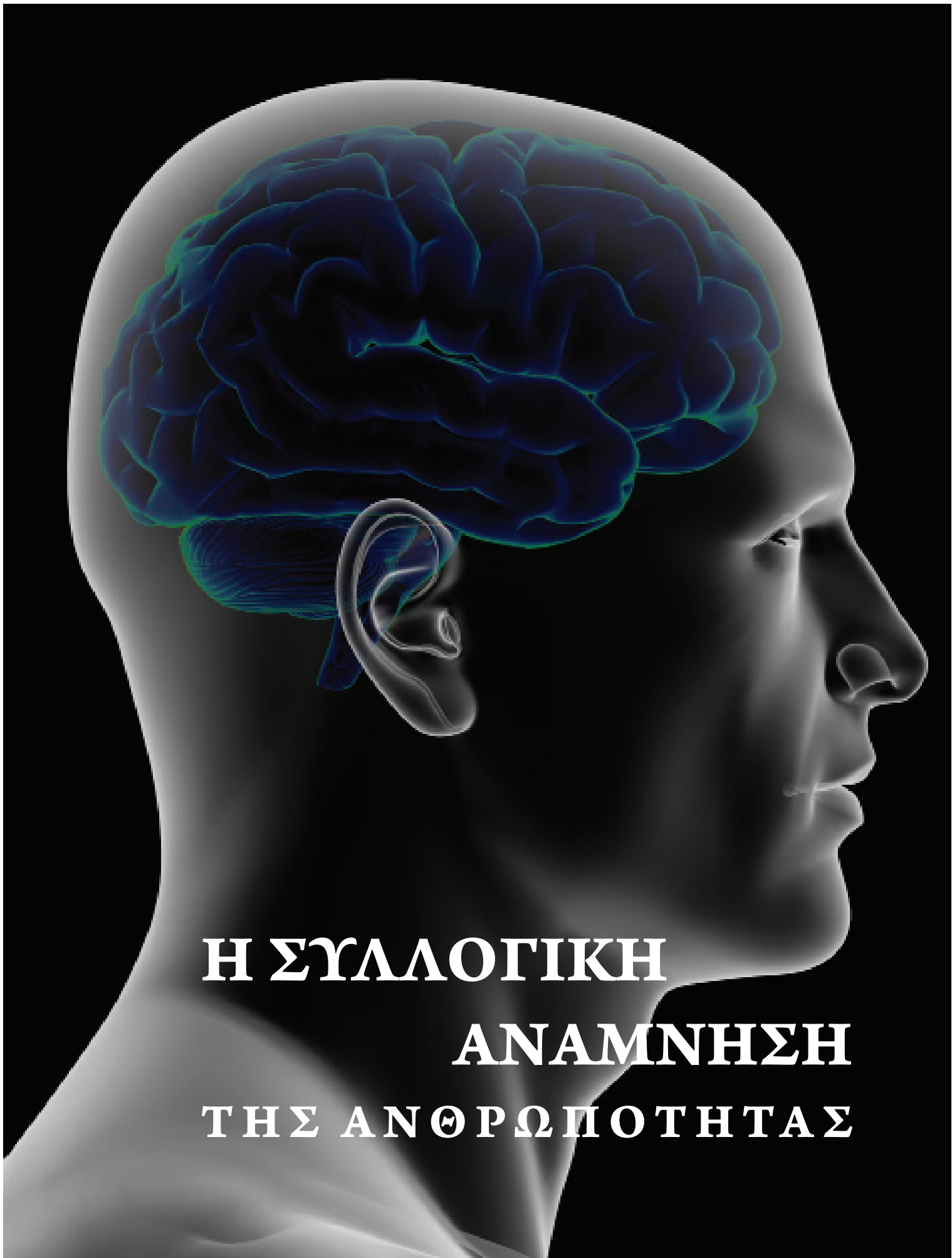
Πάνω: Το τεράστιο θεματικό πάρκο «Η Κιβωτός του Νώε» στο Χονγκ Κονγκ. Δεξιά: Ανακατασκευή της Κιβωτού από τον Ολλανδό Johan Huibers στο Schagen, των Κάτω Χωρών.

«Κάθε αναγνώστης και των δύο διηγήσεων, της Μεσοποταμίας κι εκείνης της Γένεσης, μπορεί προσωπικά να επιβεβαιώσει, ότι υπάρχει μια ξεκάθαρα κοινή περιγραφή και στις δύο, αλλά, και πολλές διαφορές στις λεπτομέρειες».

Η ΒΙΒΛΟΣ ΚΙ Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, υπό Κ.Α. Kitchen

Η ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ

ΑΝΑΜΝΗΣΗ

ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

O

Κατακλυσμός είναι η πιο διαδεδομένη ανάμνηση σε κάθε φυλή - οικογένεια που διατήρησε στις μνήμες της η παγκόσμια ιστορία. Δεν ήταν άλλωστε δυνατόν να ξεχασθεί ένα τέτοιο παγγήϊνων διαστάσεων γεγονός από την συλλογική μνήμη της ανθρωπότητας. Οι λαοί της γης δεν έμαθαν από τους ιεραποστόλους την ιστορία του κατακλυσμού, την κουβαλούσαν στους θρύλους τους σ' όλες τις μετέπειτα γενιές.

Όταν οι Ισπανοί ιεραπόστολοι δίδαξαν στους Μιξτέκους την Παλαιά Διαθήκη και έφθασαν στην ιστορία του Κατακλυσμού, αυτοί τους είπαν ότι γνωρίζουν για τον Νάτα και την Νάνα που διασώθηκαν από ένα κατακλυσμό πάνω σε μια σχεδία ...

Η έρευνα έχει καταγράψει 500 μύθους και θρύλους περί του κατακλυσμού.

«Η πίστη σε έναν μεγάλο κατακλυσμό δεν περιορίζεται σε ένα και μόνο έθνος. Αποτελεί μέρος ενός συστήματος ιστορικών παραδόσεων ... (είναι) ... μια βαθιά ριζωμένη φυλετική ανάμνηση, κοινή σε όλους τους ανθρώπους.»

Alexander von Humboldt (1769-1859)

Οι μύθοι αυτοί μεταβιβάζονταν προφορικά και ως εκ τούτου κάθε τοπική παράδοση κάτι αφαιρούσε ή προσέθετε, αλλά υπάρχει γενική σύμπτωση με τον κεντρικό πυρήνα των γεγονότων. “Μετά από τον κατακλυσμό – που καθάρισε τον κόσμο από τις προηγούμενες αμαρτίες του ‘βαπτίζοντάς’ τον θα λέγαμε μέσα στο νερό – η περισσότερά έγινε άγγελος ειρήνης φέρνοντας στη γη το μήνυμα ότι η θεία οργή πέρασε, όταν γύρισε στην κιβωτό με το κλαδί της ελιάς, που ακόμα και οι εθνικοί θεωρούν σύμβολο της ειρήνης.”

Τερτυλιανός, π. 196 μ.Χ., *Περί Βαπτίσματος (De Baptismo)*, 8:4

Γιορτές σε ανάμνηση του Κατακλυσμού έχουμε στη Χαβάη, το ετήσιο Μαχακίκι και στη Ταϊλάνδη όπου στις αρχές Νοεμβρίου ρίχνουν μικρά πλεύμενα από φύλλα μπανανιάς που μεταφέρουν αναμμένα κεριά, θυμίαμα και ένα νόμισμα στη μνήμη των πνευμάτων των προγόνων που χάθηκαν στον μεγάλο Κατακλυσμό. Επίσης γίνονται γιορτές μεταξύ των Ινδιάνων Μαντάν της Αμερικής οι οποίοι αναπαριστούν το δράμα έχοντας στη μέση του χωριού μια ξύλινη κιβωτό. Στην αρχαία Ελλάδα υπήρχε μία τριήμερη εορτή τα Ανθροστήρια (απ' τον ομώνυμο μήνα) που ήταν αφιερωμένη στη διάσωση από τον Κατακλυσμό. Η 13η του μηνός αυτού ήταν αφιερωμένη στον Δευκαλίωνα και την Πύρρα και τους νεκρούς του κατακλυσμού. Η δεισιδαιμονία αυτής της ημέρας μας ακολουθεί μέχρι σήμερα. Η «μέρα των νεκρών» μέσα από το αχανές ποτάμι της ιστορίας έχει επιζήσει στις μνήμες πολλών λαών σαν μια κοινή ανάμνηση των νεκρών από ένα φυσικό κατακλυσμό.

Ινδιάνοι Αμερικής:

Μεγάλη απορία προξένησαν στους πρώτους Ισπανούς εξερευνητές του Νέου Κόσμου, οι θρύλοι ότι έγινε ένας κατακλυσμός από τον οποίο διασώθηκαν λίγοι. Ο αρχηγός των διασωθέντων κατά άλλους λεγόταν Κοξ Κοξ, για άλλους Τέζπι, και κατ' άλλους Τεοκιπακλί. Ειδικά οι Μάγια στα γραπτά κείμενα τους 'Χιλάμ Μπαλάμ', κάτω από τον τίτλο: *Η καταστροφή που δεν ξεχνιέται ποτέ* και στο πιο εκτενές 'Ποπόλ Βουχ' διέσωσαν το εξής: «Ένα μεγάλο βουητό ακούσθηκε από τον ουρανό και μια φοβερή βροχή άρχισε που κράτησε πολλές μέρες. Οι άνθρωποι ανέβηκαν στις σκέπες των σπιτιών αλλά τα σπίτια καταποντίσθηκαν... η γη χάθηκε από τα νερά...» Μετά την καταστροφή «Ένα ουράνιο τόξο εμφανίσθηκε σαν σημάδι ότι η καταστροφή είχε τελειώσει και μια νέα εποχή επρόκειτο να αρχίσει.» (Codex Chimalporca)

Οι Αζτέκοι λένε ότι η σχεδία πάνω στην οποία σώθηκαν ο Σιπακτόναλ και η Οσομόκο, ήταν από ξύλο κυπαρισσιού και πρώτα στάλθηκαν οι γύπες που δεν επέστρεψαν και μετά ένα κολύμπρι, που επέστρεψε έχοντας στο στόμα του ένα φύλλο ... Οι πυραμίδες τους κτίσθηκαν σαν καταφύγιο από μελλοντικές πλημμύρες. Αυτό αναφέρεται σε ένα Αζτεκικό κείμενο του ναού της Τσολούλα σε γλώσσα Ναχουάτλ: «*Αρχοντες και ευγενείς, εδώ είναι τα αρχεία σας, ο καθρέπτης του παρελθόντος, η ιστορία των προγόνων σας, οι οποίοι λόγω του φόβου του κατακλυσμού, κατασκεύασαν αυτό το καταφύγιο ή διασώστη για την περίπτωση που θα επαναληφθεί μια τέτοια συμφορά*» ...

Οι **Ινδιάνοι Αραγονάκ της Βενεζουέλας** θυμούνταν ότι οι προγονοί τους τιμωρήθηκαν από το Μεγάλο Πνεύμα που έστειλε έναν μεγάλο κατακλυσμό που ήλθε ορμητικός από την θάλασσα. Πιο δίπλα στην Κολομβία οι Μουίσκας έχουν στη μυθολογία τους ένα θρύλο περί του Κατακλυσμού. Ακόμα πιο δίπλα στην Βραζιλία οι Τουπινάμπα της ακτής του Ατλαντικού μιλούσαν για τον Μονάν, τον αρχαίο, ο οποίος προσβεβλημένος από τα ανθρώπινα όντα που δημιούργησε, βάλθηκε να τα εξολοθρεύσει με έναν παγκόσμιο κατακλυσμό. Οι Πίμα μιλούν για τον Σουέκχα.

Πιο κάτω οι **Ινδιάνοι Ματάκο του Γκράν Τσάκο της Αργεντινής**, αναφέρουν το «*μαύρο σύννεφο*» που κάλυψε τη γη την εποχή του Κατακλυσμού. Οι Μιζτέτεο αναφέρουν τον Νάτα και οι του Ορινόκο τον Νόα ως σωτήρες της ανθρωπότητας από τον Κατακλυσμό. Στη «*γη του πυρός*» της Χιλής οι Ινδιάνοι Γιαμάν και Πεχουέτσε, αναφέρουν τα ίδια.

Τέλος, στη Β. Αμερική οι Χιουρόν ανέφεραν ότι μια οικογένεια σώθηκε πάνω σε μια μεγάλη σχεδία μαζί με τα ζώα τα οποία λόγω του ότι συνεχώς παραπονιόνταν τους αφαιρέθηκε η ομιλία ... Ο Μανού, ο δημιουργός του ανθρώπου, καθοδηγήθηκε από ένα ψάρι στην προσπάθεια του να διασώσει τον, «*σπόρο όλων των πραγμάτων*» ... Οι Χόπι καθορίζουν ότι ο Κατακλυσμός έγινε στην «*3η εποχή της ανθρωπότητας*». Οι **Ινδιάνοι της Οκλαχόμα** μιλούν για «*κύματα ψηλά σαν βοννά*», το ίδιο κι οι Τσεχάλις. Οι φυλές γύρω από τις Μεγάλες Λίμνες και στις δύο πλευρές (Καναδά-ΗΠΑ), μιλούν για μια τιμωρία με Κατακλυσμό λόγω διαφθοράς. Οι **Ινδιάνοι Μαντάν** μιλούν για τον Νου-Μοκ-Μουκξ-ανάχ που έσωσε την ανθρωπότητα πάνω σ'ένα ξύλο, όπως κι οι **Ινδιάνοι Τσερόκι**. (Βλ.: «*Εγκυκλ. Νοτιοαμερικανικών Μύθων και Θρύλων*» (The Encyclopedia of S. American Myths & Legends), υπό Albert MacKenzie, Albert Hall Publ., London, 1926.

Σουηδία: Ένα ζευγάρι επέζησε ο Λίφι και η γυναίκα του Λιφθράζερ. Όμοιες αναφορές έχουμε στο έπος Βαλουπσά που ήταν μια προφορική παράδοση μέχρι τον 13ο μ.Χ. αι. αλλά και το ύστερο «*Κατακλυσμό του Γκίλφι*».

Οι Έλληνες:

Ο Δίας κατέστρεψε τον άνθρωπο λόγω της ανηθικότητας του και σώθηκε μόνο ένα ζευγάρι, ο Δευκαλίων και η Πύρρα. Αυτοί δύο φορές έστειλαν ένα περιστέρι. Ο Δευκαλίωνας ήταν γιος του Προμηθέα και η Πύρρα κόρη του Επιμηθέα και της Πανδώρας, της Εύας δηλαδή που άνοιξε το κουτί όλων των δεινών για την ανθρωπότητα. Ο Δευκαλίωνας έφτιαξε ένα κιβωτιοειδές πλοίο μέσα στο οποίο έβαλε διάφορα είδη ζώων. Έπειτα από εννιά ημερονύκτια κατακλυμού το πλοίο προσέκρουσε στον Παρνασσό. Βγαίνοντας ο Δευκαλίων έκανε θυσία ευχαριστίας. Πρόκειται για 'προσαρμογή' της αρχικής ιστορίας από τους ευφάνταστους Έλληνες, οι οποίοι αντέγραψαν τις αρχαιότερες Σουμερικές και Βιβλικές αφηγήσεις. Αυτό είναι εμφανές από το γεγονός ότι αντιγράφουν τους Σουμερίους στις ημέρες παραμονής του Νώε μέσα στη Κιβωτό και την Βίβλο στο θέμα ότι μετεμελήθει ο Θεός (ΓΕΝ., 6[ΣΤ]:6): «*Επι γαρ του Δευκαλίωνος γενομένου και αποπνιγόντων των ανθρώπων ο Ζευς μεταμελόν*» Anonymi In Librum Primum Analyticorum Posteriorum CommenXVI,22

Όπως χαρακτηριστικά είπαν οι Αιγύπτιοι ιερείς στον Σόλωνα από την Αθήνα περί το 550 π.Χ., όταν επισκέφθηκε την Αίγυπτο: «*Εσείς, οι Έλληνες είστε ακόμη παιδιά*», δηλαδή χωρίς αρχαία ιστορία. Ο Φλάβιος Αρριανός διασώζει άλλη παραλλαγή: «*Αφεισίου Διός εν Αργει τιμάται, εἰρηται δε ότι Δευκαλίων του κατακλυσμου γενομένου διαφυγών και εις την άκραν του Αργους διασωθείς, ιδρύσατο βωμόν αφεισίου Διός, ότι αφειθη εκ του κατακλυσμού ..*»

Νόμισμα της πόλεως Απάμειας Φρυγίας, περί το 222-235 π.Χ., που θεωρείται ότι έχει θέμα τον Νώε και την κιβωτό.

Λαπωνία:

Ο Τζουμπέλ «... μίλησε πάνω στό θυμό του: 'Θα συγκεντρώσω όλη τη θάλασσα και θα κατασκευάσω με αυτή ένα πανύψηλο υδάτινο τοίχος και θα το ρίξω πάνω σας, αμαρτωλά παιδιά της γης, για να εξολοθρεύσω εσάς και κάθε ζωντανό πλάσμα.' Το νερό σηκώθηκε στον ουρανό, φουσκώνοντας και αφρίζοντας, συντρίβοντας τον καθένα στο περασιά του ώσου δεν απέμειναν πλέον βουνά ή οροπέδια κάτω απο τον ήλιο, ο οποίος δεν μπορούσε πλέον να λάμπει στον ουρανό. Τα βογγητά των ετοιμοθανάτων γέμισαν τη γη, την κατοικία της ανθρωπότητας και κουφάρια επέπλεαν πάνω στα σκοτεινά νερά.»
L. de Cambrey, ΜΥΘΟΙ ΤΗΣ ΛΑΠΩΝΙΑΣ, Hasting Publ., London-1926

Βαβυλώνα:

Ο πατέρας των θεών Αννού, έπνιξε το κόσμο. Η γλώσσα των συμβόλων πάνω στους σφραγιδόλιθους αποκαλύπτει πολλά. Ενας σφραγιδόλιθος της Ουρούκ δείχνει ένα πλοιάριο, έναν άνθρωπο που έρχεται πάνω στα νερά και τρεις άνδρες (οι τρεις γιοι του Νώε;) πάνω σε στερεά γη.

Σρι Λάνκα:

Ο Κατακλυσμός κατάπνιξε 25 ανάκτορα και 40.000 δρόμους ...

Ιαπωνία:

Οι λευκοί Αϊνού, οι πρώτοι κάτοικοι της Ιαπωνίας, είχαν στους θρύλους τους την ιστορία για έναν κατακλυσμό που κατάστρεψε όλο τον κόσμο.

Βιρμανία/Βιετνάμ:

Οι αναμνήσεις του Κατακλυσμού διατηρήθηκαν μέχρι τις εσχάτιες της Ασίας. Στις εκεί παραλλαγές της αρχικής ιστορίας, οι θεοί του ουρανού, επειδή οι άνθρωποι αρνήθηκαν να τους λατρέψουν, έστειλαν μια πλημμύρα και έπνιξαν τον κόσμο, από την οποία γλύτωσαν μόνο τρεις οικογένειες πάνω σε μια σχεδία.

Αμπορίτζιναλ της Αυστραλίας:

Έγινε ένας κατακλυσμός απ' τον οποίο σώθηκαν λίγοι. Τότε ο Γιουρλουγγκούρ, ένα κολοσσιαίο ουράνιο φίδι κάλυψε όλη τη γη με μια πλημμύρα και στο τέλος έδωσε σημάδι ότι το κακό είχε τελειώσει, όταν μεταμόρφωσε το σώμα του σε ουράνιο τόξο. (Κοίτα: «Η Αυστραλία και οι Αμπορίτζινες της» (Australia and Its Aborigines) υπό Richard Hochland, Marvel Craft Publ., San Antonio, TX., 1965.

Κοράνι:

«Ο Αλλάχ είπε: Γη πίες τα νερά σου και ουρανέ σταμάτησε την βροχή σου. Και βγήκαν στην κορυφή του βουνού Ντζούνι...»

Ισλανδία:

Στην προ-Χριστιανική Ισλανδία, η βασίλισσα Γζέξαιρ, λόγω της τεράστιας πλημμύρας που κάλυψε το νησί, επιβίβασθηκε σ'ένα πλοίο με την αυλή της και διασώθηκε αλλά δεν επέστρεψε ποτέ πλέον πίσω.

Νορβηγία:

Ένας κατακλυσμός έγινε από την αναμέτρηση του θεού Θώρ με τους γίγαντες της παγωνιάς. Στο έπος «'Εδδα» συναντάμε την ίδια ηθική αιτία για την καταστροφή με την Βίβλο, δηλαδή έναν εκφυλισμένο πολιτισμό. «Σκληρός είναι ο κόσμος. Η σαρκική αμαρτία θεριεύει. Εποχή σπαθιού και εποχή τσεκουριού. Ασπίδες σκίζονται στα δύο. Εποχή καταγίδας και εποχή φονικού.»

Ιρλανδία: Ο παλαιότατος βασιλιάς Έρεμον, σώθηκε από τον Κατακλυσμό.

Ουαλία: Από την τεράστια καταστροφή διασώθηκαν οι Ντουϊφάν και οι Ντουϊφάτς. Υπάρχουν πολλές άλλες παρόμοιες παραδόσεις στα Βρετανικά νησιά.

Πολυνησία – Μελανησία – Μικρονησία:

Καθώς οι ανθρώπινοι σπόροι φυτεύονταν από νησί σε νησάκι κατά μήκος και πλάτος του τεράστιου Ειρηνικού, μαζί τους ταξίδευε και η αρχέγονη μνήμη του Κατακλυσμού από τον οποίο διασώθηκαν οκτώ άτομα. Για τους Χαβανέζους ο Νούον (Νάε) φόρτωσε την οικογένεια του και τα ζώα του σ' ένα τεράστιο σκάφος και γλίτωσε από τον παγκόσμιο Κατακλυσμό. Ο θεός της θάλασσας, ο Κάνε, έστειλε ένα ουράνιο τόξο διαβεβαιώνοντας τους ότι το κακό πέρασε. Στη Σαμόα ο θρύλος λέει ότι: «όλη η ανθρωπότητα χάθηκε, εκτός από έναν άνδρα και μια γυναίκα που επέζησαν μέσα σε μια βάρκα» για να προσαράξουν τελικά στη Σαμόα. Οι Μαορί μιλούν για μια τεράστια πλημμύρα που κατάρτησε έναν αρχαίο πολιτισμό. Στην Ταϊτή αναφέρουν ότι η παρακοή των ανθρώπων οδήγησε τον θεό Τααρόα στο «να αναποδογυρίσει τον κόσμο μέσα στη θάλασσα» και τότε λίγοι διασώθηκαν σε βουνοκορφές «αούρους», μία τέτοια ήταν η Ταϊτή. (Κοίτα: «Προφορικές ιστορίες της Πολυνησίας» [Oral Histories of Polynesia] υπό Jonas Wolk, N.Y. University Press, N.Y., 1955)

Γκάνα: Οι Γιουρούμπα μιλούν για την καταστροφή των ανθρώπων με Κατακλυσμό λόγω της αμαρτίας τους. Τους ανθρώπους έσωσε ο γίγαντας Ομπατάλα.

Κάτω Κογκό: Μια τεράστια πλημμύρα κατέστρεψε τη γη.

舟 + 八 + 口 = 船

ΣΚΑΦΟΣ

ΟΧΤΩ

ΣΤΟΜΑ

ΠΛΟΙΟ

Κινέζοι: Ο Φα-Χε ή Φο-Τσί θεμελιωτής του Κινεζικού πολιτισμού γλίτωσε από κατακλυσμό με την γυναίκα του και τους τρεις γιους του και τα τρία κορίτσια του. Ο ουρανός τιμώρησε τους ανθρώπους διότι επαναστάτησαν εναντίον του. Σ' άλλους Κινεζικούς μύθους ο Νώε ομαζεται Νιού-Χούα. Στα Κινεζικά η λέξη πλοίο είναι μια σύνθεση του σκάφους+8+στόματα=πλοίο. Ο Μάρκο Πόλο λέγει ότι στην τότε τεράστια και μοναδική αυτοκρατορική βιβλιοθήκη της Κίνας υπήρχε σύγγραμμα που ανέφερε ότι ο Τιέν Τι, ο αυτοκράτορας του ουρανού, προσπάθησε να εξολοθρεύσει τον αμαρτωλό κόσμο με έναν τεράστιο κατακλυσμό. Στην νησιωτική Κίνα, την Ταϊβάν, διασώθηκε ο θρύλος ότι στο άπληστο και υπεροπτικό βασίλειο Μαουρί-γκα-σίμα, ο καλός και αγαθός βασιλιάς Πείρουν είδε ένα όνειρο, ότι οι θεοί θα τους κατέστρεφαν. Οι σύγχρονοι του γέλασαν μαζί του αλλά καθώς αυτός και η οικογένεια έφυγαν με ένα πλοίο, το Μαουρί-γκα-σίμα εξαφανίστηκε σιγά - σιγά κάτω από το νερό.

Πέρσες: Στην Περσική παράδοση ο Γίμα, έφτιαξε ένα υπόγειο καταφύγιο με ύψος 3 πατώματα και μήκος όσο τρέχει ένα άλογο' όπου κατέφυγαν 1.000 άτομα, αφού προηγουμένως εξετάστηκαν για τυχόν ασθένειες. Τώρα, πώς δεν πνίγηκαν σαν τα ποντίκια είναι άλλο θέμα ... **Το ιερό βιβλίο του Περσικού Ζωροαστρισμού κάνει σαφή μνεία στον Κατακλυσμό.**

Αίγυπτος: Ένας κατακλυσμός εξάγνισε τη γη.

Ειδικά η «Καταστροφή της ανθρωπότητας», μια ιστορία του Νέου Βασιλείου που γράφθηκε περί το 1.300 π.Χ. και ανακαλύφθηκε στον τάφο του Σετι Α' στην Αβυδο, περιγράφει έναν Μεγάλο Κατακλυσμό. Το μήνα Εθίρ (Οκτώβριος/Νοέμβριος) εορταζόταν η ανάμνηση αυτού του γεγονότος που συνδεόταν με τον Οσιρι ο οποίος πετάχτηκε στη θάλασσα μέσα σ' ένα κιβώτιο την 17η του ίδιου μηνός. Ο Κατακλυσμός σύμφωνα με τη Βίβλο άρχισε την 17η του δευτέρου μηνός -ΓΕΝ., 7[Z]:1-, του Τσεσβάν (Οκτώβριος/Νοέμβριος). «*Η ιερή λέμβος του 'Αμμωνα, αντίγραφο της Κιβωτού, ήταν σχεδιασμένη ως πλοiάριο με σκαλισμένη και επιχρυσωμένη πλώρη και πρύμνη*» Κριστιάν Ντερός-Νομπλκούρ, *L' Empires des Conquerants*, Paris, 1970-2007

Ινδοί (Θιβητ/Κασμίρ):

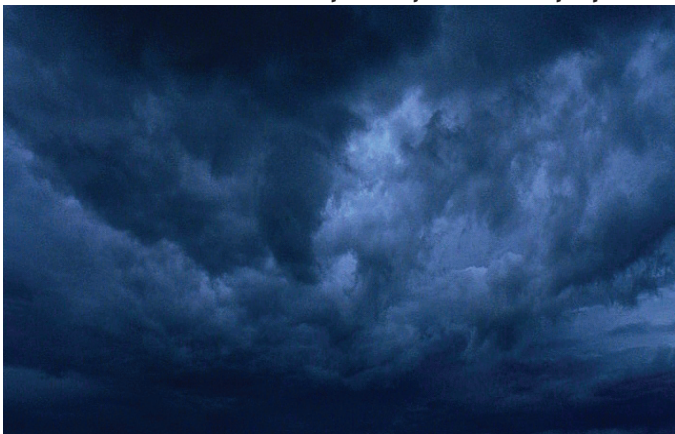
Στην Ινδική μυθολογία ο Μανού έφτιαξε πλοίο και γλίτωσε από τον κατακλυσμό με 8 άτομα. «*Ο Μανού σώθηκε από τον Κατακλυσμό, ναυπηγώντας πλοίο ...*» Ράγγου Βάνσα, 10 κεφ., εδ. 22 -

Ειδικότερα ένας από τους αρχαιότερους Ινδικούς μύθους, ο Μαχαπράλάγια, που θα πει, «*Μεγάλος Κατακλυσμός*» και το έπος «*Μαχαμπαράτα*», περιλαμβάνουν ένα παρόμοιο θέμα.

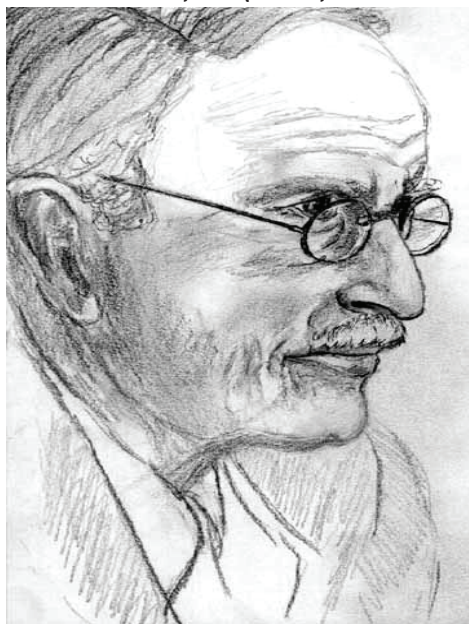
Είναι ατέλειωτη η σειρά των αναφορών (υπάρχουν πάνω από 500 παραλλαγές) σε αυτό το αδιαφιλονίκητο παγκόσμιο γεγονός:

Ο Νώε της Βίβλου, ο Δευκαλίων των Ελλήνων, ο Νάτα των Μιξτέκων, ο Ουτναπιστίμ των Σουμερίων, ο Νόα του Ορινόκο, ο Νίουα Χούα των Κινέζων, ο Νου-Μοκ των Ινδιάνων Μαντάν της Βόρειας Αμερικής, ο Μανού των Ινδών, ο Νού' ου των Χαβανέζων, ο Τεοκιπακτλί των Μάγια κ.ο.κ., σε συνδυασμό με τις παράλληλες ιστορίες περί κιβωτού, πουλιών που στάλθηκαν και του ουράνιου τόξου, αποδεικνύουν την αλήθεια της κοινής εμπειρίας της πρώτης μετακατακλυσμιαίας οικογένειας. Στην «Επιστημονική Επιθεώρηση» (Science Review), 3ο τεύχος του 1973, υπάρχει μια εντυπωσιακή έρευνα του Albert Kozinsky, υπό τον τίτλο «Στατιστική Ανάλυση των Παγκόσμιων θρύλων για τον Κατακλυσμό.»

Σύμφωνα μ' αυτή, σχεδόν το 90% αναφέρουν ότι επέζησε μια ενάρετη οικογένεια αγαπητή στους ουρανούς, τα ¾ αναφέρουν ότι διασώθηκαν πάνω σ' ένα τεράστιο πλεύσιμο, τα 2/3 θεωρούν το Κατακλυσμό ως αποτέλεσμα της ανθρώπινης κακίας, ενώ το ίδιο ποσοστό αναφέρει ότι αυτοί που σώθηκαν προειδοποιήθηκαν.

Ο Κάρλ Γκ . Γιούνγκ (1875-1961), ο μεγάλος Ελβετός ψυχολόγος, ένας από τους τρεις πατέρες της ψυχολογίας μαζί με τον Φρόυντ και τον Άντλερ, απέδειξε ότι η επιβίωση κάποιων συγκε-

κριμένων θεμάτων, ανάμεσα σε διαφορετικούς απόμακρους λαούς (απ' τους Ινουίτ στον Αρκτικό κύκλο ως τους Παταγόνες στη Γη του πυρός, απ' τους Σάμι της Φινλανδίας στους Μαορί της Πολυνησίας), σημαίνει πως μέσα στο «συλλογικό ασυνείδητο» ολόκληρης της ανθρωπότητας έχουν καταγραφεί αρχέτυπες μνήμες. Με άλλα λόγια όλα αυτά αποδεικνύουν πόσο βαθιά και έντονα εντυπώθηκε στη φυλετική μνήμη ο καταστροφικός Κατακλυσμός.

“Τα βουνά συγκρούονται αναμεταξύ τους, ο ουρανός σκίζεται στα δύο κι οι ήρωες κατεβαίνουν στον Αδη. Ο ήλιος σκοτεινιάζει, η γη βουλιάζει μέσα στη θάλασσα. Η θάλασσα σκεπάζει τη γη ... εν τούτοις μέσα σε όλο αυτό τον κατακλυσμό επιπλέει το Νάγκλφαρ (σ.μ. μυθικό πλοίο κολοσσιαίων διαστάσεων). Ο γίγαντας Χριμ (σ.μ. ο χάρος των Σκανδιναυών) κρατάει το πηδάλιο ... Τρεις χειμώνες περνούν κατά σειρά χωρίς να μεσολαβήσει καλοκαίρι.“ **Η ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΩΝ** υπό L. Spence, Dover Publ., N.Y.-1989

ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ ΓΚΙΛΓΚΑΜΕΣ

Όμως τα Σουμεριακά ηρωικά έπη ξεχωρίζουν από κάθε άλλη εξω-Βιβλική μαρτυρία.

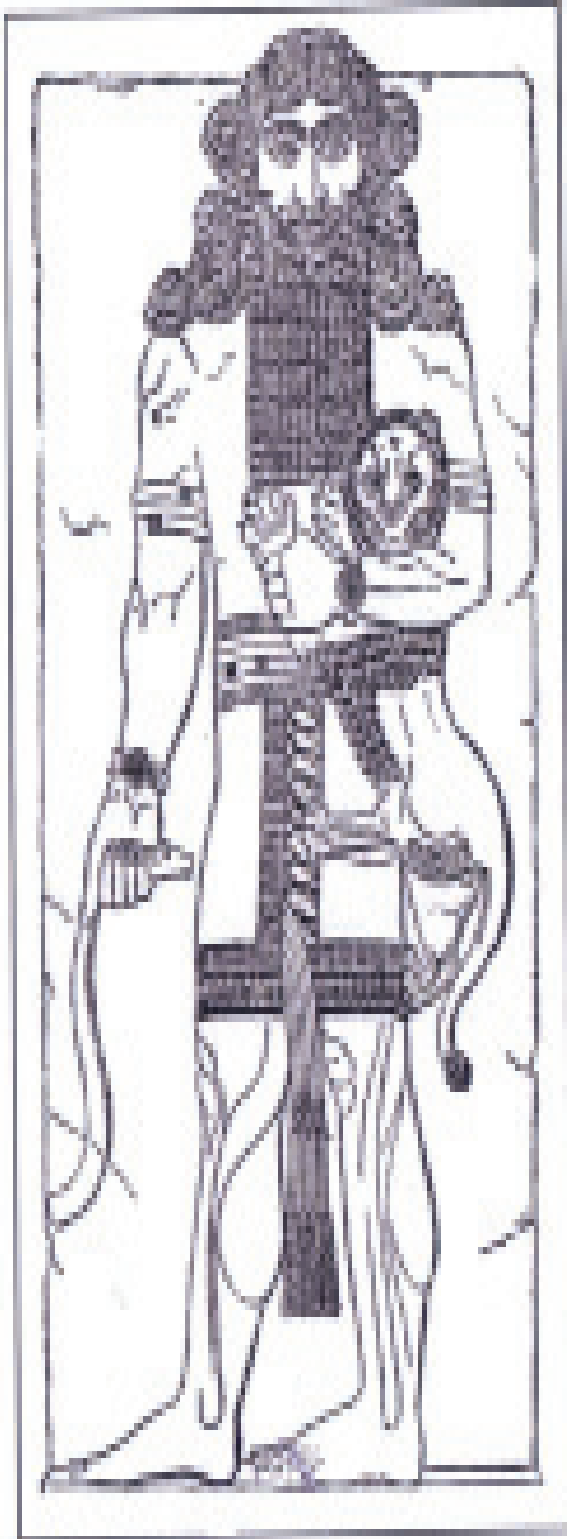
Οι κατακλυσμαίες πλάκες που φυλάσσονται στο Βρετανικό Μουσείο αναφέρουν μια ιστορία που επαναλαμβάνει και ο Βήρωσος^{*15} σύμφωνα με την οποία ο βασιλιάς Ζίσουθρος προειδοποιήθηκε απ'τους θεούς να φτιάξει ένα πλοίο και να βάλει μέσα συγγενείς και φίλους, δείγματα απ' όλα τα ζώα κι αναγκαίες τροφές.

Το πελώριο πλοίο προσάραξε στην Αρμενία, στο όρος Νιζίρ. Όταν σταμάτησε ο κατακλυσμός, ο Ζίσουθρος έστειλε ένα περιστέρι αλλά γύρισε πίσω. Την 3η φορά ξανάστειλε πουλιά που όμως δεν γύρισαν πίσω. Βγήκε τότε κι έστησε ένα βωμό. Το πιο εντυπωσιακό είναι ότι συναντά κανείς συνεχώς τις φράσεις **“οι προ του κατακλυσμού επιγραφές”**, **“ο κατακλυσμός”** και **“η προ του κατακλυσμού εποχή”**, στα αρχαία της Νινευή.

Ειδικότερα η λίστα των Σουμεριών μεσοποτάμιων βασιλέων γράφει κατά λέξη: «Στο Σουρουπάκ, έγινε βασιλιάς ο Ουμπαρ-Τουτου και βασίλεψε 18.000 χρόνια –πρόκειται για αυθαίρετο 100πλασιασμό των αρχικών αριθμών- ... έχουμε λοιπόν πέντε πόλεις με οκτώ βασιλείς που βασίλεψαν για 241.000 χρόνια. Μετά ο Κατακλυσμός κάλυψε τη γη. Αφού ο Κατακλυσμός κάλυψε τη γή και η βασιλεία κατέβηκε –αποκαταστάθηκε- ξανά από τον ουρανό η πρώτη βασιλεία -εγκαταστάθηκε- αρχικά στην Κείς...»

Όταν στις 3 Δεκ. 1872 ο Τζώρτζ Σμιθ ανακάλυψε την ανακάλυψη του αυτή στο Λονδίνο στην *Society of Biblical Archaeology*, άφησε άφωνους τους επιστήμονες. Λίγα χρόνια αργότερα παρουσίασε τμήματα από το Έπος του Γκιλγκαμές. Πού βρέθηκε;

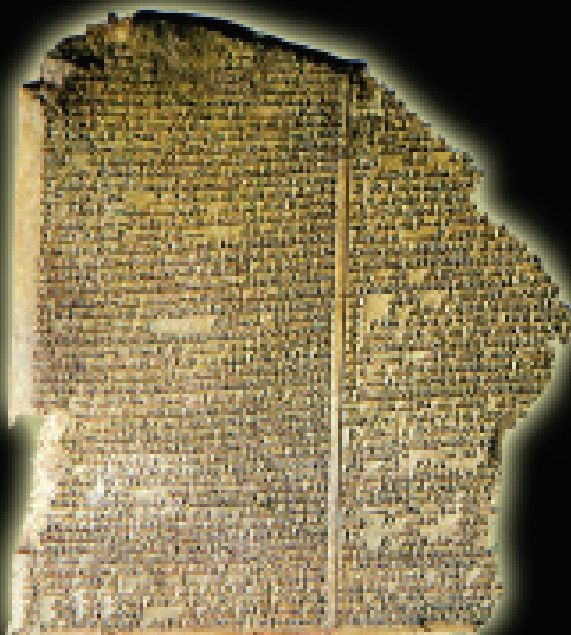

Βρέθηκε στη Νινευή, στη βιβλιοθήκη του Ασσυρμπανιμπάλ (7ος π.Χ. αι.) ανάμεσα σε 20.000 άλλες κείμενα. Πρόκειται για 12 ογκώδεις πλάκες με 300 τετράστιχα που περιείχαν σε ποιητική μορφή θρύλους, μύθους και έπη.^{*16} Στην 11η πινακίδα ήταν το θέμα του Κατακλυσμού,^{*17} ουσιαστικά ένα μέρος από τις παράξενες περιπέτειες του βασιλιά Γκιλγκαμές. Ποιός ήταν αυτός;

Στους βασιλικούς καταλόγους των Σουμερίων, τον Ντουμούζι, τον 4ο βασιλιά της 1ης δυναστείας της Ουρούκ, (μιας πόλης δίπλα στον Ευφράτη που διαδέχθηκε την Κείς), ο οποίος έζησε πριν και μετά τον Κατακλυσμό!, ακολουθεί ο Γκιλγκαμές ως 5ος βασιλιάς-ιερέας της Ουρούκ (δηλ. της Βιβλικής Ερεχ, ΓΕΝ. 10:10), μιας από τις πρώτες μετά τον κατακλυσμό δυναστείες. Ο Γκιλγκαμές που κυβέρνησε για 126 χρόνια (έζησε περί το 2.800 π.Χ.) μετά τον θάνατο ενός επιστηθίου φίλου του, όπως περιγράφει το Έπος αντιμετωπίζει το πρόβλημα της ανθρώπινης ύπαρξης και τον φόβο του θανάτου και για το λόγο αυτό ψάχνει να βρεί τον προγονό του Ουτναπιστίμ (το Βαβυλώνιο Νώε), ένα σοφό βασιλιά και ιερέα της Σουρρουπάκ, μιας άλλης αρχαίας πόλης στις όχθες του Ευφράτη, τον μοναδικό επιζήσαντα απο τον μεγάλο κατακλυσμό. Τελικά ο Γκιλγκαμές βρίσκει το γέρο Ουτναπιστίμ και ζητά να του πει το μυστικό της "αιώνιας ζωής" που κάποτε χάρισαν οι θεοί στους ανθρώπους.

Ο Ουτναπιστίμ που λάτρευε τον θεό Εα, του αποκάλυψε αντιθέτως ότι η "σύνοδος των θεών" αποφάσισαν κάποτε να καταστρέψουν την ανθρωπότητα με μια πλημμύρα, ένα πρωτοφανή κατακλυσμό. Ο θεός Εά όμως παρακάμπει επιδέξια την εντολή των θεών για τήρηση μυστικότητας και ανακοινώνει στον Ουτναπιστίμ τι πρέπει να κάνει: Να ναυπηγήσει ένα καράβι και να προνοήσει για το διάστημα μετά τον Κατακλυσμό. Ομως, «Η ιστορία του Κατακλυσμού, που εντάσσεται στο έπος, πιθανόν να προστέθηκε αργότερα.» The Complete Bible Handbook, Dorling Kinderley Ltd., England-1998

πάνω πινακίδα: Η ιστορία του Κατακλυσμού από το Έπος του Γκιλγκαμές στην ακκαδική γλώσσα

κάτω πινακίδα: Γραμμένη σε ακκαδική σφηνοειδή γραφή, είναι η ιστορία του Άτρα-Χάσις, ενός ήρωα από τα πρώτα έτη της παρουσίας του ανθρώπου στη γη. Σ' ένα τμήμα του κειμένου, περιγράφεται η μεγάλη πλημμύρα. Ύστερα από τη διαβεβαίωση ενός θεού ότι «θα βρέξει άφθονα ψάρια», ο Άτρα-Χάσις, κατασκεύασε μια ισχυρή κιβωτό, την καλαφάτισε με πίσσα και έτσι διασώθηκε.

Γένεσις: 6:13-14:

“Και είπεν ο Θεός προς τον Νώε, το τέλος πάσης σαρκός ήλθεν ενώπιόν μου, διότι η γη ενεπλήσθη αδικίας απ’ αυτών• και ιδού, θέλω εξολοθρεύσει αυτούς και την γην. Κάμε εις σεαυτόν κιβωτόν εκ ξύλων Γόφερ• ...”

Γένεσις: 6:14-16:

“κατά δωμάτια θέλεις κάμει την κιβωτόν και θέλεις αλείψει αυτήν έσωθεν και έξωθεν με πίσσαν. Και ούτω θέλεις κάμει αυτήν• το μεν μήκος της κιβωτού θέλει εισθαι τριακοσίων πηχών, το δε πλάτος αυτής πενήκοντα πηχών, και το ύψος αυτής τριάκοντα πηχών. Στέγην θέλεις κάμει εις την κιβωτόν, και εις πήγην θέλεις τελειώσει αυτήν άνωθεν• και την θύραν της κιβωτού θέλεις βάλει εκ πλαγίων• κατώγαια, διώροφα, και τριώροφα θέλεις κάμει αυτήν.”

Έπος Γκιλγκαμές:

«Η σύνοδος των θεών αποφάσισε να στείλει στην γη έναν κατακλυσμό. Είπαν -λοιπόν- ας είναι η αμαρτία πάνω στον αμαρτωλό ... Ο κύριος μου ο Εά, με προειδοποίησε με ένα όνειρο, ψιθύρισε αυτά τα λόγια στο καλαμοσπιτό μου: ... άνθρωπε από το Σουρρουπάκ, γιε του Ουμπάρα-Τουτού ... παράτησε την περιουσία σου και φρόντισε για την ζωή σου. Περιφρόνησε τα αγαθά του κόσμου και σώσε μόνο τη ζωή σου. Σου λέω: γκρέμισε το σπίτι σου και φτιάξε πλοίο και σώσε τη ζωή σου ...”

Έπος Γκιλγκαμές:

“... Και αυτά πρέπει να είναι τα μέτρα του πλοίου που θα φτιάξεις ...οι αναλογίες να είναι καλά μετρημένες...Θα είναι με έξι πατώματα και κάθε πάτωμα με επτά μέρη. Οι πλευρές του πλοίου να είναι ίσες. Το κατάστρωμα του να είναι σκεπασμένο σαν το θόλο που σκεπάζει την άβυσσο... έξι σαρπίσσα έχουσα στα καμίνια...αλείψέτο μέσα και έξω με πίσσα... Οι πλευρές του πλοίου να είναι ίσες. .. Την πέμπτη ημέρα σχεδίασα το σχήμα του ... έφτιαξα το σανίδωμα.

Η βάση του ήταν 12 ίκου (σ. μ. 3.500 τ.μ.)... και- κάθε τοιχωμά του είχε ύψος 10 γκαρ (σ.σ. 60 μ.) ... Υπολόγισα τα σχέδια του και τα συναρμολόγησα. Του έκαμα έξι πατώματα (καταστρώματα) και χώρισα το πλάτος του σε επτά μέρη ... Το εσωτερικό του το χώρισα εννιά φορές. Του κάρφωσα πύρρους. Επιθεώρησα τα αρμενά του και έβαλα μέσα εφόδια. Οι αχθοφόροι κουβάλησαν τα ειδικά λαγήνια με το λάδι. Έριξα πίσσα στην εστία και άσφαλτο και λάδι στο καλαφάτισμα και ακόμα πιο πολύ αποθηκεύθηκε στο πλοίο.”

Γένεσις: 6:19-21

“Και από παντός ζώου εκ πάσης σαρκός, ανά δύο εκ πάντων θέλεις εισάξει εις την κιβωτόν, διά να φυλάξης την ζωήν αυτών μετά σεαυτού• άρσεν και θήλυ θέλουσιν εισθαι. Από των πτηνών κατά το είδος αυτών, και από των κτηνών κατά το είδος αυτών, από πάντων των ερπετών της γης κατά το είδος αυτών, ανά δύο εκ πάντων θέλουσιν εισέλθει προς σε, διά να φυλάξης την ζωήν αυτών. Και συ λάβε εις σεαυτόν από παντός φαγητού το οποίον τρώγεται, και θέλεις συνάξει αυτό πλησίον σου• και θέλει εισθαι εις σε, και εις αυτά, προς τροφήν.”

Έπος Γκιλγκαμές:

“Την εβδόμη ημέρα το πλοίο ολοκληρώθηκε ... (και μου είπε:) Πάρε στο πλοίο σπέρμα ζωής -και κάθε είδος- όλων των ζωντανών πλασμάτων ...”

Γένεσις: 7:7-9

“Και εισήλθεν ο Νώε, και οι υιοί αυτού, και η γυνή αυτού, και αι γυναίκες των υιών αυτού μετ’ αυτού, εις την κιβωτόν, εξ αιτίας των υδάτων του κατακλυσμού. Από των κτηνών των καθαρών και από των κτηνών των μη καθαρών, και από των πτηνών, και από πάντων των ερπόντων επί της γης, δύο δύο εισήλθον προς τον Νώε εις την κιβωτόν, άρσεν και θήλυ, καθώς προσέταξεν ο Θεός εις τον Νώε.”

Έπος Γκιλγκαμές:

“Φόρτωσαν πάνω όλο το χρυσάφι που είχα και όλα τα ζωντανά, την οικογένεια μου, τους συγγενείς μου, τα κτήνη του αγρού, τα άγρια και τα ήμερα και όλους τους τεχνίτες.”

Γένεσις: 7:16

“Και τα εισερχόμενα, άρσεν και θήλυ από πάσης σαρκός, εισήλθον, καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Θεός• και έκλεισεν ο Κύριος την κιβωτόν επάνω αυτού.”

Έπος Γκιλγκαμές:

“ Μπήκα στο πλοίο και έκλεισα την πόρτα μου.”

Γένεσις: 7: 10-24:

“Και μετά τας επτά ημέρας, τα ύδατα του κατακλυσμού επήλθον επί της γής. Το εξακοσιοστόν έτος της ζωής του Νώε, τον δεύτερον μήνα, την δεκάτην εβδόμην ημέραν του μηνός, ταύτην την ημέραν εσχίσθησαν πάσαι αι πηγαί της μεγάλης αβύσσου, και οι καταρράκται των ουρανών ηνοιχθησαν. Και έγεινεν ο υετός επί της γης τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας...Και έγεινεν ο κατακλυσμός τεσσαράκοντα ημέρας επί της γής• και επληθύνθησαν τα ύδατα, και εσήκωσαν την κιβωτόν, και υψώθη υπεράνω της γης. Και εκραταιούνται τα ύδατα, και επληθύνοντο σφόδρα επί της γής• και η κιβωτός εφέρετο επί της επιφανείας των υδάτων. Και τα ύδατα υπερεκραταιούνται σφόδρα επί της γής• και εσκεπάσθησαν πάντα τα όρη τα υψηλά τα υποκάτω παντός του ουρανού. Δεκαπέντε πήχας υπεράνω υψώθησαν τα ύδατα, και εσκεπάσθησαν τα όρη. Και απέθανε πάσα σαρξ κινουμένη επί της γης, των πτηνών και των κτηνών και των ζώων, και πάντων των ερπετών των ερπόντων επί της γης, και πας άνθρωπος. Εκ πάντων των όντων επί της ξηράς, πάντα όσα είχαν πνοήν ζωής εις τους μυκτήρας αυτών, απέθανον. Και εξηλείφθη παν το υπάρχον επί του προσώπου της γης, από ανθρώπου έως κτήνους, έως ερπετού και έως πτηνού του ουρανού, και εξηλείφθησαν από της γής• έμενε δε μόνον ο Νώε, και όσα ήσαν μετ’ αυτού εν τη κιβωτώ. Και εκραταιούνται τα ύδατα επί της γης εκατόν πενήκοντα ημέρας.»

Έπος Γκιλγκαμές:

“Εκείνη η στιγμή ήρθε, κάποιο βράδυ τα σύννεφα της κακοκαιρίας ξέσπασαν -σε- νεροποντή. Κατάλαβα το είδος της κακοκαιρίας και φοβόμουν να κοιτάξω γι’ αυτήν, πήγα στο πλοίο, έκλεισα τον φεγγίτη. Του Πουσουρ Αμουρού, του ναύκληρου που καλαφάτιζε το πλοίο, του εμπιστευθήκε την Κιβωτό με το περιεχόμενο. Μόλις φάνηκε η λάμψη της ημέρας ένα μαύρο σύννεφο σηκώθηκε απο τα θεμέλια του ουρανού, μέσα του βρυχιέται η μανία του Αδάδ, του θεού της θύελλας, όλο το φως έγινε σκοτάδι. Ο Σουλάτ και ο Χανίς τραβούν μπροστά του, οι κήρυκες της θύελλας τραβούν πάνω από βουνά και πεδιάδες. Και τότε φάνηκε ο θεός της αβύσσου. Ο Νεργάλ τράβηξε τους στύλους απ’ τους καταρράχτες, ο Νινουρτά ο κύριος του πολέμου άφησε τους υδατοφράκτες του κάτω κόσμου να ξεχειλίσουν! Οι θεοί του βάθους, οι επτά κριτές της κόλασης και ο Αννούκι, ύψωσαν τους δαυλούς τους για να φωτίσουν τη γη με το ωχρό τους φως. Μια ναρκωτική απελπισία υψωνόνταν μέχρι τους ουρανούς.

‘Ο, τι ήταν φως, γύρισε και έγινε σκοτάδι, ό, τι ήταν πάνω στη στεριά, διαλύθηκε σε κομμάτια, όπως τα θρύψαλα ... Μια ολόκληρη μέρα λυσομανούσε ο τυφώνας, έπνεε ο άνεμος, βρυχιόταν η θύελλα, ώστε το νερό στεκόταν πάνω στα βουνά, όπως σε πεδίο μάχης αιφνιδίασε ο θάνατος την ανθρωπότητα! Ο άνθρωπος δεν μπορούσε να δει τον αδελφό του. Απ’ τον ουρανό δεν μπορούσε να διακρίνει κανείς άνθρωπο ... Έξι μέρες κι επτά νύχτες λυσοσάει ο αέρας, φυσούσαν δυνατοί άνεμοι, χείμαρροι, θύελλες και πλημμύρες συγκρούονταν σαν δύο φαντάσματα πολεμιστών. Ο κατακλυσμός, η καταιγίδα, καταστρέφουν ... τη γη ... Κοίταξα έξω τη θάλασσα ... Όλα ήταν βουτηγμένα στη λάσπη. Τα κορμιά των ανθρώπων έπλεαν σαν κορμοί δένδρων. Ύστερα η θύελλα σταμάτησε ... ολόκληρη η ανθρωπότητα έγινε λάσπη.”

Γένεσις: 8: 1-12:

“Και ενεθυμήθη ο Θεός τον Νώε, και πάντα τα ζώα, και πάντα τα κτήνη, τα μετ’ αυτού εν τη κιβωτώ• και διεβίβασεν ο Θεός άνεμον επί την γήν, και τα ύδατα εστάθησαν. Και εκλείσθησαν αι πηγαί της αβύσσου, και οι καταρράκται του ουρανού, και εκρατήθη ο νετός από των ουρανών. Και εσύροντο τα ύδατα από της γης κατά συνέχειαν• και ωλιγόστευον τα ύδατα μετά τας εκατόν πενήκοντα ημέρας. Και εκάθισεν η κιβωτός την δεκάτην εβδόμην του εβδόμου μηνός επί των ορέων Αραράτ. Τα δε ύδατα ωλιγόστευον κατά συνέχειαν έως του δεκάτου μηνός• την πρώτην του δεκάτου μηνός εφάνησαν αι κορυφαί των ορέων. Και μετά τεσσαράκοντα ημέρας ήνοιξεν ο Νώε την θυρίδα της κιβωτού, την οποίαν είχε κάμει• και απέστειλε τον κόρακα, όστις εξελθών υπήγαυε και ήρχετο, εωσού εξηράνθησαν τα ύδατα από της γης. Και απέστειλε την περιστεράν κατόπιν αυτού, διά να ίδη αν έπαυσαν τα ύδατα από προσώπου της γής• και μη ευρίσκουσα η περιστερά ανάπαυσιν των ποδών αυτής, επέστρεψε προς αυτόν εις την κιβωτόν, διότι τα ύδατα ήσαν επί του προσώπου πάσης της γής• και εκτείνας την χείρα αυτού, επίασεν αυτήν και εισήγαγεν αυτήν προς εαυτόν εις την κιβωτόν. Και ανέμεινεν έτι άλλας επτά ημέρας, και πάλιν απέστειλε την περιστεράν εκ της κιβωτού• και επέστρεψε προς αυτόν η περιστερά προς το εσπέρας και ιδού, ήτο εν τω στόματι αυτής φύλλον ελαιάς, απεσπασμένον• και εγνώρισεν ο Νώε ότι έπαυσαν τα ύδατα από της γης. Και ανέμεινεν έτι άλλας επτά ημέρας και απέστειλε την περιστεράν• και δεν επανέστρεψε πλέον προς αυτόν.”

Έπος Γκιλγκαμές:

“Σαν άρχισε η έβδομη ημέρα, κόπασε η θύελλα, γαλήνεψε η θάλασσα, καταλάγιασε ο ανεμοστρόβιλος και έπαψε ο κατακλυσμός σαν κουρασμένος στρατός μετά την μάχη. Σαν πρόσεξα τον καιρό, σιγαλιά ήταν ολοτρόγυρα, ολόκληρο όμως το ανθρώπινο γένος ήταν μεταμορφωμένο σε πηλό, η επιφάνεια της θάλασσας είχε γίνει επίπεδη. Ανοιξα το παραθυρόφυλλο κι έπεσε το φως της ημέρας στο προσωπό μου, κάθισα σταυροπόδι κι άρχισα να κλαίω, τα δάκρυα μου έτρεχαν στα μάγουλα ... Έψαχνα για στεριά στο μέρος της θάλασσας: Και νησί αναδύθηκε, σε απόσταση 14 λευγών (περ. 24 χλμ.). Έστρεψα την πορεία του καραβιού στο βουνό Νισίρ. Το βουνό Νισίρ στήριζε το πλοίο και δεν το άφηνε να βουλιάξει. Επί μια και δύο μέρες, το βουνό Νισίρ κρατούσε το καράβι γερά, ακίνητο. Σαν άρχισε η έβδομη μέρα, άφησα περιστέρι να πετάξει έξω. Το περιστέρι πέταξε, όμως γύρισε αμέσως ξανά: Δεν υπήρχαν ακόμα μέρη ανάπαυσης κι έτσι γύρισε πίσω. Έπειτα άφησα χελιδόνι να πετάξει έξω. Το χελιδόνι πέταξε, όμως γύρισε αμέσως ξανά: Δεν υπήρχαν ακόμα μέρη ανάπαυσης κι έτσι γύρισε πίσω. Έπειτα άφησα γεράκι να πετάξει έξω. Το γεράκι πέταξε, είδε το νερό να κατεβαίνει, τσιμπά τροφή, σκαλίζει, κοπρίζει και δεν γύρισε πίσω. Έστερα τα άφησα να βγουν έξω στους τέσσερεις ανέμους.”

Γένεσις: 8:18-22

“Και εξήλθεν ο Νώε, και οι υιοί αυτού, και η γυνή αυτού, και αι γυναίκες των υιών αυτού μετ’ αυτού• πάντα τα ζώα, πάντα τα ερπετά και πάντα τα πτηνά, παν ό,τι κινείται επί της γης, κατά τα είδη αυτών, εξήλθον εκ της κιβωτού. Και ωκοδόμησεν ο Νώε θυσιαστήριον εις τον Κύριον• και έλαβεν από παντός κτήνους καθαρού, και από παντός πτηνού καθαρού και προσέφερεν ολοκαυτώματα επί του θυσιαστηρίου. Και ωσφράνθη Κύριος οσμήν ευωδίας• και είπε Κύριος εν τη καρδία αυτού, δεν θέλω καταρασθή πλέον την γην εξ αιτίας του ανθρώπου• διότι ο λογισμός της καρδίας του ανθρώπου είναι κακός εκ νηπιότητος αυτού• ουδέ θέλω πατάξει πλέον πάντα τα ζώντα, καθώς έκαμον •εν όσω μένει γη, σπορά και θερισμός, και ψύχος και καύμα και θέρος και χειμών και ημέρα και νύξ, δεν θέλουσι παύσει.»

Έπος Γκιλγκαμές: “Τότε βγήκα και πρόσφερα θυσία. Ετοίμασα θυμίαμα στην ψηλότερη κορυφή του βουνού. Δύο φορές επτά θυμιατά έθεσα κάτω κι έβαλα μέσα με τάξη καλάμι, κέδρινο ξύλο και μυρτιά ... Τότε τα άνοιξα όλα προς τους τέσσερις ανέμους, έκανα μια θυσία και έχυσα τη σπονδή μου στο βουνό ... ο Ουτναπιστίμ, ο άνθρωπος που ξανάφερε τη ζωή εκεί όπου ο κατακλυσμός την είχε καταστρέψει ... δίνοντας κατοίκους στη γη.”

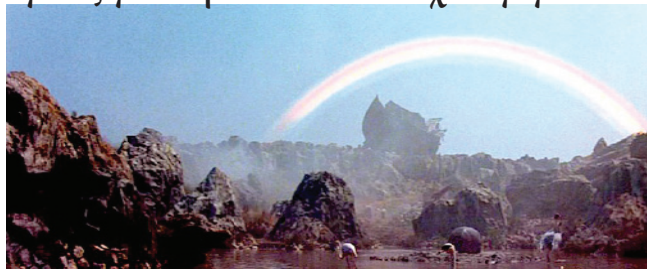
Για τον Νώε των Σουμερίων, το βασιλιά Ζιουσούνδρα (αυτός που είδε τη ζωή), που στα Βαβυλωνιακά μετονομάστηκε Ουτναπιστίμ, για τον οποίο ο Κατακλυσμός διήρκησε μόλις μια εβδομάδα, γράφθηκε επίσης ένα άλλο τέλος στο Έπος του:

Όλες οι φοβερές καταγίδες έπεσαν μαζί, << ο κατακλυσμός που αφάνισε τα πάντα ήλθε μαζί τους. Αφού πέρασαν επτά μέρες και επτά νύχτες που αφάνισαν την ξηρά, εμφανίστηκε η επιβλητική κιβωτός μέσα από τα νερά της καταγίδας και ήλθε ο θεός ήλιος και φώτισε τη γη και τον ουρανό. Ο Ζιουσούνδρα άνοιξε μια μεγάλη τρύπα στη μεγάλη κιβωτό ... Ο βασιλιάς έσφαξε ένα βόδι και πρόσφερε πολλά πρόβατα (θυσία). >>

Η Ακκαδική έκδοση του Κατακλυσμού το Έπος του Ατραχάσι, ομιλεί για ένα κατακλυσμό που έφεραν οι θεοί λόγω του υπερπληθυσμού (ΓΕΝ. 6:1) και ο Ατραχάσης καλέσθηκε να φτιάξει ένα πλοίο. Μετά από μόλις επτά ημέρες που διήρκηκε ο Κατακλυσμός αυτός βγήκε από την κιβωτό και πρόσφερε θυσία στους θεούς.

Ο Δευκαλίων της Ελληνικής παράδοσης επίσης έκανε σπονδή κρασιού και για τον λόγο αυτό στα Ανθεστήρια τιμούσαν και τον Διόνυσο, τον θεό του κρασιού. Δευκαλίων θα πει «αλιέας του νέου κρασιού», από το δεύκος=μούστος ή νέο κρασί και αλιεύς=ψαράς. Άλλωστε ο Νώε αναφέρεται ότι αμέσως μετά τον Κατακλυσμό μέθυσε από την χρήση του οίνου:(ΓΕΝ. 9[Θ]:20-21)

Όπως δήλωσε ο ειδικός σ’ αυτά τα θέματα H.H. Schmid, πρόκειται για διαφορετικά νήματα της μιας και αυτής παράδοσης καθώς οι αποκλίσεις είναι αυτονόητες σε μια προφορική παράδοση που γράφθηκε αργότερα... Όπως στην ιστορία της δημιουργίας του κόσμου έτσι και στον κατακλυσμό οι ομοιότητες στη Βίβλο και στα Σουμεριακά και Ακκαδικά (Βαβυλωνο-Ασσυριακά) αρχεία είναι πολύ μεγάλες για να βασιστούν σε τυχαία γεγονότα.

Γένεσις

Η αξιοπιστία της Βιβλικής αφήγησης

Το Έπος του Γκιλγκαμές (μάλλον η αρχαιότερη αφήγηση περί του Κατακλυσμού, εκτός της Βίβλου) γράφθηκε τον 7ο π.Χ. αι. στην Ακκαδική γλώσσα της αυλής και της διπλωματίας, της εποχής του Ασσουρμπανιμπάλ, αλλά προέρχεται από παλαιότερα κείμενα. Οι Ασσύριοι πήραν το Έπος από τους (παλαιο) Βαβυλώνιους (Έπος Ζιουσούνδρα)¹⁸ και αυτοί απ' τους Σουμέριους (Έπος Ατραχάσι). Αυτό επιβεβαιώθηκε από τμήμα που βρέθηκε στη Μεγιδώ κι ανήκει στον 14ο αι. και από σπασμένη πινακίδα που βρέθηκε στην πόλη Νιππούρ της Μεσοποταμίας. Επίσης μια εισαγωγή του Έπους βρέθηκε στην Ουρ της Χαλδαίας που είναι γραμμένη στα Σουμεριακά περί το 1.800 π.Χ. άρα μια χιλιετία μετά τον Γκιλγκαμές και 1.500 χρόνια μετά τον Κατακλυσμό, όμως δύο αιώνες μετά τον Αβραάμ και τρεις αιώνες πριν τον Μωϋσή πράγμα που δείχνει ότι όλοι οι συγγραφείς στηρίχθηκαν σε υπομνήματα. Μεταφράσεις του έργου βρέθηκαν στην Αίγυπτο, όπου μάλιστα οι μεταφραστές σημείωσαν με κόκκινο μελάνι τα δυσνόητα σημεία στο περιθώριο δίπλα στο κείμενο. Επίσης βρέθηκαν τμήματα μεταξύ των Χετταίων και ακόμη στην Ουγκαρίτ και την Έμπλα στην τοπική δυτικό-Σημιτική διάλεκτο. Μ' άλλα λόγια ήταν αρχικά μια ποιητική παράδοση, όπως τα Ομηρικά έπη, η οποία αιώνες αργότερα αποτέλεσε τον πυρήνα ενός έπους.

Η Βίβλος δεν ήταν λοιπόν το μυθιστόρημα κάποιου που έγραφε από τη φαντασία του, όπως έλεγαν διάφοροι αρχαιολόγοι και μη, οι οποίοι μετά την ανακάλυψη του Έπους μιλούσαν πλέον... για αντιγραφή του... Η Βίβλος –όπως και το Έπος και τόσες άλλες αφηγήσεις– ήταν ένα κομμάτι από την συλλογική μνήμη των ανθρώπων, ίσως το πρώτο βασικό “υπόμνημα” που προήλθε από τον ίδιο τον Νώε ή από τον Σημ τον γιο του. Ο Μωϋσής ίσως πήρε από τον λαό του το “υπόμνημα” –ένα άλλο αρχείο όπως το Έπος του Γκιλγκαμές πιο βελτιωμένο όμως– όπως και τα υπόλοιπα έντεκα που χρησιμοποίησε στη σύνταξη της Πεντατεύχου. “Θα κάνω τη χώρα να γνωρίζει εκείνον που είδε την άβυσσο... που είδε μυστικά πράγματα, είδε το κρυμμένο μέρος και μίλησε για την εποχή πριν τον Κατακλυσμό... βρείτε το χάλκινο κουτί με τις πινακίδες –σ.μ., της σφηνοειδούς γραφής– ανοίξτε το μπρούτζινο σύρτη» (Έπος Γκιλγκαμές, Πινακίδα 1η, στήλη Ι)

Αλλωστε ο Μωϋσής είχε σπουδάσει όλη τη σοφία των Αιγυπτίων (ΠΡΑΞ., 7[Z]:22), γνώριζε την αφήγηση του Κατακλυσμού και μπορεί να είχε υπ' οψιν του το Έπος του Γκιλγκαμές που κυκλοφορούσε ευρέως και σε πολλές μεταφράσεις.

Και τα δύο κείμενα (Βίβλος και Έπος) είναι απόλυτα σίγουρο ότι προέρχονται από αυτόπτη μάρτυρα και γι' αυτό έχουν σαφείς ομοιότητες αλλά και διαφορές, καθώς η Βίβλος χωρίς συζήτηση υπερέχει όπως θα δούμε αμέσως μετά. Το πρόβλημα δεν είναι λοιπόν το ποιος αντιγράφει ποιον, αλλά ότι και τα δύο κείμενα αντανακλούν ένα πραγματικό γεγονός ή βασίστηκαν σε μια κοινή πηγή που περιλάμβανε συνταρακτικές λεπτομέρειες.

* Όμως το Έπος του Γκιλγκαμές αναφέρει ότι σε μια βδομάδα φτιάχθηκε το σκάφος, μολοντί είχε βάση 12 ίκου (3.500 τ.μ.)! Διαβάζουμε:

“Τα παιδιά κουβαλούσαν πίσσα κι οι άντρες έκαναν ό,τι μπορούσαν. Την 5η μέρα είχα έτοιμη την καρίνα και τα πλευρά. Κι ύστερα έφτιαξα γρήγορα το σανίδωμα. Ο χώρος του ήταν ένα στρέμμα. Κάθε πλευρά του πλοίου λογαριαζόταν σε 120 κυβικά και το σχήμα του ήταν τετράγωνο. Κατασκεύασα 6 καταστρώματα, το ένα κάτω απ'το άλλο άθροισμα 7. Το χώρισα σε 9 τμήματα με χώρισμα ανάμεσα τους ... την 7η ημέρα το πλοίο ήταν έτοιμο πέρα για πέρα.”

* Η κιβωτός του Γκιλγκαμές ήταν ουσιαστικά ένα πλεούμενο ζιγκουράτ ^{*19} που θα βούλιαζε μόλις έμπαινε στο νερό, πόσο μάλλον να αντέξει έναν κατακλυσμό.

* Επίσης γράφει ότι μια βδομάδα μαίνονταν οι καταιγίδες και μια βδομάδα έκαναν να υποχωρήσουν τα νερά.

Όλα αυτά είναι απίθανα για μια τέτοια κατασκευή και για ένα τέτοιο κοσμολογικό γεγονός. Η Βίβλος αντιθέτως μιλά για 120 χρόνια κατασκευής της Κιβωτού και για ένα φυσιολογικό διάστημα 60 ημερών ότι διήρηκε ο Κατακλυσμός, και για μια φυσιολογική παραμονή στην Κιβωτό (δηλαδή για ένα χρόνο και δέκα μέρες) προκειμένου να στραγίσουν τα νερά.

*Τέλος, η ιστορικότητα της Βίβλου φάνηκε στο ότι η Κιβωτός επικάθισε στο υπαρκτό Αραράτ και όχι στο άγνωστο μυθολογικό Νισίρ που τοποθετείται από ορισμένους στις οροσειρές του Κουρδιστάν.

Ακόμη χειρότερα όμως το Έπος μετατρέπει την όλη ιστορία σε μια αλλόκοτη πρωτόγονη μυθολογία με θεούς που φοβούνται να πνιγούν και σκύβουν σαν σκύλοι ...

Αυτές οι χονδροειδείς μυθολογικές αναφορές και ανακρίβειες υποβιβάζουν τη μοναδική κατά τα άλλα αξία του Έπους.

Στο Έπος ο Κατακλυσμός έγινε διότι έκαναν φασαρία οι άνθρωποι και ενοχλούσαν τους θεούς ... "Εκείνον τον καιρό ο κόσμος πλήθαινε πολύ, οι άνθρωποι γεννοβολούσαν. Ο κόσμος μούγκριζε σαν άγριος ταύρος. Οι μεγάλοι θεοί αναστατώθηκαν από τις κραυγές τους. Ο Εν λιλ που άκουσε τις φωνές τους είπε στο συμβούλιο των θεών: Οι βρυχηθμοί των ανθρώπων είναι ανυπόφοροι και δεν μπορεί κανείς να κοιμηθεί μέσα σε τούτη την αταξία. Και τότε οι θεοί πρόθυμα αποφάσισαν να εξαπολύσουν τον κατακλυσμό..."

Και αφού τελείωσαν σε μια βδομάδα -και σε όσους τυχόν ρώτησαν γιατί φτιάχθηκε η Κιβωτός, ο θεός Εά συμβούλευσε τον Γκιλγκαμές να τους εξαπατήσει και να μη πει ούτε λέξη στους ανθρώπους για την επικείμενη καταστροφή- έγινε και μεγάλη γιορτή λες κι ήταν Βαβυλωνιακή πρωτοχρονιά με αρκετή κρασοκατάλυση, ενώ στη Βίβλο το κρασί ανακαλύφθηκε μετά τον Κατακλυσμό ... "Εσφαξα ταύρο, για τους ανθρώπους του πλοίου άφθονο κρασί, θαρρείς και ήτανε νεράκι, δυνατό κρασί και κοκκινέλι και σκούρο και άσπρο κρασί. Και το γιορτάσαμε όπως γιορτάζουμε την εποχή της πρωτοχρονιάς. Εγώ ο ίδιος άλειψα το κεφάλι μου με αρωματικό λάδι. Και την 7η ημέρα το πλοίο ήταν έτοιμο πέρα για πέρα..."

Ούτε λέξη στους ανθρώπους για την επικείμενη καταστροφή.

Ακολούθησε καθέλκυση του πλοίου -στο οποίο πήρε και χρυσάφι, λες και πρόκειται για καθαρά εμπορικό ταξίδι- σε μια εποχή που δεν υπήρχαν πλοία κι η εικόνα είναι σαφώς ύστερης εποχής.

"Δυσκολευθήκαμε στην καθέλκυση του. Ανεβοκατεβάζαμε το έρμα του πλοίου, μέχρι που το πλοίο βυθίστηκε κατά τα δύο τρίτα.

Φόρτωσα πάνω όλο το χρυσάφι που είχα και όλα τα ζωντανά, την οικογένεια μου, τους συγγενείς μου, τα κτήνη του αγρού, τα άγρια και τα ήμερα και όλους τους τεχνίτες. Τους ανέβασα στο κατάστρωμα, γιατί είχε πληρωθεί ο χρόνος που είχε ορίσει ο Σαμάς (σ.σ. ο θεός του ήλιου) ..."

Την έξοχη και ποιητική περιγραφή του Κατακλυσμού από το Έπος, που ίσως υπερβαίνει σε μερικά σημεία σε γλαφυρότητα το Βιβλικό κείμενο, καταστρέφουν οι αναφορές σε θεούς και θεότητες, μερικοί των οποίων φοβήθηκαν και κλαίγοντας και σερνόμενοι σαν λύκοι ζήτησαν καταφύγιο ψηλότερα στους ουρανούς ...

"Μπροστά στον κατακλυσμό αυτό σάστισαν ακόμα και οι θεοί και ζήτησαν καταφύγιο πάνω στον ουρανό του Ανού, και ζάρωναν -γύρω από τα τείχη του ουρανού και σαν παλιόσκυλα σέρνονταν οι θεοί ... Η γλυκόφωνη Ιστάρ κραυγάζει σαν παραδουλεύτρα, η κυρία των θεών θρηνούσε με μελωδική φωνή: Ο κόσμος από χτές μεταμορφώθηκε σε πηλό ... γιατί να εισηγηθώ αυτό το κακό στο συμβούλιο των θεών...και τώρα οι άνθρωποι επιπλέουν σαν τα αυγά ψαριών στον ωκεανό. Και τότε- οι μεγάλοι θεοί του ουρανού και της κόλασης έκλαψαν και σκέπασαν τα στόματα τους".

Αφού βγήκε από την Κιβωτό ο Νώε πρόσφερε μια θυσία ευχαριστίας, όπως απλά και απέρριττα δηλώνει η Βίβλος, ενώ το Έπος αφού αναφέρει κάτι παρόμοιο παρασύρεται σε μια ακατάσχετη μυθολογία που καταλήγει με τη θεοποίηση του Ουτναπιστίμ: "Εφτά κι άλλα εφτά καζάνια έστησα. Μάζεψα ξύλα και καλάμια και κέδρα και μυρτιά. Όταν οι θεοί μυρίσθηκαν την γλυκιά μυρωδιά, μαζεύτηκαν σαν μύγες πάνω στη θυσία. Και τότε έφθασε επιτέλους και η Ιστάρ ... Όταν έφθασε ο Ενλιλ και είδε το πλοίο μου, θύμωσε, αγρίεψε και καυγάδισε με τους θεούς που κατοικούν στον ουρανό: Ξέφυγαν θνητοί από την καταστροφή; Δεν έπρεπε κανένας να επιζήσει.

Τότε ο θεός των πηγαδιών και των καναλιών, ο Νινούρτα άνοιξε το στόμα του και είπε στον πολεμοχαρή Ενλίλ: Ποιος από όλους τους θεούς θα μπορούσε να μαντέψει τα πράγματα εκτός από τον Εά; Μόνο ο Εά γνωρίζει τα πάντα. Και ο Εά άνοιξε το στόμα του και είπε προς τον πολεμοχαρή Ενλίλ: 'Ηρωα Ενλίλ εσύ που είσαι ο πιο σοφός από τους θεούς, πώς μπόρεσες τόσο ανόητα να εξαπολύσεις τον κατακλυσμό; Η αμαρτία τον αμαρτωλό θα πρέπει να βαρραίνει και η παρανομία τον παράνομο. Τιμώρησε τον λίγο όταν παραστρατεί. Μη γίνεσαι σκληρός και μη τον αφανίζεις ... Δεν είμαι εγώ που αποκάλυψα το μυστικό των θεών. Ο σοφός άνθρωπος το έμαθε στο όνειρό του. Και τώρα το συμβούλιό μας πρέπει να αποφασίσει τι θα κάνουμε αυτόν εδώ. Και τότε ο Ενλίλ μπήκε στο πλοίο. Με πήρε από το χέρι. Πήρε μαζί και την γυναίκα μου και μας έβαλε στο πλοίο. Εμείς γονατίσαμε αντικριστά και κείνος έστεκε ανάμεσα. Και άγγιξε το μέτωπό μας σαν σε ευλογία, λέγοντας μας: Ουτναπιστίμ, παλιότερα ήσουν θνητός άνθρωπος. Από εδώ κι εμπρός εσύ και η γυναίκα σου θα ζήσετε μακριά, εκεί που είναι οι εκβολές των ποταμών... Μόνο σ' αυτόν από όλους τους ανθρώπους οι θεοί χάρισαν την αιώνια ζωή ...»

Επίσης και ο Ζιουσουνδρα (ο Βαβυλωνιακός Νάε) θεοποιήθηκε, "... του έδωσαν ... την αιώνια ανάσα σαν εκείνη των θεών ... σ' εκείνον που προστατεύει το φυσικό βασίλειο και το σπέρμα των ανθρώπων ..."

Ή αφού ο Γκιλγκαμές θεοποιήθηκε, και μάλιστα έγινε κατά τα 2/3 θεός και κατά το 1/3 άνθρωπος πήγε να ζήσει στην έρημο με μια λεοντή για ένδυμα κάνοντας πολλούς άθλους!, δίδοντας σαφή βάση στον θρύλο του Ηρακλή της Ελληνικής μυθολογίας. Η ίδια μυθολογία αντιγράφοντας την Αιγυπτιακή μιλά για τον Πύθωνα, το φοβερό φίδι - δράκοντα, το οποίο γεννήθηκε από το νερό που απέμεινε μετά τον κατακλυσμό του Δευκαλίωνα και προκαλούσε μεγάλες συμφορές στα νότια του Παρνασσού ώσπου φονεύθηκε από τον Απόλλωνα (τον θεό Ωρο-ήλιο που νίκησε το φίδι) σε ηλικία 4 ημερών!

Συνοψίζοντας: Η αφήγηση της Βίβλου δεν έχει σχέση με τα ασαφή μυθώδη της Μεσοποταμίας. Αυτή αναφέρει ακριβώς το χρόνο, το μήνα και την ημέρα που άρχισε ο Κατακλυσμός, πότε και πού κάθησε η Κιβωτός και ακόμη πότε στέγνωσε η γη. Οι λεπτομέρειες για την κατασκευή της, το σχέδιο, τις διαστάσεις και τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν είναι μοναδικά. Σύγχρονοι ναυπηγοί επιβεβαίωσαν την επιστημονική αξιοπιστία της κατασκευής της. Ο Νώε στις αυστηρές γενεαλογίες της Γραφής (1 ΧΡΟΝ. 1[Α]:4, ΛΟΥΚ. 3[Γ]:36) είναι ζωντανό πρόσωπο. Ο Κατακλυσμός και ο Νώε αναφέρονται πολλάκις ως αδιαμφισβήτητες αλήθειες. (ΗΣ. 54: 9, ΙΕΖ. 14:14,20, ΕΒΡ. 11:7, 1 ΠΕΤΡ. 3:19, 2 ΠΕΤΡ. 2:5)

Ο ίδιος ο Χριστός αναφέρθηκε στον Κατακλυσμό ως αδιαμφισβήτητο γεγονός: «Και όπως έγινε στις μέρες του Νώε, το ίδιο θα γίνει και στις μέρες του Γιου του Ανθρώπου. Δηλαδή: έτρωγαν, έπιναν, παντρεύονταν άντρες και γυναίκες μέχρι την ημέρα που μπήκε ο Νώε στην κιβωτό και ήρθε ο κατακλυσμός και τους αφάνισε όλους... Τα ίδια θα γίνονται και την ημέρα εκείνη, που ο Γιος του Ανθρώπου θα φανεί.»

ΛΟΥΚ. 17[ΙΖ]:26-30, Λογ.

Αντιθέτως, το λεγόμενο « Έπος» είναι μια συγγραφή-συρραφή αγνώστων ιερέων, ανόμοια, μη ενιαία, ακατανόητη, συμβολική, μυθολογική σε κωδικές θρησκευτικές γλώσσες. Επειδή το αρχικό κείμενο χάθηκε το υπάρχον υλικό συγκεντρώθηκε και μεταφράστηκε τον 7ο π.Χ. αι. για τη βιβλιοθήκη του Σαρδανάπαλου των Ελλήνων (Ασουρμπανιμάλ), με αποτέλεσμα ένα σμιπλήμα με συσκοτισμένα, αντιφατικά, πολλάκις ανούσια μυθολογικά ή ιστορικά στοιχεία, ενίοτε χωρίς ειρμό. Ας μη ξεχνούμε ότι η καταγραφή του Κατακλυσμού καλύπτει μόνο την 11η πινακίδα από 12 στο σύνολο που διασώθηκαν. (Πλήρες το Έπος στο τέλος της Μονογραφίας)

Δεν υπάρχει καμιά σύγκριση με την Παλαιά Διαθήκη που δεν έχει τα στοιχεία του χονδροειδούς αφήγησης, της προκατάληψης και της μαγείας. Η ανάπτυξη του θέματος είναι παραστατική και τελείως αποδεκτή από εκείνον που είναι έτοιμος να δεχθεί την αντίληψη για έναν Θεό που ζει κι αποκαλύπτει τον εαυτό Του. Από την άλλη πλευρά το περιεχόμενο του Έπους με το μυστηριώδες, αλληγορικό και εξωπραγματικό με τέρατα και εξωγήινους τόπους ωχριά ακόμη και μπροστά στον πολύ πιο συγκροτημένο και πραγματιστή Όμηρο. Οι ποταμοί διογκώνονται, τα έλη εξαπλώνονται μπροστά στον Γκιλγκαμές στον κατοπινό κριτή του Κάτω κόσμου, τον Μίνωα των Ελλήνων. Ο Ευφράτης διαπλέεται ως δια μαγείας εντός 6 ημερών ενώ πλεούμενα με μορφή φιδιού ξεπηδούν από πηγάδια. Φθάνοντας στα όρια του κάτω κόσμου συναντά τον πορθμέα που αντέγραψαν οι Έλληνες. Ο Γκιλγκαμές κόβει 120 κορμούς απ' τα ανύπαρκτα δάση της Μεσοποταμίας τα δένει με χόρτα και σε 3 μέρες διανύει απόσταση 50 ημερών. «Δίχως άρμενα και κατάρτια πως πλέει;» απορεί ακόμα και ο βαρκάρης Ουρσαναμί. Τελικά ο Γκιλγκαμές που έχει πατέρα ένα βασιλιά-βρυκόλακα 1.200 ετών φτιάχνει σε 7 μέρες ένα πλοίο με 7 καταστρώματα.

«Αδιαφιλονίκητα τα περί Νώε προηγούνται ως γεγονότα και γράφθηκαν παλαιότερα.»
όπως ομολογεί ο ερευνητής Κώστας Κλειδής και συμπληρώνει ο Dr. Clifford Wilson, Director of the Australian Inst. of Archaeology (1967-70) «... κανένα απ' αυτά δεν είναι προγενέστερο του Βιβλικού κειμένου. Η Βιβλική περιγραφή αναγνωρίζεται πια σαν η παλαιότερη όλων αυτών των σχετικών περιγραφών και φυσικά δεν αντέγραψε τη Βαβυλωνιακή έκδοση.»

Ο καθηγητής Ωλμπράιτ σημειώνει στο έργο του «Ο Γιαχβέ και οι θεοί της Χαναάν», ότι η Βιβλική αναφορά περιέχει αρχαϊκά γνωρίσματα που χρονολογούνται πριν τη Μεσοποταμιακή έκδοση που «διατηρήθηκε από πηγές σφηνοειδούς γραφής». Αυτές οι «πηγές σφηνοειδούς γραφής» περιλαμβάνουν το Έπος του Γκιλγκαμές και το Έπος Ατραχάσις.

Η Βιβλική περιγραφή δεν είναι από δεύτερο χέρι και αυτό φαίνεται από το ότι το Σουμεριακό πρωτότυπο του 1800 π.Χ. δε μιλά για καμιά αποστολή πουλιών, αυτό γίνεται στο Βαβυλωνιακό αντίγραφο του 750 π.Χ. Μάλλον η Βαβυλωνιακή έκδοση και η Ασσυριακή είναι μεταγενέστερες παραποιήσεις με πολλές διαφορές από τη Βιβλική περιγραφή.

Σε αυτές η έξοχη περιγραφή ενός αυτόπτη μάρτυρα μετατράπηκε σε μια αλλόκοτη πρωτόγονη ιστορία με θεούς που φοβούνται να πνιγούν και σκύβουν σαν σκύλοι και καταφεύγουν έντρομοι στον μεγάλο θεό Ανού κλαίγοντας απελπισμένα και λέγοντας τα παραπονά τους ...

Ωστόσο, οι εκδοχές μιας ιστορίας που παρέμεινε σε προφορικό επίπεδο, η ύπαρξη περισσότερων επεισοδίων, η σίγουρη επανάληψη του ίδιου αφηγηματικού σχήματος και ο άχρονος χαρακτήρας της αρχέτυπης ιστορίας είναι παράγοντες που βοηθούν στην προσπάθεια προσδιορισμού της ταυτότητας των ατόμων και του ακριβούς νοήματος της αρχικής ιστορίας. Ουσιαστικά γινόμαστε μάρτυρες ενός μυθοποιημένου γεγονότος.

Με το Έπος του Γκιλγκαμές αποδείχθηκε ότι τα γεγονότα που κατέγραψαν οι αρχαίοι λαοί ήταν πραγματικά συμβάντα και όχι «μύθοι», δηλαδή παραμύθια που δημιούργησε μια καλπάζουσα φαντασία, αλλά γεγονότα επενδεδυμένα μέσα στο μύθο. Η Γένεση περιγράφει το γεγονός σε 120 γραμμές Σουμερικού ή Ακκαδικού κειμένου συγκροτημένα και λιτά. Οι 320 γραμμές του Ατραχάσις II-III, οι 200 του Γκιλγκαμές ταμπλέτα XI, και άλλες τόσες περίπου του Ασσυριακού κειμένου δείχνουν ότι πάσχουν από τη γνωστή απεραντολογία των μυθολογικών κειμένων. Ο χονδροειδής πολυθεισμός αυτών των Έπων είναι ολοφάνερα φοβερά διαφορετικός από τη μεγαλειώδη και εντούτοις απλή Βιβλική διήγηση. Είναι όλα τόσο διαφορετικά από τη Βιβλική εικόνα όπου ο Θεός περίμενε υπομονετικά για 120 χρόνια, ενώ ένα ευαγγέλιο ελέους εκηρύττετο.

Ο αληθινός Θεός επέφερε κρίση, μόνο όταν ο άνθρωπος εξακολούθησε ν' απορρίπτει τους δρόμους Του.

Το όρος Αραράτ (Ουραρτού στα Ασσυριακά κείμενα που σημαίνει 'Όρος υψηλόν') είναι ένας ηφαιστιογενής ορεινός όγκος που βρίσκεται στην Ανατολική Τουρκία, κοντά στα Αρμενο-Ρωσο-Ιρανικά σύνορα και απέχει 345 χλμ. από τον Εύξεινο πόντο και 375 χλμ. από την Κασπία.

Μολονότι αποδόθηκε στην Τουρκία με τη συνθήκη του Καρς, οι Αρμένιοι θεωρούν το Αραράτ το πνευματικό σύμβολο του έθνους τους και το διεκδικούν. Το Κουέ-Νούε (όρος του Νάε στα Περσικά) έχει διάμετρο 40 χλμ. και δύο κορυφές όπου η μία, η υψηλότερη, ύψους 5.214 μ., -το μεγάλο Αραράτ- είναι αιώνια σκεπασμένη με αδιαπέραστα χιόνια και απέχει από την άλλη που είναι ύψους 3.915 μ. από ένα μόνιμο παγετώνα 11 χιλιομέτρων. Στους πρόποδες του όρους βρίσκεται το Αρμενικό χωριό Βαϊζήτ.

Αναφορές και αναμνήσεις για την ύπαρξη της Κιβωτού φθάνουν από τα βάθη των αιώνων: Ο 'οίκος του δάσους' μια τεράστια αποθήκη που έκτισε ο Σολομώντας περί το 1.000 π.Χ., είχε τις διαστάσεις της κιβωτού, εκτός από το μήκος της (Κοίτα: 1 ΒΑΣ. 7[Z]:2)

Ντόπιοι και περιηγητές από την αρχαιότητα πήραν κομμάτια ξύλου και πίσσας για φυλαχτά από την Κιβωτό του Αραράτ (στην περιοχή των βουνών του Αραράτ, ΓΕΝ. 8[H]:4, ΙΕΡ. 51[NA]:27) σύμφωνα με τις αφηγήσεις τους. Ο Βαβυλώνιος Βήρωσος το 275 π.Χ. και ο Ιουδαίος Ιώσηπος το 85 μ.Χ. υποστήριξαν τέτοιους θρύλους. Ειδικότερα:

6ος π.Χ. αιώνας

Ο Ασσύριος βασιλιάς Σενναχερείμ σε μια εκστρατεία του στην περιοχή (επιβεβαιώθηκε από ανάγλυφες απεικονίσεις που βρέθηκαν στους πρόποδες των εκεί βουνών) βρήκε την ευκαιρία να κόψει μια ολόκληρη σανίδα απ'την κιβωτό και να την μεταφέρει στη Νινευή!

2ος μ.Χ. αιώνας

Ο επίσκοπος Αντιοχείας Θεόφιλος (+182 μ.Χ.), αναφέρει: «...ο Νάε διακηρύσσοντας στους τότε ανθρώπους ότι πρόκειται να γίνει κατακλυσμός, προφήτευσε σε αυτούς λέγοντας, 'εμπρός, σας καλεί ο Θεός σε μετάνοια.', γι' αυτό τον λόγο εύκολα αποκαλέσθηκε Δευκαλίνας. (σ.σ. παρατυμολογία του ονόματος Δευκα-Λίων ως παραγόμενο απο το Δεύτε-Καλείν)...αλλά... διεφθάρηκε το γένος όλων των τότε ανθρώπων, μόνι δε διασώθηκαν οκτώ στην κιβωτό ... τα λείψανα αυτής της κιβωτού δεικνύονται μέχρι σήμερα στα Αρμενικά όρη» Προς Αντόλυκον, Βλ. ΙΙΙ, πρgr. 19

6ος μ.Χ. αιώνας

Οι Νεστοριανοί Χριστιανοί τον 6ο μ.Χ. αιώνα έκτισαν το μοναστήρι της Κιβωτού στην περιοχή (Τζούντι Ντάγ), ενώ πληροφορίες για την ίδια τοποθεσία δίνει κι ο Ισλαμιστής ιστορικός Ιμπν Χαουκάλ.

15ος μ.Χ. αιώνας

Ο Μάρκο Πόλο αναφέρει στα τέλη του 15ου αιώνα ότι πολλοί είχαν δει την Κιβωτό.

18ος μ.Χ. αιώνας

Τον 18ο αι. η αφήγηση ενός βοσκού ότι είδε ένα τεράστιο πλοίο στους παγετώνες δημιούργησε νέα ερωτηματικά κι αμφισβητήσεις.

Τον Σεπτέμβριο του 1829, ο Γερμανός Γιόχαν Γιάκομπο φον Πάρστ έκανε την πρώτη ανάβαση στο όρος και το 1833 μια έκθεση Τουρκικής αποστολής επιβεβαιώνει τον προ-αναφερθέντα βοσκό.

19ος μ.Χ. αιώνας (τέλη)

1892 -Ο Αγγλικανός αρχιδιάκονος Νούρη, επισκέπτεται το μέρος και επιβεβαιώνει επίσης τους θρύλους.

20ος μ.Χ. αιώνας (αρχές)

Δύο Ρώσοι αεροπόροι, ο πιλότος Βλαδίμηρος Ροσκοβίτσι (Vl. Roskowitzki) και ο συγκυβερνήτης του, δήλωσαν ότι είδαν τον σκελετό από ένα τεράστιο πλοίο πάνω στο Αραράτ. Το πλοίο είχε μία πόρτα και το μέγεθος του ήταν ένα οικοδομικό τετράγωνο.

1916 μ.Χ.

Ο τσάρος Νικόλαος Β΄ έστειλε αποστολή 100 ανδρών που πήραν μέτρα και φωτογραφίες του εσωτερικού και χαρτογράφησαν τη περιοχή, αλλά όλα τα στοιχεία χάθηκαν κατά την επανάσταση.

1950 μ.Χ.

Ο Αμερικανός George Jefferson έβγαλε φωτογραφίες από ελικόπτερο. Το 1962 όμως δολοφονήθηκε στη Γουιάνα και οι φωτογραφίες του εξαφανίσθηκαν.

1951 μ.Χ.

Ο Δρ. Aaron Smith, κάνει έρευνες, χωρίς αποτέλεσμα.

Ο Jean de Riquer, κάνει έρευνες, χωρίς αποτέλεσμα.

1952 μ.Χ.

Ο Γάλλος βιομήχανος F. Navarra, μετά από έρευνες φέρνει ένα κομμάτι ξύλο χρονολογίας 5.000 ετών ... που αργότερα όμως με την μέθοδο του άνθρακα -14 μειώθηκε στα 600 μ.Χ. ...

1955 μ.Χ.

Ο Αμερικανός Robin Simon έμαθε από τον παπού του που δούλευε στους πρόποδες του Αραράτ ότι Κούρδοι και Αρμένιοι που είχαν νοσηλευθεί κοντά του, του εκμυστηρεύθηκαν ότι στη βορινή πλευρά, λίγο πιο κάτω από τη σέλα των δύο κορυφών υπήρχε η Κιβωτός. Μετά από έρευνες επισκέφθηκε τον 80χρονο Ed Davis, έναν μηχανικό στον Αμερικανικό στρατό στη βάση του Χαμαντάν στο Ιράν, ο οποίος έστελνε προμήθειες στη Ρωσία από την Τουρκία κατά τον Παγκόσμιο Πόλεμο (Β΄ Π.Π.), και ο οποίος υποστήριζε ότι τον πήγαν σε μια σπηλιά όπου υπήρχαν κειμήλια απ' την Κιβωτό (λυχνάρια, εργαλεία παλιού τύπου, πήλινα δοχεία, κ.α.) και μια όμορφη και παλαιά γραφή. Την επόμενη μέρα ένας οδηγός του έδειξε μια βαθιά ρωγμή στην οποία φαινόταν μια τεράστια ορθογώνια κατασκευή, σκεπασμένη από πάγο. Τελικά ο ίδιος ο R. Simon επισκέφθηκε το μέρος και ανακάλυψε γεώδεις σχηματισμούς πλοίων. *20

1970-1980 μ.Χ.

Η Τουρκική στρατιωτική αεροπορία πριν χρόνια είχε καταχωρήσει μια αναφορά για την ύπαρξη ενός αντικειμένου 32 χλμ. από την κορυφή του Αραράτ, στην κορυφή Al Judi, όπου σύμφωνα με το Κοράνι προσάραξε η Κιβωτός. Ο Αμερικανός ειδικός σε ναυάγια David Fasold και ο αρχαιολόγος ερευνητής Vendyl Jones, έφθασαν εκεί και βρήκαν ένα λόφο σε σχήμα καραβιού που είχε τις διαστάσεις της Κιβωτού, όπως αναφέρεται στη Γένεση.

Όμως δεν υπήρχε ξύλο. Είχε απολιθωθεί ή ήταν απλά ένα γεωλογικό ομοίωμα της Κιβωτού;

Κατασκοπευτικό αεροπλάνο των ΗΠΑ εξέπληξε τους ειδικούς δείχνοντας μια ανωμαλία στο έδαφος σε σχήμα πλοίου. Αποκρύφτηκε από το κοινό.

Δημοσιεύονται δορυφορικές φωτογραφίες που ήταν γνωστές από το 1997 αλλά αποκρύφτηκαν διότι τα στοιχεία θεωρήθηκαν ανεπαρκή. Την ίδια χρονιά ο Τούρκος Dr. Ahmet Arslan, που είχε πάει 50 φορές στο Αραράτ μέσα σε 40 χρόνια, μαζί με τον Daniel P. McGivern, πρόεδρο της Shamrock-The Trinity Corp., φανατικό εξερευνητή της Κιβωτού, ξεκίνησαν για να πιστοποιήσουν το μέρος, αλλά οι Τουρκικές αρχές για αγνώστους λόγους -Κούρδοι αντάρτες;- απαγόρευσαν την προσέγγιση τους εκεί ...

Παντού σκιές, αλλά όχι το γεγονός.

Το Αραράτ, το γέρικο ανενεργό ηφαίστειο, στέκει μέχρι σήμερα στο σταυροδρόμι λαών και πολιτισμών. Είναι σύμβολο και τόπος λατρείας των Αρμενίων, κρησφύγετο και ορμητήριο των Κούρδων, αλλά και όρος ιερό όπου μέσα στην αρχέγονη σιωπή αιώνων κρατά ζωντανό το όραμα του Κατακλυσμού.

1980-1990 μ.Χ

1997 μ.Χ

2005 μ.Χ

Είναι αξιόπιστη η ιστορία του κρασιού με τον Νώε;

Το πρώτο κρασί δημιουργήθηκε από άγρια αμπέλια στην περιοχή της Ανατολίας περί 4-5.000 π.Χ. όπως υποδεικνύουν νέες γενετικές αναλύσεις και αρχαιολογικά ευρήματα.

Πρακτικά, όλα τα σημερινά κρασιά προέρχονται από ποικιλίες της ευρωπαϊκής αμπέλου, *Vitis vinifera*, το οποίο απαντάται ακόμα και σήμερα σε άγρια κατάσταση την Εγγύς Ανατολή την Κεντρική Ασία και στη Μεσόγειο.

Στις εύκρατες περιοχές του Βορείου Ημισφαιρίου έχουν αναγνωριστεί ως σήμερα περίπου 60 είδη αμπέλου (το γένος *Vitis*), από τα οποία ελάχιστα έχουν χρησιμοποιηθεί στην οινοποιία. Το ευρωπαϊκό αμπέλι φύτευται και στην Τουρκία, η οποία μπορεί να μην είναι γνωστή για την οινοποιία της, διατηρεί όμως αρκετές «αρχαίες» ποικιλίες όπως το Μπόάσκερε και το Οκιούζγκιόζου.

Οι ποικιλίες αυτές, σε συνδυασμό με ενδιαφέροντα αρχαιολογικά ευρήματα, τράβηξαν το ενδιαφέρον του Ελβετού ειδικού Χοσέ Βουλαμόθ, ο οποίος διερεύνησε τη γενεαλογία της αμπέλου σε συνεργασία με τον Πάτρικ ΜακΓκόβερν,

«Θέλαμε να συλλέξουμε δείγματα άγριων και καλλιεργούμενων αμπέλων από την Εγγύς Ανατολή -δηλαδή την νοτιοανατολική Ανατολία, την Αρμενία και τη Γεωργία- για να μάθουμε σε ποια περιοχή το άγριο αμπέλι είναι πιο συγγενικό γενετικά με την καλλιεργούμενη ποικιλία» ανέφεραν οι ερευνητές σε συνέδριο οινολογίας που πραγματοποιείται στη Σμύρνη. Οι γενετικές αναλύσεις έδειξαν ότι, από γενετική άποψη, οι καλλιεργούμενες ποικιλίες *Vitis vinifera* συγγενεύουν περισσότερο με τα άγρια αμπέλια που καταλαμβάνουν ακόμα και σήμερα μεγάλες εκτάσεις στην Τουρκία. Στις γενετικές ενδείξεις έρχονται να προστεθούν τα προκαταρκτικά ευρήματα από αρχαιολογικές μελέτες, τα οποία υποδεικνύουν ότι το ευρωπαϊκό αμπέλι καλλιεργήθηκε πρώτα στην νοτιοανατολική Ανατολία ανέφερε ο Δρ ΜακΓκόβερν.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Στις αρχές του Μαΐου 2010 μια παράξενη είδηση πέρασε στα ψιλά γράμματα των ειδήσεων με εξαίρεση το κανάλι FoxNews στις ΗΠΑ. Μια ομάδα Χριστιανών Κινέζων από το Χονγκ Κονγκ δήλωσε σε συνέντευξη τύπου ότι είναι 99.9% σίγουροι ότι βρήκαν την Κιβωτό.

Αν είχε κάνει την έρευνα το National Geographic είμαστε σίγουροι ότι η επένδυσή του θα είχε παγκόσμια δημοσιότητα και εισπράξεις. Κλασικό παράδειγμα είναι το ψευδο-ευαγγέλιο του Ιούδα το οποίο αγοράστηκε \$ 3.000.000 και απέφερε \$ 30.000.000 !!! Ήταν ένα ψευδογεγονός που παρουσίασαν τα ΜΜΕ ως την μεγάλη «ανακάλυψη».

“Προκλητικό” χαρακτήρισε το περιοδικό «Time» τον τίτλο «ευαγγέλιο» του Ιούδα γιατί ήταν απλά μια αυθαιρεσία που έκανε η National Geographic Society και το Ελβετικό ίδρυμα Μαικήνας για την αρχαία τέχνη, με σκοπό την εμπορευματοποίηση ενός τριτευούσης σημασίας θρυμματισμένου παπύρου. Μολονότι η Ν.Γ.Σ. ομολογεί για να μη γίνει περίγελος των ακαδημαϊκών κύκλων ότι «...το κείμενο αυτό, που αντιγράφηκε τον 3ο ή 4ο αι. από ένα πρωτότυπο του 2ου αι., φωτίζει τους Γνωστικούς και τις μη ορθόδοξες απόψεις τους...», εν τούτοις παράλληλα αργυρώνυτοι κονδυλοφόροι προσκείμενοι σ’ αυτούς τους κύκλους άρχισαν να μιλούν για το κείμενο που δήθεν θα ανατρέψει τα ιστορικά Ευαγγέλια και ίσως τον ίδιο τον Χριστιανισμό!

Στην περίπτωση της είδησης για τη νέα ανακάλυψη της Κιβωτού, αμέσως «ειδικοί» άρχισαν να αμφιβάλουν για τα ευρήματα, να ζητούν να επισκεφθούν το μέρος και να δηλώνουν ότι ποτέ δεν έγινε κατακλυσμός ... Στους τελευταίους απάντησε ο Dr. John Morris, διευθύνων αρχαιολόγος στο Institute for Creation Research, που έλαβε μέρος σε 13 εξορμήσεις στο Αραράτ: «Όλα εξαρτώνται από τον τρόπο που κοιτάς τα πράγματα και ειδικά αν φοράς λάθος γυαλιά.» Ο Κατακλυσμός, συνεχίζει, όχι απλά υπήρξε αλλά έσκαψε τον πλανήτη σε τέτοιο σημείο που έγινε ανάγλυφος όπως το Γκράν Κάνυον. Χώρισε ακόμη μάζες γης στην Αφρική και την Νότιο Αμερική και κατέληξε: «Το κάθε τι στη γη δίνει επιβεβαίωση του Κατακλυσμού.»

Απλοί πιστοί και Βιβλικοί αρχαιολόγοι ξεσηκώθηκαν για το εύρημα. Όμως ο Dr. Randall Price, πρόεδρος της Judaic Studies στο Liberty Univ. που συμμετείχε στην Noah’s Ark Min. Intl. μέχρι πριν από δύο χρόνια δήλωσε ότι έχει την αίσθηση ότι πρόκειται για βιομηχανία των Κούρδων με σκοπό το κέρδος, αλλά πρόσθεσε: «Κρατώ τη γνώμη για τη νέα είδηση για να δω τα πράγματα πως θα εξελιχθούν.» Ο προαναφερθείς Dr. John Morris, δήλωσε ότι μάλλον οι Κινέζοι εξαπατήθηκαν, προφανώς από Κούρδους οδηγούς. Οι Morris και Price ζητήθηκαν απ’την ομάδα των Κινέζων να είναι παρόντες στη συνέντευξη αλλ’ αυτοί αρνήθηκαν διότι τα στοιχεία ήταν πολύ λίγα. Ο καθ. Porcher Taylor του University of Richmond δήλωσε επίσης, ότι δεν πιστεύει να είναι η Κιβωτός, γιατί έψαχναν σε λάθος πλευρά του Αραράτ.

Στη συνέχεια πήραν τον λόγο άλλοι «ειδικοί» για να πουν ότι είναι μια εντυπωσιακή αφήγηση αλλά η αρχαιολογία δεν πρέπει να ασχολείται με αυτή ...

Και τότε οι Κινέζοι ερευνητές ανακοίνωσαν ότι τα ξύλα αποδείχθηκαν με την μέθοδο του ραδιενεργού άνθρακα -14 ότι είναι ηλικίας 4.800 ετών ...

Evangelists claim 'Noah's Ark' found on Turkish mountain

MOUNT ARARAT: Wood samples date back 4,800 years

HONG KONG — A group of Chinese and Turkish evangelical explorers said Monday they believe they may have found Noah's Ark — four thousand metres up a mountain in Turkey.

The team say they recovered wooden specimens from a structure on Mount Ararat in eastern Turkey that carbon dating proved was 4,800 years old, around the same time the ark is said to have been afloat.

"It's not 100 per cent that it is Noah's Ark but we think it is 99.9 per cent that this is it," said Yeung Wing-cheung, a Hong Kong documentary filmmaker and member of the 15-strong team from Noah's Ark Ministries International.

The structure had several compartments, some with wooden beams, which were believed to house animals, he said.

The group of evangelical archeologists

ruled out an established human settlement on the grounds that one had never been found above 3,500 metres in the vicinity, Yeung said.

Αμέσως άλλοι δεδυμένη με ξύλο μενες εκδόσεις ο ξακινήσει μία νέα της Continental Airlines, Richard Bright, που επισκέφθηκε την Τουρκία πάνω απο 30 φορές στο παρελθόν σε αναζήτηση της Κιβωτού επικρότησε αυτή τη νέα εξερέυνηση και είπε ότι αυτή η ανακάλυψη θα «σήμαινε πάρα πολλά, σε πολύ κόσμο ανά την υφήλιο».

πεν-ρού- Dr. Rice σήκωσε ότι θα θα αναζήτηση της Κιβωτού επικρότησε αυτή τη νέα εξερέυνηση και είπε ότι αυτή η ανακάλυψη θα «σήμαινε πάρα πολλά, σε πολύ κόσμο ανά την υφήλιο».

CNN - 1η Ιουλίου 2010

Έκπληκτοι ερευνητές στην έρημο Pisco-Ica του Περού ανακάλυψαν τμήματα μιας απολιθωμένης φάλαινας τρεις φορές μεγαλύτερης από την σημερινή Όρκα.

Η αιτία που βρέθηκε το απολιθωμα ήταν οι τεράστιοι άνεμοι που σήκωσαν τόνους άμμου. Το τέρας ονομάστηκε Λεβιάθαν Μέλβιλ που είναι σύνθεση δύο λέξεων, η πρώτη από τον Βιβλικό Λεβιάθαν (ΙΩΒ 41:1) και η δεύτερη από το όνομα του συγγραφέα του μυθιστορήματος Μπόμπυ Ντικ, Χέρμαν Μέλβιλ (Herman Melville).

Οι συζητήσεις δίνουν και παίρνουν. Το περιοδικό Nature ετοιμάζει ειδικό εκτενές αφιέρωμα.

Επί- -λογος

Η Θυσία του Νώε

Τολμηρός μύθος φάνηκε στους επιπόλαιους απίστους η αφήγηση του Κατακλυσμού. Όμως, όπως είδαμε, ο Κατακλυσμός υπήρξε, έφερε γεωλογικές μεταβολές σ' όλον τον πλανήτη, καταβυθίσεις και ανυψώσεις. Επίσης κατά τον Κατακλυσμό πολλά είδη εξολοθρεύτηκαν αλλά και πολλά είδη διασώθηκαν τα οποία όμως καθημερινά εξαφανίζει ο άνθρωπος.

Ο «καταστροφισμός», δηλαδή το γεγονός ότι οι φυσικές ή τεχνητές καταστροφές έπαιξαν ένα σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση και εξέλιξη του ανθρωπίνου γένους γελοιοποιήθηκε έναν ολόκληρο αιώνα απο τους Δαρβινιστές. Γι' αυτούς η εξέλιξη ήταν σταδιακή και πήρε εκατομμύρια χρόνια για να ολοκληρωθεί. Έτσι το Δαρβίνειο δόγμα επέβαλε τον «ομοιομορφισμό».

Όμως, στις αρχές της δεκαετία του '70, όταν συγκεκριμένα απτά στοιχεία αποδείκνυαν τη σύγκρουση της γης με ουράνιο σώμα που οδήγησε δήθεν στην εξαφάνιση των δεινοσαύρων, η μυθολογία του Δαρβινικού ομοιομορφισμού κατέρρευσε. Ένας φοβερότερος κλονισμός δημιουργήθηκε τον Ιούλιο του 1994 όταν τα πανίσχυρα τηλεσκόπια κατέγραψαν την πτώση του κομήτη Σουμείκερ-Λέβι στον πλανήτη Δία. Αν αυτό είχε συμβεί στη γη κάθε ζωντανό πλάσμα θα είχε εξαφανισθεί. Η ανακάλυψη της υδρογονοβόμβας από τον Edward Teller, έβαλε τέλος στον ύπνο μιας μακράς ανώδυνης εξέλιξης και δικαίωσε τον ψαρά Πέτρο που είναι απορίας άξιο πως μίλησε για «στοιχεία πυρακτούμενα».

Ο κόσμος αυτή τη φορά θα καταστραφεί από τη φωτιά ...

«... προσδοκῶντας και σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται ...» (ΚΜΝ)- «... προσμένοντες και σπεύδοντες εἰς τὴν παρουσίαν τῆς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ, καθ' ἣν οἱ οὐρανοὶ πυρούμενοι θέλουσι διαλυθῆ και τα στοιχεῖα πυρακτούμενα θέλουσι χωνευθῆ;...» (ΒΜΒ)-«...καθὼς προσδοκάτε και ανυπομονεῖτε να κάνει τὴν εμφάνισή τῆς ἡ ἡμέρα τοῦ Θεοῦ, ἐξαιτίας τῆς ὁποίας οἱ οὐρανοὶ με τὴν πυράκτωσή τους θα διαλυθούν, και τα στοιχεῖα ἐξαιτίας τῆς καύσης τους θα λιώσουν! ...» (ΔΜΤ) - 2 ΠΕΤΡ. 3[Γ]:12

Ο ίδιος ο Πέτρος προειδοποίησε ότι θα εμφανισθούν «εμπαίκτες» που θα χλεύαζαν την καταστροφή του Νώε αλλά και την τελική καταστροφή:

«... ἔχοντας υπόψη σας πρώτα απ' ὅλα τούτο το πράγμα: ὅτι στις ἐσχάτες μέρες θα εμφανιστοῦν χλευαστές που θα ζουν σύμφωνα με τις δικές τους ἐπιθυμίες και θα λένε εἰρωνικά: 'Ποῦ εἶναι ἡ ἐκπλήρωση τῆς υπόσχεσης για τὴν παρουσία του; Γιατί, ἀπὸ τότε που πέθαναν οἱ πατέρες μας, τα πάντα παραμένουν ἔτσι ὅπως ἦταν ἀπὸ τὴν ἀρχή τῆς δημιουργίας'! Στὴν πραγματικότητα ξεχνοῦν σκόπιμα το γεγονός ὅτι οἱ οὐρανοὶ, που υπήρχαν ἀπὸ παλιά, δημιουργήθηκαν με τὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ, καθὼς και ἡ γη που ἔχει συναποτελεσθεῖ ἀπὸ νερό και διατηρεῖται χάρι στο νερό.

Και ότι με το Λόγο του και μέσω του νερού ο τότε κόσμος καταστράφηκε όταν κατακλύστηκε από το νερό. Το ίδιο επίσης και οι σημερινοί ουρανοί και η γη είναι προορισμένοι για φωτιά με το Λόγο του ίδιου του Θεού και διατηρούνται για την ημέρα της κρίσης και του αφανισμού των ασεβών ανθρώπων. Ένα πράγμα, πάντως, να μην ξεχνάτε, ότι για τον Κύριο μια μέρα είναι σαν χίλια χρόνια και χίλια χρόνια σαν μια μέρα. Δεν καθυστερεί ο Κύριος την εκπλήρωση της υπόσχεσής του, όπως μερικοί το εκλαμβάνουν για καθυστέρηση, μα δείχνει μακροθυμία σ' εμάς, επειδή δε θέλει να χαθούν μερικοί, αλλά όλοι να έρθουν σε μετάνοια.»

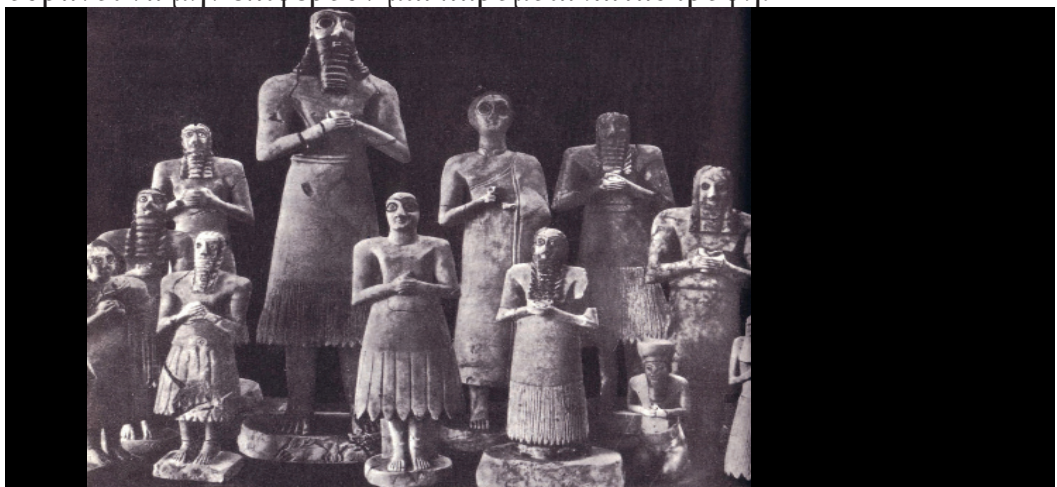
2 ΠΕΤΡ. 3:3-7, μτφρ. Λόγου

Η εξέταση όλου του θέματος με την ιστορία, τις λεπτομέρειες και τα αίτια του, είναι επιβεβλημένη αν λάβουμε υπ'όψιν τα βαρυσήμαντα λόγια του Χριστού και τα συγκρίνουμε με την εποχή μας: "... και καθώς αι ημέρα του Νώε, ούτω θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου (δηλ. του Ιησού Χριστού). Διότι καθώς στις ημέρας τας προ του Κατακλυσμού ήσαν τρώγοντες και πίνοντες, νυμφευόμενοι και νυμφεύοντες, έως της ημέρας κατά την οποίαν ο Νώε εισήλθεν εις την κιβωτόν, και δεν εννόησαν εωσού ήλθεν ο Κατακλυσμός και εσήκωσε πάντας, ούτως θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου."

ΜΑΤΘ. 24[ΚΔ]:37-39

Ο Νώε έζησε σε μια εποχή στην οποία οι άνθρωποι δεν ζούσαν σε σπήλαια, όπως φαντάζονται μερικοί, ούτε οι άνθρωποι ήταν τριχωτά, αργόστροφα πλάσματα που περιπατούσαν σκυφτά με ρόπαλα στα χέρια. Υπήρχαν σφυρήλατα εργαλεία, σιδερένια και χάλκινα κι ο Νώε χρησιμοποίησε τέτοια. Υπήρχαν επίσης μουσικά όργανα, οργανωμένες κοινωνίες, γάμος, ακόμη κι αγοραπωλησίες. (ΓΕΝ. 4:20-22, ΛΟΥΚ. 17:26-28).

Σ' ένα απομονωμένο σημείο ενός ναού στο Τελ Ασμάρ, ο Χ. Φράνκφορτ ανακάλυψε τα αγάλματα 12 ανθρώπων της εποχής των Σουμερίων με τα χέρια σταυρωμένα και τα τεράστια μάτια τους προσηλωμένα προς τον ουρανό. Αυτή η αποσβωλομένη ομάδα σε μια πυρετώδη ικεσία γεμάτη δέος και φόβο όπως το ανέλυσαν οι ιστορικοί των θρησκειών, εύχεται ποτέ οι ουρανοί να μην επιφέρουν μια παρόμοια καταστροφή.

Πνευματική Ιδιοκτησία:

Κέντρο Βιβλικών και Πα-
τερικών Σπουδών
«**Η Αποστολική Πίστη**»

www.TheApostolicFaith.gr
www.TheApostolicFaith.Info

Μια υπόθεση εργασίας:

Σήμερα πολλοί «θεληματικά» αγνοούν το γεγονός και την σημασία του Κατακλυσμού, 2 ΠΕΤΡ. 3:5,13.

Πολλοί είναι αυτοί που θεωρούν παρατραβηγμένη τη σκέψη ότι ολόκληρη η γη κατακλύστηκε από νερό. Θα μπορούσε να βρεθεί τόσο νερό, ώστε ολόκληρη η γη να κατακλυστεί από νερά;

Στην πραγματικότητα η γη, κάτω από την επιρροή του φαινομένου του θερμοκηπίου, και σήμερα κατακλύζεται από νερό. Αυτήν τη στιγμή πάνω από το 70% της επιφάνειας του πλανήτη μας καλύπτεται από νερό. Σύμφωνα με το βιβλίο “Μια Ενοχλητική Αλήθεια” του Αλ Γκορ, αν η Γροιλανδία (ή αν η μισή Γροιλανδία και η μισή Ανταρκτική) έλιωνε ή έσπαγε και γλιστρούσε στην θάλασσα (κάτι που δεν μπορεί να αποκλειστεί πως μπορεί να γίνει κάποια στιγμή, σύμφωνα με τα σημερινά κλιματολογικά δεδομένα), η στάθμη της θάλασσας θα ανέβαινε παγκοσμίως κατά 5,5 με 6 μέτρα.

Μάλιστα ο σερ Ντέιβιντ Κινγκ, επιστημονικός σύμβουλος της Μεγάλης Βρετανίας, σ’ ένα συνέδριο που έγινε το 2004 στο Βερολίνο είπε “Οι χάρτες του κόσμου θα χρειαστεί να ξανασχεδιαστούν”. Περιοχές όπως η Φλόριντα, χώρες όπως η Ολλανδία και πόλεις όπως το Σαν Φραντζίσκο θα αντιμετώπιζαν τεράστια προβλήματα κι ολόκληρες περιοχές θα κατακλύζονταν από νερό. Στο Πεκίνο περισσότεροι από 20 εκ. άνθρωποι θα έπρεπε να εκκενώσουν τις περιοχές όπου μένουν. Στην Σαγκάη και στις γύρω περιοχές 40 εκ. άνθρωποι θα έπρεπε να μετακινηθούν. Στην Καλκούτα και στο Μπαγκλαντές 60 εκ. άνθρωποι θα έμεναν άστεγοι.

Από την άλλη πλευρά, η **Νέα Εγκυκλοπαίδεια Μπριτάνικα** αναφέρει: «Το μέσο βάθος όλων των θαλασσών έχει υπολογιστεί πως είναι 3.790 μέτρα είναι, ένας αριθμός αρκετά μεγαλύτερος από το μέσο ύψος της ξηράς πάνω από το επίπεδο της θάλασσας, το οποίο είναι 840 μέτρα. Αν το μέσο βάθος πολλαπλασιαστεί με την αντίστοιχη του επιφάνεια, ο όγκος όλων των θαλασσών είναι 11 φορές μεγαλύτερος από τον όγκο της ξηράς που βρίσκεται πάνω από το επίπεδο της θάλασσας. Αν γινόταν να γίνουν όλα επίπεδα, το νερό θα κάλυπτε την επιφάνεια της γης, έχοντας βάθος χιλιάδες μέτρα.» Καταλαβαίνουμε πως, αν οι λεκάνες της θάλασσας ήταν ρηχότερες και τα βουνά χαμηλότερα, θα μπορούσε σχετικά εύκολα, κάτω από κάποιες προϋποθέσεις, να γίνει έναν κατακλυσμός της γης από νερά. Το βιβλίο Wonders of Nature του Claus Jurgen Frank λέει: “Εκεί που τώρα υψώνονται τα βουνά του κόσμου σε πολύ μεγάλα ύψη, κάποτε, πριν από εκατομμύρια χρόνια, απλώνονταν μονότονα επίπεδοι ωκεανοί.”

Και τα καγκουρώ πώς βρέθηκαν στην Αυστραλία;

Όπως τα διαφορετικά ζώα στα νησιά Καλαμπάγκος.

Χίλια χιλιόμετρα μακριά από τη ξηρά, ζώα που έπρεπε να πίνουν γλυκό νερό και να τρώνε γήινη τροφή βρέθηκαν εκεί παρασυρόμενα απ' ένα μεγάλο κατακλυσμό πάνω σε επιπλέοντα δέντρα.

«Κάποτε τα νερά κάλυπταν ολόκληρη την επιφάνεια της γης. Ακόμα και σήμερα βλέπεις επάνω στα βουνά θαλασσινά κοχύλια και τρίτονες, σαν ταξιδιώτες από άλλες εποχές, πρόθυμοι να αποδείξουν στον Πλάτωνα ότι ακόμα και τα ύψη ήταν κάτω από τα κύματα. Αλλά και όταν τραβήχτηκαν τα νερά, η επιφάνεια της υδρογείου μεταβλήθηκε και πάλι. Ακόμα και τώρα το σχήμα της αλλάζει κατά τόπους, όταν καταστρέφονται συγκεκριμένα σημεία της. Όταν από τα νησιά η Δήλος δεν υπάρχει πλέον και η Σάμος είναι ένας σωρός από άμμο, βγάζοντας τη Σίβυλλα αληθινή. (σ.σ. «Και Σάμος, άμμος έση και Δήλος άδηλος») Όταν το νησί του Ατλαντικού, ίσο στο μέγεθος με τη Λιβύη ή την Ασία, χάθηκε και δε βρίσκεται πιά. (σ.σ. η Ατλαντίδα) Όταν ένα κομμάτι της Ιταλίας αποκόπηκε μετά το σεισμό στο Αδριατικό και Τυρρηνικό πέλαγος, αφήνοντας ως κατάλοιπο τη Σικελία. Όταν η θαλασσινή ρουφήχτρα τραβάει μέσα της κι εξαφανίζει ό,τι πέσει στους ωκεανούς, κι η θάλασσα όχι μόνο ξερνά κομμάτια από ναυάγια, αλλά και τα καταπίνει!

*Αλλά επίσης και η δική μας ήπειρος (σ.σ. η Αφρική) ταλαιπωρείται από δυνάμεις γήινες και ουράνιες. Πάρε για παράδειγμα την Παλαιστίνη. Εκεί που ο ποταμός Ιορδάνης είναι το φυσικό σύνορο, υπάρχει ένας απέραντος χερσότοπος, μιά θλιβερή περιοχή, μιά γη άχρηστη! Κι όμως κάποτε εκεί υπήρχαν πόλεις και λαοί που άκμαζαν, και το χώμα έδινε καρπούς. Κατόπιν, η κρίση του Θεού τους έριξε γιά την ασέβειά τους βροχή από φωτιά: η εποχή των Σοδόμων πέρασε, και τα Γόμορρα δεν υπάρχουν πιά. Όλα έγιναν στάχτη. Και η γειτονική θάλασσα, όπως και η γη, είναι ζωντανή-νεκρή! (σ.σ. τα Σόδομα και Γόμορρα).» **Σεπτίμιος Τερτυλλιανός** (155-240 μ.Χ.), «De Pallio» (Περί του Μανδύα), κεφ. 2ο*

Σήμερα, αυθεντίες στην αρχαιολογία και στην ιστορία της Μεσοποταμίας, όπως οι Mallowan και Hallo ασχολούνται σοβαρά με τον Κατακλυσμό της παράδοσης και η άποψη ότι ήταν μια καθαρή φαντασίωση πολύ δύσκολα γίνεται αποδεκτή. Όμως η εφιαλτική μαζική καταστροφή τους ανθρωπίνου γένους που στοίχειωσε τους εφιάλτες του συλλογικού ασυνειδήτου της ανθρωπότητας σύμφωνα με τις αξιόπιστες Γραφές δεν θα επαναληφθεί. Η γη θα καταστραφεί αυτή τη φορά από ένα μηχανισμό που έχει μέσα στα σπλάγχα της: «Ήξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτί, ἐν ἧ οὐρανοὶ ροιζήδον παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται.» (Θα έρθει όμως η ημέρα του ΚΥΡΙΟΥ σαν κλέφτης, κατά την οποία οι ουρανοί θα παρέλθουν με πάταγο και τα στοιχεία θα διαλυθούν καθώς θα καίγονται, και η γη και τα έργα που είναι σ' αυτή θα κατακαούν.) **2 ΠΕΤΡ. 3[Γ]:10-KMN-Μεταγλ.**

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΕΝΑ ΕΙΔΙΚΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

Το Έπος του
Γκιλγκαμές:

Πρώτη φορά πλή-
ρες στην Ελληνική.

Παραπομπές

(*1) «Και είδεν ο Κύριος ότι επληθύνετο η κακία του ανθρώπου επί της γης, και πάντες οι σκοποί των διαλογισμών της καρδιάς αυτού ήσαν μόνον κακία πάσας τας ημέρας. Και μετεμελήθη ο Κύριος, θέλω εξαλείψει τον άνθρωπον, τον οποίον εποίησα, από προσώπου της γής• από ανθρώπου έως κτήνους, έως ερπετού και έως πτηνού του ουρανού• επειδή μετεμελήθη ότι εποίησα αυτούς.» (BMB)

(*2) «Και είπε Κύριος προς τον Νώε, Είσελθε συ, και πας ο οίκος σου, εις την κιβωτόν• διότι σε είδον δίκαιον ενώπιόν μου εν τη γενεά ταύτη• από πάντων των κτηνών των καθαρών λάβε εις σεαυτόν επτά επτά, άρσεν και το θήλυ αυτού• και από των κτηνών των μη καθαρών ανά δύο, άρσεν και το θήλυ αυτού• και από των πτηνών του ουρανού επτά επτά, άρσεν και θήλυ• διά να διατηρήσης σπέρμα επί προσώπου πάσης της γής• επειδή έτι μετά επτά ημέρας εγώ φέρω βροχήν επί της γης τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας• και θέλω εξαλείψει από προσώπου της γης παν ό,τι υπάρχει, τό οποίον εποίησα...Και μετά τας επτά ημέρας, τα ύδατα του κατακλυσμού επήλθον επί της γής.» (BMB)

(*3) Μέχρι τότε δεν είχε βρέξει, πυκνά σύννεφα κάλυπταν τον πλανήτη, ως εκ τούτου η θερμοκρασία ήταν πιο χαμηλή, οι παγετώνες ήταν πολύ μεγαλύτεροι και η δρόσος πότιζε τη γη. (GEN. 2 [B] :5-6)

(*4) Αυτό αποδείχθηκε επιστημονικά από την έρευνα των γεωλόγων William Ryan και Walter Pitman.

(*5) Η ανακάλυψη του Γούλλη το 1929 από πολλούς αμφισβητήθηκε με το πρόσχημα ότι υπήρχαν όλων των ειδών τα στρώματα από πλημμυρογενή ιζήματα σ' όλη την έκταση αυτής της περιοχής, αλλά αυτό δεν αναιρεί τα ιζήματα που προήλθαν από τον Κατακλυσμό: Αφ' ενός μεν η πλημμύρα του Γούλλη δεν γνωρίζουμε αν είχε τοπικό χαρακτήρα διότι κανείς δεν γνωρίζει το μέγεθος του Κατακλυσμού και αφ' ετέρου είναι σίγουρο ότι έγιναν πλήθος πλημμύρες μετά τον Κατακλυσμό.

(*6) Μεσοποταμία, ένας ελληνικός όρος για τη χώρα μεταξύ των ποταμών Τίγρη και Ευφράτη.

(*7) Σύμφωνα μ' αυτή τη θεωρία, πριν τον Κατακλυσμό η κλίση της γης ήταν μηδέν μοίρες, γι' αυτό το κλίμα ήταν ομοιόμορφο από τον Βόρειο μέχρι τον Νότιο πόλο. Μετά τον Κατακλυσμό ο άξονας της απέκτησε κλίση 23,5 μοιρών ως προς το επίπεδο περιφοράς της γης περί τον ήλιο. Η μεταφορά της κλίσης της γης από 0 μοίρες σε 23,5 δημιούργησε του πάγους που σε μεγάλο μέρος κατακρατούν τα ύδατα του κατακλυσμού εγκλωβισμένα μέχρι σήμερα.

(*8) Η Κασπία η μεγαλύτερη εσωτερική θάλασσα του κόσμου. Έχει μήκος 1.200 χλμ. και 320 χλμ. πλάτος. Περιλαμβάνει 50 νησιά ορισμένα από τα οποία είναι όμως πολύ μικρά.

(*9) "... και είπε Κύριος εν τη καρδιά αυτού, Δεν θέλω καταρασθή πλέον την γην εξ αιτίας του ανθρώπου• διότι ο λογισμός της καρδιάς του ανθρώπου είναι κακός εκ νηπιότητος αυτού• ουδέ θέλω πατάξει πλέον πάντα τα ζώντα, καθώς έκαμον• εν όσω μένει γη, σπορά και θερισμός, και ψύχος και καύμα, και θέρος και χειμών, και ημέρα και νύξ, δεν θέλουσι παύσει." (BMB)

(*10) Ο Πλάτωνας μη έχοντας αξιόπιστα στοιχεία όπως η Βίβλος ή το Έπος του Γκιλγκαμές κάνει απλά μερικούς λογικούς συλλογισμούς για το τι πιθανόν είχε συμβεί.

(*11) Όλα αυτά γίνονται πάρα πολύ αργότερα από τον Βιβλικό Κατακλυσμό. «Λένε αργότερα ο Κλύμενος, γιος του Κάρδη, ήρθε από την Κρήτη πενήντα χρόνια μετά τον κατακλυσμό που έγινε στην Ελλάδα την εποχή του Δευκαλίωνα. Κατάγοταν από τον Ιδαίο Ηρακλή και καθιέρωσε τους αγώνες στην Ολυμπία και ίδρυσε βωμό προς τιμή του προγόνου του Ηρακλή και όλων των Κουρήτων, δίνοντας στο Ηρακλή την επωνυμία Παραστάτη. Ο Ενδυμίονας, όμως, γιος του Αέθλιου, εκθρόνισε τον Κλύμενο και πρόσφερε την εξουσία ως έπαθλο σε όποιο από τα παιδιά του νικούσε στον αγώνα δρόμου στην Ολυμπία. Μια γενιά μετά τον Ενδυμίωνα, ο Πέλοπας τέλεσε τους αγώνες προς τιμή του Ολύμπιου Δία ...»
(Πανσανίας «Ηλιακά», Α, 5 - 8)

(*12) Ο Θεόφιλος ήταν ένας από τους αναρίθμητους μορφωμένους Έλληνες που ήπια από «τό λογικόν άδολον γάλα», δηλαδή το Ευαγγέλιο (1 ΠΕΤΡ., 2[B]:2) και έγινε Χριστιανός.

(*13) Κοίτα: EBP. 11[IA]:7, 1 ΠΕΤΡ. 3[Γ]:20, 2 ΠΕΤΡ. 2[B]:5.

(*14) «Πλάτων γαρ, ως προειρήκαμεν, δηλώσας κατακλυσμόν γεγενήσθαι, έφη μη πάσης της γης αλλά των πεδίων μόνον γεγενήσθαι, και τους διαφυγόντας επί τοις υψηλοτάτοις όρεσιν αυτούς διασέσωθαι. Έτεροι δε λέγουσι γεγονέναι Δευκαλίωνα και Πύρραν, και τούτους εν λάρνακι διασεσώσθαι, και τον Δευκαλίωνα μετά το ελθείν εκ της λάρνακος λίθους εις τα οπίσω πεπομφέναι, και ανθρώπους εκ των λίθων γεγενήσθαι, όθεν φασίν λαούς προσαγορεύεσθαι το πλήθος ανθρώπων. Άλλοι δ' αύ Κλύμενον είπον εν δευτέρω κατακλυσμώ γεγονέναι. Ότι μεν ούν άθλιοι και πάνυ δυσσεβείς και ανόητοι ευρίσκονται οι τα τοιαύτα συγγράψαντες και φιλοσοφήσαντες ματαιώς, εκ των προειρημένων δηλόν εστί. Ο δε ημέτερος προφήτης και θεράπων του Θεού Μωϋσής περί της γενέσεως του κόσμου εξιστορών διηγήσατο τίνι τρόπω γεγένηται ο κατακλυσμός επί της γης, ου μην αλλά και τα του κατακλυσμού ω τρόπω γέγονεν, ου Πύρραν ούτε Δευκαλίωνα ή Κλύμενον μυθεύων, ουδέ μην τα πεδία μόνον κατακεκλύσθαι και τους διαφυγόντας επί τοις όρεσι μόνους διασεσώσθαι. Αλλ' ουδέ δεύτερον κατακλυσμόν γεγονέναι δηλοί, αλλά μέν ουν έφη μηκέτι τω κόσμω κατακλυσμόν ύδατος έσεσθαι, οίον ούτε γέγονεν ούτε μην έσται. Οκτώ δε φησίν τας πάσας ψυχάς ανθρώπων εν τη κιβωτώ διασεσώσθαι, εν τη κατασκευασθείση προστάγματι Θεού, ουχ υπό Δευκαλίωνος, αλλ' υπό του Νώε εβραϊστί, ός διερμηνεύεται τη Ελλάδι γλώσση ανάπανσις, καθώς και εν ετέρω εδηλώσαμεν ως Νώε, καταγγέλων τοις τότε ανθρώποις μέλλειν κατακλυσμόν έσεσθαι, προεφήτευσεν αυτοίς λέγων, δεύτε, καλεί υμάς ο Θεός εις μετάνοιαν. Διό οικείως Δευκαλίων εκλήθη.»

Θεόφιλος, Προς Αυτόλκον, 3:18,14

(*15) Ο Βήρωσος ήταν ιερέας του Μαρδούκ και έγραψε στα Ελληνικά περί το 275 π.Χ. Το έργο του διασώθηκε στον Αλέξανδρο Πολυίστωρα, από τον οποίο αντλεί ο Ευσέβιος. Ο Βήρωσος ονομάζει το Νώε του Είσουθρο, ενώ ο Αβυδηνός, ιστορικός του 2ου μ.Χ., αι., Σίσιθρο.

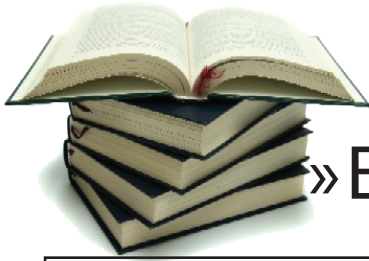
(*16) Αυτό δείχνει ότι υπήρχαν διάφορες παραλλαγές της αρχικής ιστορίας που αλλάζουν τη σειρά των γεγονότων, τα ονόματα και την ιστοριο-μυθολογία.

(*17) Ο George Smith, δημοσίευσε πρώτος πλήρως το Έπος του Γκιλγκαμές το 1875 και τον επόμενο χρόνο (1876) δημοσιεύθηκε και το Βαβυλωνιακό Έπος (Ενούμα Έλις). Το Έπος υπάρχει ολόκληρο ως αφιέρωμα στην παρούσα έκδοση του περιοδικού.

(*18) Ο Νώε των Σουμερίων/Ακκαδίων ήταν ο Ζιουσουδρα -αυτός που είδε τη ζωή- ο οποίος στα Βαβυλωνιακά/Ασσυριακά κείμενα ονομάζεται Ουτναπιστίμ.

(*19) Ζιγκουράτ-βαθμιδωτές πυραμίδες της Μεσοποταμίας.

(*20) Δηλαδή απολιθωμένα σχήματα όπως το δάσος της Λήμνου.

» Ενδεικτική Βιβλιογραφία:

* Αγία Γραφή (Παλαιά και Καινή Διαθήκη) στο Κείμενο για την Καινή Διαθήκη ή σε μετάφραση για την Παλαιά Διαθήκη (Εβδομήκοντα-Βάμβα-Λούβαρη/Χαστούπη-Δημοτική)

* *Archaeology and the Old Testament*, Baker Books, Gr. Rapids, MI. – 1998

* *Archaeology and Old Testament Study: Jubilee Volume of the Society for Old Testament Study, 1917-1967*

Eerdmans' Atlas of the Bible, WM. B. EERDMANS PUBL. Co., MI.-USA-1983

* «*Egypt and Bible History, From Earliest Times to 1000 B.C.*», Baker Book House, Gr. Rapids, MI.- 1981

* «*Λεξικό Βιβλικής Θεολογίας*, Αθήνα-1980», μτφρ. Εκ Γαλλικού, *Vocabulaire de Theologie Biblique*.

* «*Εγκυκλοπαίδεια των Νοτιοαμερικανικών Μύθων & Θρύλων*» (*The Encyclopedia of South American Myths & Legends*), υπό Albert MacKenzie, Albert Hall Publ., London, 1926

* *Αγουρίδης Σ.*, «*Εβραϊκή Αρχαιολογία*», Αθήνα-1980

* «*ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ*», Εκδ. ΟΡΟΣ, Αθήνα-2007

* *Assmann, J.*, «*Potereesalvezza: theologia politica nell' antico Egitto, in Israele e in Europa*», Tourin-2002

* *Bea, A.*, «*Archaologisches und Religions geschichtliches aus Ugarit Ras-Shamra*», στο "Biblica", XX, 1939.

* *Βέλλας Β.*, «*Εβραϊκή Αρχαιολογία*», Αποστολική Διακονία, Αθήνα-1980

* *Βερκουτέ Ζαν*, «*Le Temps des Pyramides*»

* *Bongioianni, A. & Tosi, M.*, «*Spiritualita dell' antico Egitto: i concetti di Akh, Ba e Ka*», Rimini-1997

* *Bonnet, H.*, «*Reallexikon der agyptischen Regionsgeschichte*», Berlin-1952

* *Βυζαντίου «ΛΕΞΙΚΟΝ»*

* *Γούλη Λεονάρντ*, «*Η Ουρ της Χαλδαίας: 12 χρόνια ανασκαφών στην πατρίδα του Αβραάμ*», «*Ur des Chaldeens*», κ.α.

* *Γουώλκ Τζονας*, «*Προφορικές Ιστορίες της Πολυνησίας*» (*Oral Histories of Polynesia*), N.Y. University Press, N.Y., -1955

* *Γρηγόριος θεολόγος*, «*Κατά Ιουλιανού*»

* *Campbell Joseph*, «*Transformations of Myth Through Time*», Harper & Row

* *Clayton, P.A.*, «*I faraoni: cronaca illustrata di tutte le dinastie dell' antico Egitto*», Milan-1995

* *Derricourt, R.M.*, «*Radiocarbon Chronology for Egypt and North Africa*» στο *JNES*, 30, 1971

* *Ευσέβιος Καισαρείας*, «*Πανηγυρικός εις Κων/νον Α'*», «*Περί των τοπικών ονομάτων εν τη Αγία Γραφή*», Ε.Π.Ε. - Θεσσαλονίκη

* *Ησίοδος*, «*Θεογονία*»

* *Θεόφιλος Αντιοχείας*, *Προς Αυτόλυκο*

* *Ιώσηπος Φλάβιος*, «*Ιουδαϊκή Αρχαιολογία*»

* *Cambrey de, L.* «*Myths of Laponia*», Hasting Publ., London-1926

* *Κέλλερ Βένερ*, «*Η Βίβλος ως Ιστορία λαών και πολιτισμών*», Εκδ. Ιστορική Βιβλιοθήκη, Αθήνα-1968

* *Kitchen Andrew Kenneth*, «*On the Reliability of the Old Testament*», Eerdmans Publ., Gr. Rapids, MI. 2003

* *Κλήμης Αλεξανδρείας*, «*Στρωματείς*»

* *Kozinsky Albert*, «*Επιστημονική Επιθεώρηση*» (*Science Review*), 3ο τεύχος του 1973, «*Στατιστική Ανάλυση των Παγκόσμιων μύθων για τον Κατακλυσμό.*»

* *Κορδάτος Γ.*, «*Η Παλαιά Διαθήκη στο φως της Κριτικής*», Αθήνα-

*Κωνσταντίνου Μ., «Παλαιά Διαθήκη: Αποκρυπτογραφώντας την πανανθρώπινη κληρονομιά», Εκδόσεις Αρμός - Αθήνα 2008

*Langhe R. de, «Les Textes de Ras Shamra-Ugarit et leur rapports avec le milieu biblique de l' Ancien Testament», Ζεμπλού-1945, 2 τ.

*Λεκλάν Ζαν, «L' Empire des Conquerants», Ed. Gallimard, Paris-2003

*Λουκρήτιος (95-55 π.Χ.)

*Manstons Charles Marston, «La Bible a dit Vrai»

*Μπαρκέ Πώλ, «L' Empires des Conquerants», Παρίσι, 1970-2007

*Ντερός-Νομπλούρ Κρίστιαν, «L' EMPIRES DES CONQUERANTS», Παρίσι - 1970-2007

*Νικοδήμου, μητροπολίτου Αττικής και Μεγαρίδος, «Μαρτυρία από τα σπλάγχνα της γης», Εκδόσεις Σποράς, Αθήνα-1982.

*Οβίδιος Πόπλιος (43 π.Χ.-17 μ.Χ.) - «Μεταμορφώσεις»

*Οικονόμου Η., «Παραδόσεις Εβραϊκής Αρχαιολογίας», 2 τ., 1985, ανατύπ. - 1992

*Ομήρου - «Ιλιάδα», «Οδύσσεια»

(Διάφορες εκδόσεις)

*Πλάτωνος, «Νόμοι»

*Πλίνιος, ο πρεσβύτερος, «Φυσική Ιστορία»

*Πλούταρχος, «Βίοι Παράλληλοι», Εκδόσεις Ζήτρος, Αθήνα - 2007

*Pritchard, J.B., «The Ancient Near East Pictures relating to the Old Testament», Prinston, N.J.-1954

*Ραβινική παράδοση, (Ταλμούδ, Ταρκουεϊμ)

*Rohl M. David, «A Test of Time: The Bible from Myth to History», 1995

*Sandars N.K., «Οι Λαοί της θάλασσας», Εκδ. Οδυσσεάς, Αθήνα-2001

*Smith Edward-Lucie Smith, «Art and Civilization», Ed. Lawrence King-1992

*Spence L., «Η Μυθολογία των Σκανδιναυών», Dover Publ., N.Y.-1989

*Στράβων, «Γεωγραφικά»

*Τάκιτος, «Ιστορίες»

*The Complete Bible Handbook, Dorling Kinderely Ltd., London-1998

*Φίλων Ιουδαίος (20 π.Χ.-50 μ.Χ.)

*Frankfort, H., «La Religione dell' antico Egitto», Tourin, 1991.

*Frank Joseph, «The Destruction Of Atlantis», Inner Trad. Intl. - USA-2002

*Hans-Christian Huf, «SPHINX 3: Geheimnisse de Geschichte Von Ramses II», Germany-1998

*Hartog, F., «Le minoir d' Herodote», Paris-1980

*Hochland Richard, «Australia and Its Aborigines», Marvel Craft Publ., San Antonio, TX. - 1965

*»Χριστιανική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια», τόμος 5ος- Εβραϊκή Αρχαιολογία.

*Χριστινάκη Π. Ελένη, Δρ. Θ., «Εισαγωγή στην Βιβλική Αρχαιολογία», Αθήνα-2001, «Θέματα Βιβλικής Ιστορίας», Αθήνα -1999, «Ερμηνεία της Π. Διαθήκης εκ του πρωτοτύπου», Αθήνα-2000

Διαδίκτυο:

(Πηγή: ICEJ News via Charisma on-line)

Περιοδικά, Ιδρύματα, Κέντρα:

"Annual of the American School of Oriental Research" (AASOR)

"American Journal of Archeology" (AJA)

"British Archeological Reports" -Int. Series-

"Journal of the Ancient Near Eastern Society of Columbia Univ." (JANES)

"Revue du Louvre" (RdL)

* Επειδή η βιβλιογραφία που χρησιμοποιήθηκε στην παρούσα έκδοση είναι τεράστια θα αποσταλεί σε ηλεκτρονική μορφή μόνο σε ερευνητές μετά από έγγραφη αιτήσή τους στη διεύθυνση του περιοδικού.

Βιβλίο- παρουσίαση και κριτική

Τίτλος:

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Το Εμφατικό Τρίγλωσσο

Εκδότης:

Εκδόσεις ΠΕΡΓΑΜΟΣ

Ετος Εκδοσης:

Τέλη 2012

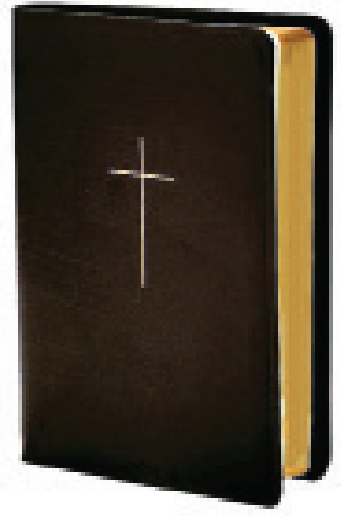
Μέγεθος: 180X290 mm

Πάχος: 2,5 cm

Σελίδες: 1.650

Εκδοση: Χρυσόδετη & Πανόδετη

τηλ. παραγγελιών: 6932511400

Ιστορική έκδοση που περιλαμβάνει σ' ένα τόμο την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη σε 6 κείμενα+ένα συμπληρωματικό.

Η Παλαιά Διαθήκη περιλαμβάνει τη μετάφραση του αρχιμανδρίτη και καθηγητού του πανεπιστημίου Αθηνών, Νεοφύτου Βάμβα (1770-1855).

Η μετάφραση αυτή βασίσθηκε στο Εβραϊκό Μασωρητικό κείμενο (είναι το Εβραϊκό κείμενο που οι Μασωρίτες σοφοί έβαλαν φωνήεντα περί τον 7^ο μ.Χ. αι.) όπως αυτό αποδόθηκε άρτια στην έκδοση του Βασιλέως Ιακώβου KJV του 1611 μ.Χ.

Ο Βάμβα έλαβε όμως επιπλέον υπ' όψιν του την μετάφραση των 70 και κυρίως της μετάφραση απο το εως τότε μονοσύμφωνο Εβραϊκό κείμενο στα Λατινικά του Ιερωνύμου (347-420).

Στον τελευταίο αυτό έγκειται η υπεροχή του Βάμβα έναντι όλων των άλλων εκδόσεων της Παλαιάς Διαθήκης καθώς έχοντας ως τιμόνι την Βουλγάτα (κοινή) του Ιερωνύμου μπορεί κάθε φορά να ακολουθήσει την ομοφωνία Βουλγάτας-70 ή Βουλγάτας-Μασωρητικού, γιατί εάν π.χ. συμφωνεί η Βουλγάτα με το ύστερο Μασωρητικό απορρίπτει τους 70, ή εάν συμφωνεί η Βουλγάτα με τους 70 απορρίπτει το Μασωρητικό.

Κλασικό παράδειγμα αυτής της χρήσης είναι το χωρίο/εδάφιο στον Ιωβ 19:25, το οποίο δεν υπάρχει στους 70, ούτε στο Μασωρητικό αλλά στην Βουλγάτα (κοινή) και είναι δύσκολο να γίνει δεκτό ότι ο Ιερώνυμος 'κατασκεύασε' το χωρίο, απλά είχε μπροστά του πολύ πιο αξιόπιστα χειρόγραφα από τα σημερινά.

Στο Εμφατικό Τρίγλωσσο της Παλαιάς Διαθήκης περιλαμβάνονται επίσης όλες οι διαφορές μεταξύ του Βάμβα και των 70. Μονολότι αυτή η μετάφραση ήταν αξιόλογη εν τούτοις περιλαμβάνει πολλά λάθη με αποτέλεσμα στην αρχαία Εκκλησία (33-451 μ.Χ.) να γίνουν πολλές διορθωμένες επανεκδόσεις π.χ. Θεοδοτίωνα, Ακύλλα, Συμμάχου, Ωριγένη, Ευσεβίου.

Ο ιερός Χρυσόστομος (+407) χρησιμοποιεί αποκλειστικά τον Θεοδοτίωνα και ουδέποτε τους Εβδομήκοντα.

Επίσης, στις σοβαρές διαφορές μεταξύ Βάμβα και Εβδομήκοντα χρησιμοποιείται ως σημείο αναφοράς η μετάφραση Λούβαρη/Χαστούπη.

Τέλος, το Εμφατικό Τρίγλωσσο στην Παλαιά Διαθήκη ολοκληρώνεται με την δημοτική μετάφραση του Σπ. Φίλου.

=====

Η Καινή Διαθήκη περιλαμβάνει τη μετάφραση του αρχιμανδρίτη και καθηγητού του πανεπιστημίου Αθηνών, Νεοφύτου Βάμβα (1770-1855).

Η μετάφραση αυτή σχεδόν με χειρουργικό τρόπο παρεμβαίνει μόνο στο 18% του αρχικού αρχέτυπου κειμένου.

Για τον λόγο αυτό στην παρούσα έκδοση με κυματοειδή γραμικό τρόπο στα σημεία όπου παρεμβαίνει ο Βάμβας που ακολουθεί το κριτικό κείμενο Stephanus έχει αντικατασταθεί το αρχικό κείμενο βασιζόμενο στο Βυζαντινό κείμενο και το κριτικό κείμενο των UBS.

Λόγω των ανωτέρω συνυπάρχουν και τα τρία κείμενα και με υποσημειώσεις υποδηλώνονται τα εδάφια/χωρία στα οποία υπάρχουν διαφορές.

Τέλος, το Εμφατικό Τρίγλωσσο στην Καινή Διαθήκη ολοκληρώνεται με την δημοτική μετάφραση του Σπ. Φίλου.

Η ιστορική αυτή έκδοση δεν περιλαμβάνει όμως μόνο τα προαναφερθέντα κείμενα στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη, αλλά και πλήθος άλλων στοιχείων.

Όπως,

- * εύκολη εύρεση κεφαλαίων, εδαφίων/χωρίων σε κάθε σελίδα,
- * θεματικές επικεφαλίδες σε κάθε σελίδα
- * χρονολόγηση των γεγονότων που συμπεριλαμβάνονται σε κάθε σελίδα,
- * παραπομπές απ' την μετάφραση Βάμβα,
- * ειδική σχεδίαση περιθωρίου για σημειώσεις των μελετητών,
- * το μέγεθος των γραμμάτων είναι κατά μέσο όρο 30% μεγαλύτερο από την μεγαλογράμματη έκδοση του Βάμβα,
- * τονισμένη (bold) αναγραφή κάθε χωρίου/εδαφίου/στοίχου,
- * αρχαιολογική ανακάλυψη που στηρίζει τα γεγονότα, τα πρόσωπα ή τις περιγραφές που περιλαμβάνονται σε κάθε σελίδα.

Οι Έλληνες μελετητές και αναγνώστες της Βίβλου έχουν ένα ειδικό βάρος που δεν το έχει κανείς άλλος λαός.

Έχουν την Καινή Διαθήκη στην αρχική γλώσσα (την *Αλεξανδρινή κοινή*) και μια μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης στην Ελληνική της οποίας έκαναν χρήση οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης και η κατά βάση Ελληνόφωνη αρχαία Εκκλησία.

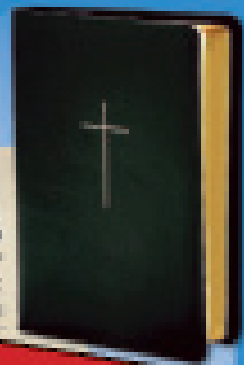
Κανείς άλλος λαός δεν έχει τέτοιο πλούτο προσέγγισης των αρχικών Εβραϊκών και Ελληνικών κειμένων. Όλοι αρκούνται σε μια καλή έκδοση των Βιβλικών Εταιρειών στη γλώσσα τους.

Στους Έλληνες μελετητές λοιπόν αφιερώνεται αυτή η μνημειώδης και μοναδική μέχρι σήμερα έκδοση.

X.X.

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Το Εμφατικό Τρίγωνο

Νέα έκδοση

Μήκος: 190x280 mm
 Σελίδες: 1.850
 Πάχος: 2,5 cm
 Χρυσόβητη & Πανόδητη έκδοση

ΓΕΝ.
 45:21
 17-20
 51:25
 2-17

- ### Η Παλαιά Διαθήκη: ΒΑΣΙΚΑ/ΕΙΣΟΧΜΕΝΟΤΑ/ΔΗΜΟΤΙΚΗ
- Μετάφραση Βόμβα από το εβραϊκό πρωτότυπο βασισμένη στην KJV, τους Εβδομήκοντα και τη Λατινική Βουλγίτα.
 - Μετάφραση της μεταφραστικής Βόμβα στη Νεοελληνική (Σπ. Φίλος).
 - Έγκυρη σύνοψη κεφαλαίων και χωρίων/εδαφίων κάθε σελίδας.
 - Σημαστικός επικεφαλίδας σε κάθε σελίδα.
 - Χρονολόγηση των γεγονότων που περιλαμβάνει κάθε σελίδα.
 - Παραπομπές από τη μετάφραση Βόμβα.
 - Ειδική σχεδίαση περιθωρίου για σημειώσεις.
 - Χρήση της μεταφραστικής Λοιψήρη/Καστολίτη όπου υπάρχει σημαντική διαφοροποίηση μεταξύ του Βόμβα και των Εβδομήκοντα.
 - Καταγραφή όλων των διαφορών των μεταφράσεων Βόμβα και Ο'.
 - Μέγεθος γραμμάτων: 25% μεγαλύτερα από τη μεγαλογράμματη έκδοση Βόμβα.
 - Τονισμένη Ιβική αναγραφή κάθε χωρίου/εδαφίου.
 - Αρκετολογική στο εδάφιο που σημειώνει τα γεγονότα, τα πρόσωπα και τις περιγραφές που περιλαμβάνονται σε κάθε σελίδα.

1 Τόμος
 Δελιό &
 Κανέλι Διαβή

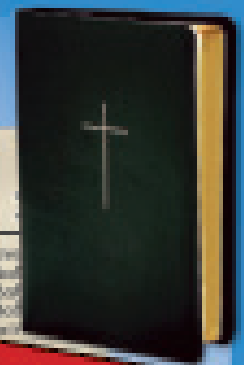
Το Εμφατικό Τρίγωνο της Σουζιάς

- Σε περιορισμένο αριθμημένο αριθμό αντιτύπων
- Σε ειδική τιμή προ-έκδοσης 50% φθηνότερα

τηλ. Παραγγελιών προ-έκδοσης: 8932 511 400

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Το Εμφανικό Τρίγωνο

Νέα έκδοση

ΚΩΔ. 1097 16-29 ΣΡ 1.6

Μέγεθος: 190x280 mm
Σελίδες: 1.650
Πάχος: 2,5 cm
Χρυσόβητη & Πανόδητη έκδοση

Η ΚΑΘΗ ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΒΑΜΒΑΣ/ΚΕΙΜΕΝΟΥ/ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

- Μετάφραση βίβλα από το Ελληνικό πρωτότυπο βασισμένη στην πρώτη κριτική έκδοση που κυκλοφόρησε στην Κλασική Διαθήκη, υπό τον Robert Stephanus (1550 μ.Χ.).
- Απόδοση της μεταφραστικής βίβλα στη Μεσοελληνική (2η φάση).
- Πρωτότυπο αρχαίο Ελληνικό κείμενο βασισμένο στην έκδοση του Πάτερ Αργηίου Κοιν/πύλου, το Βυζαντινό κώδικα και την κριτική έκδοση UBS.
- Εύκολη εύρεση κεφαλαίων και χωρίων/εδαφίων κάθε σελίδας.
- Σημαντικός επικεφαλίδες σε κάθε σελίδα.
- Χρονολόγηση των γεγονότων που περιλαμβάνει κάθε σελίδα.
- Παραπομπές από τη μετάφραση βίβλα.
- Ειδική σχεδίαση περιθωρίου για σημειώσεις.
- Μέγεθος γραμμάτων 36% μεγαλύτερο από τη μεγαλογράμματη έκδοση βίβλα.
- Τονισμένη (bold) αναγραφή κάθε χωρίου/εδαφίου.
- Τονισμένη (bold) αναγραφή κάθε αναφοράς στην Παλαιά Διαθήκη.
- Αρχειολογική αναζήτηση που συζητά τα γεγονότα, τα πρόσωπα και τις αιτιολογίες που περιλαμβάνονται σε κάθε σελίδα.

**1 Τόμος
Παλαιά &
Καθαρά Διαθήκη**

Τελεωτικό γεγονός της χρονιάς
 * Σε περιορισμένο αριθμητικό αριθμό αντιτύπων
 * Σε ειδική τιμή προ-έκδοσης 50% φθηνότερα
 Τηλ. Παραγγελιών προ-αγοράς: 8032 511 400

Ο γεώδης αυτός σχηματισμός, δηλαδή το εικονιζόμενο απολίθωμα σε σχήμα πλοίου, ανακηρύχθηκε από το Τουρκικό κράτος ως τόπος υψίστης ιστορικής σημασίας.

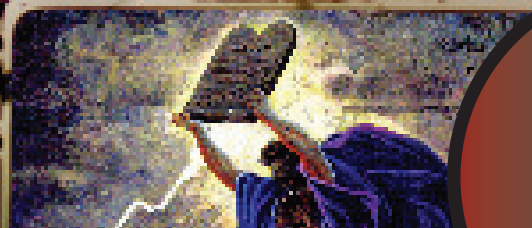
ΣΤΟ ΕΠΌΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ.....

- » 15ος π.Χ. αιώνας - Παγκόσμια σκηνή
- » Η Αίγυπτος μετά τους Υκσώς: Ο διωγμός των ξένων
- » Ο γιός της θυγατέρας του Φαραώ Αμενχοτέπ Ι
- » Τούθμωσις Ι΄ Αυτός που είδε το ανεστραμμένο νερό
- » Η εσθρία του πρίγκηπα
- » Τούθμωσις ΙΙΙ: ο δυναμικός νόθος
- » Δεν γνωρίζω τον Κύριο: Οι 10 πληγές του Αμένωφη ΙΙ
- » Πώς γνωρίζουμε τις ημερομηνίες;
- » Ο φαραώ του Χόλυγουντ
- » Έξοδος: Το πέρασμα της ερυθράς θάλασσας
- » Η μαρτυρία του Μανέθωνα
- » Γιατί σιωπούν οι Αιγυπτιακές πηγές;
- » Πώς γνωρίζουμε ότι η Βιβλική αφήγηση είναι αξιόπιστη;
- » Η πορεία προς το Σινά
- » Άφιξη στην υποσχεμένη γη

ΜΑΩΖΕΣ

Ο ιερέας της Ων πήρε το λαό
και έφυγε στην Αίγυπτο”
Μανέθων (280 π.Χ.)

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

» Η ένωση των πιστών με τον Χριστό σύμφωνα με το
«Κατά Ιωάννη 15:1-14» - Κάρολος Μάρξ (Αύγουστος 1835)